

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

FILTHY *beautiful* LOVE

FILTHY
BEAUTIFUL LIES
~ BOOK 2 ~

New York Times & USA Today Bestselling Author

KENDALL
RYAN

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

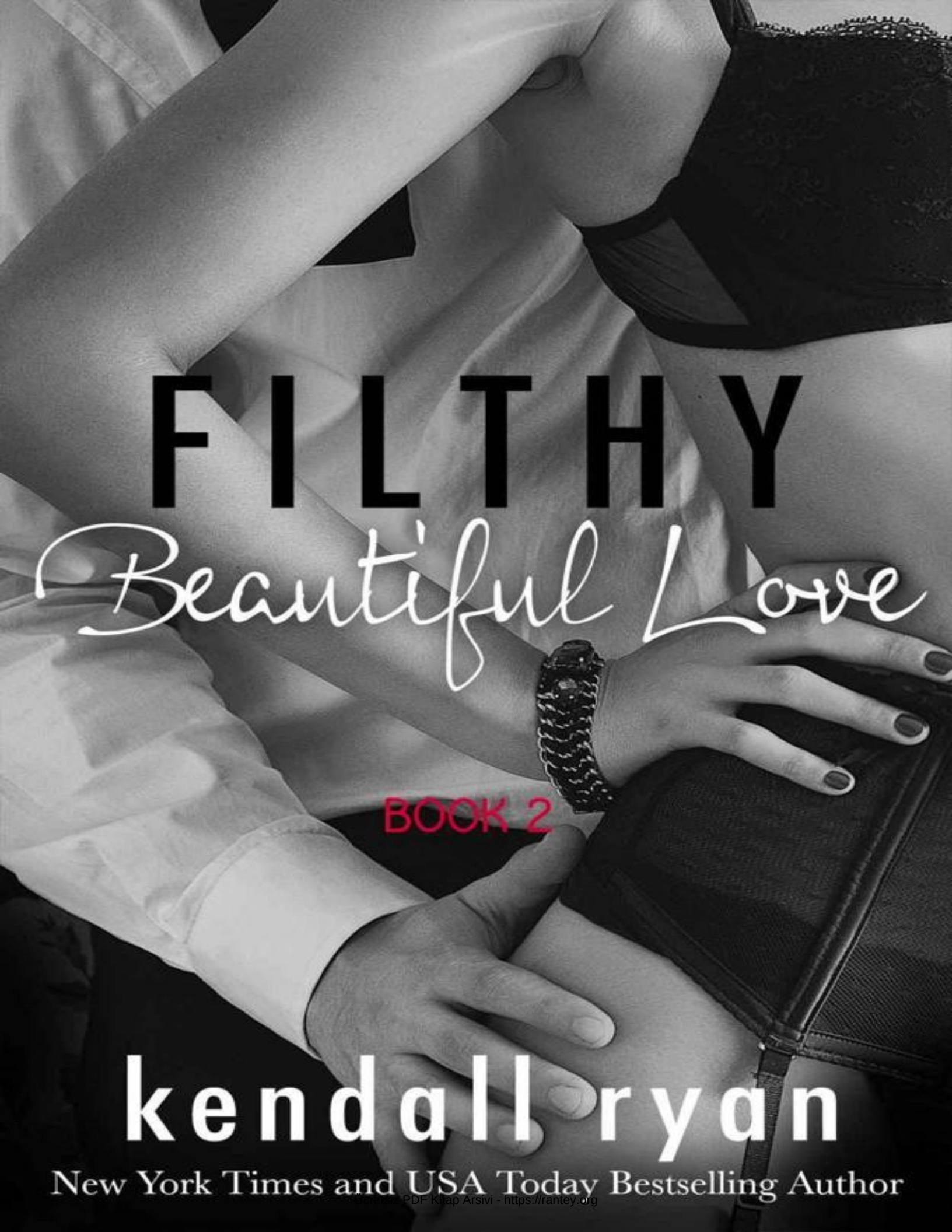
Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

FILTHY

Beautiful Love

BOOK 2

kendall ryan

New York Times and USA Today Bestselling Author

PDF Klap Arsivi - <https://ranney.org>

Kirli Güzel Yalanlar, Cilt 2
Kendall Ryan tarafından

Telif Hakkı © 2014 Kendall Ryan

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz veya herhangi bir şekilde aktarılamaz, ancak bir eleştirmen sadece inceleme amacıyla kısa pasajlar alıntılatabilir.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır.

Kapak Tasarımı Helen Williams, AllBookedOut.com

Düzenleme Ellie of LoveNBooks.com

Kitap Hakkında

Kirli Güzel Aşk

Sophie'nin gidişini izlemeyi hiç beklemiyordum - özellikle de bekareti bozulmadan. O benimdi. Sadece henüz bunu bilmiyordu. Yeni hedef: Anlaşmayı tamamlamak ve dünyasını bir daha asla ayrılmak istemeyeceğı kadar sarsmak.

Son derece cinsel ve duygu yüklü olan Kirli Güzel Aşk, Kirli Güzel Yalanlar'ın kışkırtıcı sonucudur.

DPGROUP.ORG

Birinci Bölüm

Sophie

"Bana paranın nereden geldiğini söyleyecek misin?" Becca üçüncü kadeh Chardonnay'inin kenarından beklentiyle bana bakıyor.

"Colton," içkiden gevşemiş dilim ben süzmeden ortaya çıkıyor. "Onunla bir tür anlaşmamız vardı."

"Onunla nasıl tanıştın?" Becca soruyor, bakışları meraklı.

"Sıradaki soru." Sarhoşluğu birkaç kadeh geçmiş olabilirim ama ona müzayededen bahsetmeme imkân yok. Bu utanç verici durumda *biraz* saygınlığımı korumam gerekiyordu.

Düşünceli bir yudum daha alırken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Otelimizin lobisindeki küçük bir barda oturuyoruz. Colton'ın medeni durumunu öğrendiğimde, kalbim kırılmış ve yıkılmış bir halde eve kaçmışım. Becca beni kız kıza bir hafta sonu tatiline ihtiyacımız olduğuna ikna etmişti. Ben daha iyisini yaptım ve bir hevesle bizi Roma'ya uçurdum. İşte burada, dünyanın öbür ucunda oturuyoruz ve tartışmayı düşünebildiğimiz tek şey tam da beni en başta kaçmaya iten konu. *Harika*. İçeceğimden sağlıklı bir yudum daha alıyorum. *Tanrım, bu ülkede şaraptan daha sert bir şey yok mu?*

"Sana yarım milyon dolar veren bir adamla nasıl bir anlaşma yapabilirsin Soph?" Ses tonu suçlayıcı. İyi ki paranın geri kalanını bilmiyor, ki o da benim banka hesabımda saklı. Ailemin Becca'nın tedavisi için gereken paranın nereden geldiği konusunda pek çok sorusu olduğunu biliyorum ve şimdiye kadar tek kelime etmedim. Ta ki şu ana kadar. Gözleri büyüdü ve elini ağzına götürdü. "Aman Tanrım, sen onun seks kölesi falan mıydın?" Kıkırdıyor.

Yanaklarım alev alev yanıyor ama başımı sallıyorum. "Bunun için gerçekten seks yapmış olman gerekirdi, sanırım..."

Hâlâ kıkırdıyor, yani tam on ikiden vurduğunun farkında olmadığını biliyorum. *Ding, ding, ding. Bir kazananımız var.*

"Para hakkında konuşmayalım, Becca. Bu önemli değil. Colton bunu sağlamaya istekliydi ve senin iyileşmene yardımcı olduğu için hiçbir şeyden pişman değilim. Lütfen bırak gitsin," diye yalvarıyorum. Onun sağlığı

Bir kez olsun işbirliği yapıyorum ve bu yolculuğun tadını çıkarmak istiyorum - sadece ikimiz. Colton Drake ismini düşünmek bile istemiyorum. Çok acı verici.

"Eğer söylediğin kadar seksiyse, kıyafetlerini yırtıp üzerine atlamamak için kendimi zor tutardım. Özür dilerim, vajinam yanlışlıkla penisinin üzerine düştü."

Konuyu değiştirmesine gülümsedim. Tabii ki seks hakkında. Becca bakire değil ve seks konusunda benden çok daha açık sözlü. Bunun tam tersi olduğunu düşünebilirsiniz, ama her nasılsa, ben temkinli olanım, oysa genç yaşta hasta olmak ona hayatı taşaklarından yakalamayı ve sonuna kadar yaşamayı öğretti. Bu konuda ona imreniyorum.

İlk cinsel deneyimini kanser tedavi merkezinde bir çocukla yaşamış. Çocuk on yedi yaşındaydı ve o sırada kız henüz on beş yaşındaydı. Bana her ayrıntıyı anlatmıştı, gözlerinde gururlu bir parıltıyla. Hiçbir şeyin yoluna çıkmasına izin vermemesi ilham vericiydi. Satılmayı beklediğim o açık artırma bloğunda durduğum gece onun içsel gücünü toplamıştım.

"Soph?" diye sorarak beni uzak düşüncelerimden geri çekti. "İyi misin?"

"Onu özlüyorum," diye itiraf ediyorum usulca. "Bu delilik, değil mi?"

"Çılgınca değil. Duyduğuma göre birinden ayrıldığın zaman bu normalmiş."

"Ben ondan ayrılmadım. O benim erkek arkadaşım değildi. O evli, unuttun mu?" Becca'ya neredeyse her şeyi anlatmıştım - onunla yaşadığımı, yakınlaştığımızı ve bir öğleden sonra karısı eve geldiğinde havuzda çıplak olduğumuzu. Tabii ki Colton beni durdurmaya çalıştı, malikânesinin birdenbire bana soğuk ve yabancı gelen koridorunda beni yakaladı. Her şeyi inkâr etmesini, bana açıklamasını bekledim ama ne yazık ki hepsi doğrudu. Stella onun karısıydı. Bunca zamandır evliydi.

"Teknik olarak. Ama yine de hikâyenin geri kalanına ihtiyacın olduğunu düşünüyorum. Belli ki karısı orada yaşamıyordu. Ne zamandır ayrıldılar?"

Omuz silkiyorum. "İki yıldır seks yapmadı." Tabii bu konuda da yalan söylemiyorsa. Artık neye inanacağımı bilemiyorum.

"Kahretsin, bu oldukça kurak bir dönem. Ve eğer söylediğin kadar ateşliyse... teklif almamış gibi değil, değil mi?"

Ben de o tekliflerden biriydim. Vajinamı onun için gümüş bir tepsiye koyduğumu ve onun da bunu defalarca geri çevirdiğini fark ederek kızardım. Bu bir kızın özgüvenini zedelemeye yetiyor.

"Dinle, onu özlemen normal. Kafanın karışması normal." Aramızdaki boşluğa uzandı ve elimi tuttu. Benden altı dakika küçük olmasına rağmen Becca her zaman yaşının ötesinde bir bilgelige sahip olmuştur. Tavsiyeleri düşünceli ve yerinde. Son şarabını da içiyor. "Ama hayatımızda bir kez çıkacağımız bir kız gezisi için lanet olası Roma'dayız, bu yüzden üzölmeye izin yok. Eğleneceğiz."

Yaşasın, eğlence. Kalbim bir kağıt öğütücüsünden geçirilmiş gibi hissediyor. Başımı sallıyorum ve yüzüme zorla bir gülümseme yerleştiriyorum. Becca haklıydı. Bu gerçekten de onun ve benim için hayatta bir kez yaşanacak bir gezi olabilir. Kim bilir gelecekte neler olacak. Kendim için üzülererek zaman kaybedemem. Tabii ki bunu söylemek yapmaktan daha kolay.

Colton'ın yatağını, kokusunu, öpüştüğümüzde yanağıma değen kirli sakalının verdiği hissi özlüyorum. Onunla ilgili her şeyi özlüyorum. Tam yakınlaşmaya başlamıştık ki, sevmeye başladığım her şey benden koparıldı ve göğsümde kocaman bir delik açıldı.

Onunla ilgili düşünceleri aklımdan uzaklaştırarak şarabımın geri kalanını yudumluyorum ve bu yolculuğun ihtiyacım olan dikkat dağınıklığını sağlayacağını umarak etrafımızdaki barın büyüleyici ortamına bakıyorum.

Ertesi sabah otel odamızın kapısının çalınması ikimizi de şaşırtıyor. Becca ve ben bakıştık. Ben cevap vermek için odanın diğer ucuna geçerken o omuz silkiyor. En azından ikimiz de giyiniktik.

Kapı açıldığında sendeleyerek geri çekiliyorum ve her yerden tanıyabileceğim, ağır kirpiklerle çerçevelemiş karanlık, yoğun gözlere bakıyorum.

"Colt..." Onu burada, İtalya'da gördüğüme çok şaşıarak mırıldandım.

"Soph..." diye karşılık veriyor, sesi çakıllı.

"Burada ne yapıyorsun?" Nefesim kesilmişti ve ne yapacağımı bilmiyordum.

Neden?

"Sen," diyor basitçe, gözleri gözlerimde yanıyor.

Unutmaya çalıştığım her şey bir anda içime doldu. Derin mavisi Aç ve arayan gözler. Erkeksi çene çizgisi, boyu ve hatta kokusu bile bir de-javu hissi uyandırıyor. Vücuduma verdiği kötü zevk de dahil olmak üzere her şeyi mükemmel ayrıntılarıyla hatırlıyorum. Sıcak bir ürperti bastırıyorum.

Pace, Colton'ın arkasından bana sırtarak, "Selam kek," diyor.

Bu da ne böyle? Görgü kurallarımı hatırlayarak, bakışlarımın Colton'dan uzaklaşıp Pace'i selamlamasına isteksizce izin veriyorum ve onu Becca ile tanıştıyorum. İkisinin de burada ne aradığını tamamen şaşırılmış bir halde, içeri girmelerine izin vermek için kenara çekiliyorum.

Becca'nın Pace'in elini sıkarken yüzünde beliren geniş gülümseme bana onunla ilk kez tanışmanın bir kız üzerinde yaratabileceği etkiyi hatırlatıyor. Yanakları pembeleşmiş ve gözleri muziplikle parlıyor. Bu hiç iyi değil.

"Bu da meşhur Colton Drake olmalı," diyor ve Colton'la göz göze geliyor.

Kız kardeşimin Colton'ın mükemmel formunu tepeden tırnağa değerlendirmesini izlerken göğsüm sıkışıyor ve gözlerimin yaşardığını hissediyorum. Sonra onun ihanetini hatırlayarak öfkem yükselmeye başlıyor. Ama o kadar büyük bir şok yaşıyorum ki, ağzımı toparlamam biraz zaman alıyor. "Boş ver onu. O gidiyor," diyorum, onunla ilişkimizin bittiğini hatırlayarak.

"Böyle yapma," diyor Pace. "Seni görmeye gelmek için on saatimizi harcadık. En azından bizi içeri davet edebilir ve kız kardeşinle flört etmeme izin verebilirsin." Orantısız gülümsemesi geri döndü ve yemin ederim Becca'nın dizlerinin büküldüğünü görüyorum.

"Benim için otobüsle mi uçtun?" Düşünmeden ağzımdan kaçırdım.

"Tek seçenek buydu. Jet müsait değildi. Bir sonraki uçuşu istedim ve birinci sınıf doluydu," diye açıklıyor Colton.

Her biri 1.80'den uzun olan bu iki adamı saatlerce sıkışık uçak koltuklarında katlanmış halde hayal etmeye çalışıyorum.

"İşte aşk budur," diyor Pace nefesinin altından.

"Burada mı kalıyorsunuz?" Colton üç saniyesini alan küçük odaya göz gezdirir.

Bu yolculuğa en başta savurganlık yaparak çıkmıştım - elimdeki değerli parayı birinci sınıf uçak bileti ya da lüks bir otel odası için harcamayacaktım. Becca şu ana kadar tedaviye iyi yanıt vermiş olsa da, sağlıklı kalacağının ya da pahalı bir tedavi tesisinde bir tura daha ihtiyacı olmayacağını garantiye yoktu.

"Odanın nesi var? Yüksek standartlarınıza uygun değil mi?" Kollarımı göğsümün önünde kavuşturarak söylüyorum.

Kaşlarını çatıyor. "İzin ver seni yükseltelim. Seni uygun bir yere götüreyim," diyor Colton, kara gözleri yine benimkileri buluyor.

Bu ne cüret? Buraya gelip tatilimi yarıda kesemez, sonra da kaldığım yere hakaret edemez. Her şey onun kontrolünde değil. Onu odadan dışarı itme ve kapıyı suratına çarpma dürtüsü neredeyse baskın geliyor. I

Ciğerlerime derin bir nefes çekiyorum, tam o sırada yüzümdeki tedirgin ifadeyi fark edip bir adım geri atıyor.

"Boş ver. Rahat ettiğin sürece sorun yok." Tahtakurusu arar gibi yatak çarşaflarına bakıyor.

Göt herif.

"R a h a t ı m ." Ya da en azından o aniden gelip duygularımı tamamen alt üst edene kadar öyleydim.

Pace odayı geçti, masanın üstündeki küçük sandalyeyi çekip oturdu. Çerçevesi, küçük verimliliğimizdeki her şeyi küçüleştiriyor. Yersiz yurtsuz görünüyor ama iyi anlamda. "Bir kız kardeşin olduğunu fark etmemiştim. Belli ki seksilik aileden geliyor." Becca'ya göz kırpmıyor.

Becca ona "Biz ikiziz," diye bilgi veriyor.

Her zaman biraz farklı görünüyorduk ve şimdi her zamankinden daha farklıyız. Becca'nın saçları yeniden uzadığı için omuzlarının üst kısmına kadar geliyor ve dalgalı, dağınık bir şekilde kullanıyor. Benim saçlarım sırtımdan aşağı kalın bir perde gibi düşüyor ve bir ok kadar düz. Ayrıca benden yaklaşık 15 kilo daha zayıf. Kemoterapi insana bunu yapar.

"Mmm," diye homurdanıyor Pace, gözleri aramızda geziniyor. "Her zaman gizli bir ikiz fantezim olmuştur." Gözlerindeki aç bakış bir kadını dizlerinin üzerine çökertmeye yetiyor. Becca'nın onun cazibesi karşısında hiç şansı yok.

Colton yanıma yaklaşıyor, Pace'e şeytani bir bakış fırlatırken yumruklarını sıkıyor. "İner inmez seni öldürmek zorunda bırakma beni. Bu yolculuğu gerçekten berbat eder."

"Taşaklarına el koymak zorunda bırakma beni. Şimdi git kadınınla konuş," diye meydan okuyor Pace.

Onu düzeltmek için ağzımı açtım. Kimsenin *kadını* değilim ama beynim Colton'ın beni açık arttırmadan satın aldığı o meşum geceye geri dönüyor. Parayı kabul ettim ve büyük bir kısmını harcadım. Evli olduğunu öğrenmeme rağmen hâlâ ona ait olduğum anlamına mı geliyor bu?

Aptal sözleşmeye lanet ettim, kalbimi esir aldığı için adamın kendisine lanet ettim. Bu asla planın bir parçası değildi.

Gözleriyle tekrar karşılaştığımda kaybolmuş, kırılmış görünüyordu ve bu içimde derinlerde bir şeylere dokunuyordu. Birlikte olduğumuz süre boyunca bana yalan söylediğini öğrendiğimde ne kadar öfkelensem de, ona karşı hâlâ bir şeyler hissediyorum. Onları öylece kapatamam. Bariz eksikliklerine rağmen kız kardeşime yardım etti ve bana yaşadığımı hissettirdi. İstedığimi hiç bilmediğim her şeydi.

"Koridora çıkıp bir dakika konuşabilir miyiz?" Colton sordu, sesi fısıltı kadar yumuşaktı.

"Onu dinle evlat. Bunu benim için yap," diyor Pace, gamzeleri tüm gücüyle ortaya çıkmış, sanki reddedilmelerinin imkânsız olduğunu biliyormuş gibi. *Pislik*.

Yutkunuyorum ve onu koridorda takip etmeden önce belli belirsiz başımı sallıyorum. Dünyanın öbür ucuna uçmuş; en azından açıklamasını dinleyebilirdim. Belki bu bana ihtiyacım olan kapanışı sağlar. Belki de hayatıma devam etmek için ihtiyacım olan cevapları alabilir ve aramızda takas edilen büyük miktardaki para konusunda nerede durduğumuzu anlayabilirim. Ne de olsa pazarlığın kendi payına düşen kısmını hiç tahsil etmedi, ben hâlâ bakireyim.

Koridora çıktığımızda Colton önümde duruyor ve doğrudan gözlerimin içine bakıyor. "Demek Becca bu, ha?" Başını kapıya doğru eğdi.

"Evet."

"İyi görünüyor - sağlıklı yani."

Başımı salladım. "Evet, tedavi işe yaradı - şimdiye kadar. İki hafta sonra yeni bir seansa girecek ama olan biten her şeyden sonra uzaklaşmak için iyi bir zaman gibi geldi - ikimiz için de." O ve ben daha önce hiç böyle bir şey yapmadık, ama bu gerçekten yaşamaya başlama planımın bir parçasıydı.

Başını salladı. "Anlıyorum."

Birkaç saniye sessiz kaldık ve Colton'ın eli bana dokunmak ister gibi seğirdi ama dokunmadı. Tanrı'ya şükür.

"Peki senin başka bir ülkeye kaçmanın... Stella ile bir ilgisi var mı?"

İstemsizce irkiliyorum. Az önce onun adını söylemesinden nefret ediyorum. Aklıma hemen havuzdaki o küçük dünyanın paramparça olduğu gün geldi. İtalya'da onun adı olmamalıydı.

"Bana hikayeyi anlatacak mısın?"

diye sordum. "Bilmek istediğin her şeyi."

"Boşanıyor musun?" "Bu tartışmaya açık."

"O zaman ben gidiyorum." Kapıya doğru döndüm, elim tokmağı kavradı. "Hayır. Kal. Lütfen beni dinle," diye yalvarıyor Colton, parmaklarımı kapı kolundan.

Tenimdeki eli, o ellerin neler yapabileceğini hatırladığımda içimde bir sıcaklık patlaması yaratıyor. Hâlâ beni boşaltan tek erkek o. Sanki bu anı bir parçamı yakıyormuş gibi ürperiyorum.

Kapının arkasında bir kız kahkahası dalgası duyuyorum. Becca'nın eğlendiğini duymak içimi ısıtıyor ve beni o ana bağlıyor. Tekrar Colton'a dönerek derin, sakinleştirici bir nefes alıyorum. "Onu seviyor musun?"

"Hayır." Sesi emin ve kararlı. "Onu hiçbir zaman sevmem gerektiği gibi sevmedim.
var."

Omuzlarım hafifçe gevşiyor. Vücudum kaçmak istese bile ve Aklım kaçmam için bağılıyor ama kalbim bu adama bağlanmış durumda. Ve iyi ya da kötü, bir parçamın onu dinlemeye, kendimi içinde bulduğum bu karmaşık durumu anlamaya ihtiyacı var. Belki buna bir anlam verebilirim, yoluma devam edebilirim.

"Lütfen açıklamama izin ver, tek istediğim bu." Avuçlarını yatıştırıcı bir hareketle kaldırdı.

Onu hiç bu kadar yıkılmış ve kırılmış görmemiştim. Gözlerinde koyu halkalar var ve günlerdir tıraş olmamış. Onu dinlemeyi kabul etmiş olsam da içimi bir bulantı dalgası kaplıyor. *Bana söyleyeceği şeyle başa çıkmaya hazır mıyım?* Destek için bir elimi duvara dayadım. "Sadece bir dakikaya ihtiyacım var..."

Ağır bir nefes veriyor ve yüz hatlarında pişmanlığa benzer bir ifadenin belirdiğine yemin edebilirim. "Sana ihtiyacın olan tüm zamanı vereceğim, tatlım," diye fısıldıyor.

Dudaklarındaki lakap göğsüme bir ağırlık gibi çöküyor.
Kalbim ağırlaşıyor, göğüs kafesime doğru usulca çarpıyor.

Becca'nın bir başka kıkırdaması kapının arkasından bizi selamlıyor. "Muhtemelen onun pantolonunu indirmeye çalışıyordur," diyor Colton.

"Pek aldıracağını sanmıyorum."

"Size bir dakika verirken kardeşlerimizi de kontrol edelim mi?"

Başımı sallıyorum. Öyle de yapabiliriz. Aşık olduğum adamın evli olduğu ve görünüşe bakılırsa boşanmayı planlamadığı hakkındaki tüm kirli hikâyeyi dinlemeye hazır olduğumu sanmıyorum. Sert bir içki göğsümdeki ağrıyı biraz hafifletmeye yardımcı olabilir.

Sıkışık otel odasına döndüğümde Becca ve Pace açık pencerelerin yanında durmuş, derin bir sohbete dalmışlardı. Onu hiç bu kadar mutlu ve neşeli görmemiştim. Açıkça flört ediyor ve tavus kuşu gibi süsleniyor, bir tutam saçını parmağının etrafında döndürüyor ve ona parlak bir şekilde gülümsüyor. Tatilimiz çok daha ilginç bir hal almak üzere.

Odaya geri döndüğümüzü fark eden Becca bana dönüyor. "Soph, Pace'in burada, Roma'da bir sömestr okuduğunu biliyor muydun? Beni gezmeye götürecek - aldığımız seyahat rehberlerinde olmayan en iyi yerleri gösterecek."

Pace ve Colton'ı kovmak buraya kadarmış. Bunun bir kız gezisi olması gerekiyordu, ama Becca'yı hiçbir şeyden mahrum etmeyeceğim ve Pace'in arkadaşlığında daha fazla zaman geçirmeyi sevdiğini söyleyebilirim. O lanet olası çarpık sırtışı ve gamzesi gelip oynamanız için yalvarıyor.

"Nerede olduğumu nasıl bildin?" Colton'a sordum. "Kylie," diye onayladı.

Kylie'yle Colton'ın yardım kuruluşunda haftada birkaç gün çalışmaya başlamıştım ve onu ortada bırakmak doğru gelmemiştir. Ona sadece bir süreliğine şehir dışında olacağımı söylemek niyetindeydim ama o bir şekilde Roma seyahatimi ağızımdan kaçırmamı sağladı.

"Buraya ne zaman geldin?" diye sordu.

"Dün gece." Neredeyse öğlen oldu ama jetlag ve dün gece içtiğimiz şarap yüzünden Becca ve ben henüz valizlerimizi boşaltmadık. Aslında kalkmış ve duş almış olmamız küçük bir mucize.

"Sanırım henüz öğle yemeği yemediniz. Size yiyecek bir şeyler alalım, sonra her şeyi açıklayacağım." Bir yandan Pace'in pazusunu sıkarken bir yandan da ona hayranlıkla sırttan kız kardeşime dönüyor. "Pace, Becca, gezmeye başlamadan önce bir şeyler atıştırmaya ne dersiniz?"

"Ben varım," diyor Pace.

"Ben de," diye ekliyor Becca, çantasını kaparken.

Suratımı asıp ayaklarımı yere vurmak ve gitmeyi reddetmek istiyorum ama kendimi yemekten mahrum etmek onu cezalandırmak için çocukça bir yol gibi görünüyor. "Oda servisi var." Şifonyerin üstünde duran menüye doğru başımı sallıyorum.

"Bütün gün odanın içinde oturmamızın imkânı yok Soph," diye cesaretlendiriyor Becca. "Hadi ama, sadece öğle yemeği."

Ona kaşlarını çatıyorum. *Hain*. Ona karşı bu kadar nazik olmamak için aklıma bir not alıyorum. Bu sabah duşu için ona sıcak su ayırmak gibi - bu bir kerelik bir anlaşılmaydı. Bana ve Colt'a müdahale ederek yardım ettiğini sanıyor olabilir ama öyle değil.

Eşyalarımı, çantamı, güneş gözlüklerimi ve havaalanından ayrılmadan önce değiştirdiğim Euro'ları toplayıp grubu asansöre kadar takip ediyorum. Bu ilginç olacak.

İkinci Bölüm

Sophie

Kaldırım kafesi güzel ve abartısız. Siyah ferforje masa ve sandalyeler, kabarık şarap rengi minderler ve caddeyi kaldırım kafesinden ayıran küçük bir kafes boyunca büyüyen sarmaşıklar mekânı tamamlıyor. Hava güneşli ve açık, gökyüzü masmavi, ama çok da sıcak değil ve ben de ekşi ruh halimi korumakta zorlanıyorum.

Colton yerel bir üzüm bağından beyaz bir şarap öneriyor ve şarap geldiğinde, hiç bu kadar hafif, gevrek ve ferahlatıcı bir şey tatmamıştım. Kusursuz damak zevki, onun hakkında sevilmesi kolay olan şeylerden sadece biri. Ama oraya gidemem. Gitmeyeceğim. Vücudum o yakınımdayken canlanarak bana çoktan ihanet etti, sandalyeme oturmama yardım ettiği ve elinin belime değdiği zamanki gibi. Tenimi karıncalandırdı. Ve karşımdaki sandalyeye geçtiğinde, uzun boylu, emredici varlığı göğsümde küçük bir çarpıntıya neden oldu. Kendimi kontrol altında tutmalıyım.

Gözleri açıkta kalan tenimde geziniyor -atletten görünen çıplak omuzlarım- ve göğsümle boynum sıcaktan kızarıyor.

Konu sohbet etmeye geldiğinde kardeşlerimizin boşluğu doldurmasına seviniyorum çünkü Colton ve ben tamamen sessiz kalıyoruz. Havadan sudan konuşmak benim ruh halime pek uymuyor, zaten ne diyeceğimi de bilemiyorum. Colton ve ben ciddi bakışlar atarken onlar hiç umursamadan konuşmaya devam ediyor.

"Ne kadar süredir buradasınız?" Becca soruyor.

"Duruma göre değişir," diyor Pace.

"Değişir mi?" Ben meydan okuyorum. Bana kalırsa Colton, mülküne sahip çıkmak için erkeksi bir gösteriyle buraya gelerek amacına ulaştı. Şimdi defolup gidebilir, çok teşekkür ederim.

Colton'ın hüzünlü gözleri benimkilere kayıyor. "Bir şans istiyorum," diyor, sesi karanlık.

Açıklamak için bir şans mı, yoksa benimle bir şans mı? Gözlerimi onunkilerden koruyan büyük, etrafı saran güneş gözlüklerine şükrediyorum.

"Los Angeles'ta geçirdiğin onca hafta boyunca sana verdiği şey bu değil miydi?" Becca beni kurtarmaya gelerek soruyor.

Tanrı'ya şükürler olsun. Tanıdığım ve sevdiğim akli başında ve alingan kız kardeşim geri döndü. Becca'ya bakıyorum, konuşmama gerek kalmadan minnettarlığımı iletiyorum.

Colton, Becca'yla aramızdaki etkileşimi izliyor ve şüphesiz ona Los Angeles'ta geçirdiğim zaman hakkında ne anlattığımı merak ediyor. Umarım beni sırrımızı asla ifşa etmeyeceğimi bilecek kadar iyi tanıyor.

"Her şeyi berbat ettim. Sana söylememekle hata ettim..." Colton'ın sesi daha önce hiç duymadığım kadar duygu yüklü.

"Stella bir mega canavar..." Pace başlar.

Colton bir elini kaldırarak kardeşini susturur. "Hayır, Pace. Bu benim pisliğim. Bunu ben düzelteceğim."

Neden bilmiyorum ama içimde onun acısını ve ıstırabını dindirmek için ani bir dürtü alevleniyor. "Ben buradayım, değil mi?" Colton'ın gözleriyle buluşarak söylüyorum. Elbette güneş gözlüklerimin kılıfını çıkaracak kadar cesur değilim ama yine de.

Hüzünlü bakışı biraz olsun dağılıyor.

Bir saat sonra, garson kız daha öğle yemeği menüsünü getirmeyi akıl edemeden ikinci şişe şarabımızı içmiştik. Colton'ın hızlıca bir *şeyler atıştırma* önerisinin hızla tüm öğleden sonraya dönüştüğünü fark ediyorum. Bu ülkenin yemek saatleri ABD'dekine hiç benzemiyor.

"Öğle yemeği sipariş edelim, olur mu?" Pace, bana tamamen İtalyanca basılmış bir menü uzatarak soruyor.

Yemeğimiz nihayet geldi ve biz yerken Becca tedavisini anlatıyor. Colton'ın her kelimeyi özümsemek için dirseklerinin üzerinde öne doğru eğildiğini fark ediyorum. Tedavinin yüksek fiyat etiketinin, kazandığı cömert teklif sayesinde mümkün olduğunu biliyor. Belki de hayırsever bir yanı var ama saygılı ifadesinden içinde bir şeylerin yardım etmekten gurur duyduğunu görebiliyorum.

Becca Colton'ı işi hakkında sorguladığında, yatırım bankacılığı hakkında üstünkörü bir açıklama yapıyor ve ardından hayır vakfı hakkında ayrıntılı bir tartışmaya giriyor. Afrika'daki görevlerini yerine getirmeye çok yaklaşmışlardır. Yaptırdığı yeni okulun büyük açılışı yakında yapılacak.

Becca onu dinlerken hayranlık duyuyor - belli ki onun gözünde daha da iyi olan harika bir av.

"Sophie'nin çalışmalarını özlüyorum. Kylie'yi yetiştirmekle geçen haftalarda çok yardımcı oldu." Elime uzanıyor ve ben de elimi

Masa.

Etrafımdaki sohbet vızıldasa da zar zor ayak uydurabiliyorum.

Kafam Colton'ın sevmediğini itiraf ettiği bir kadınla evlenmesiyle ilgili sorularla dolu. Onunla neden evlendi? Ben onların yatağında uyurken o neredeydi? Artık onunla olan tüm ilişkim lekelenmiş gibi hissediyorum.

Tehlikeli başlangıcımıza rağmen, onun hayatıma girmesinin bir sebebi olduğuna inanmaya başlamıştım. Becca'yı iyileştirmek ve beni cinsel olarak uyandırmak için koruyucu bir melek gibi bana gönderildi. Onunla yaşayarak, yakınlaşarak ve ona aşık olarak iki ay geçirdim.

Şimdi neden benimle hiç yatmadığını her zamankinden daha çok merak ediyorum.

Karısına sadakatsizlik etmek istemediği için miydi?

"Sophie?" Colton'ın sesi kafamın içindekini kesiyor. "Daha fazla

Şarap?

"Başımı sallıyorum. "Otele dönmeyi tercih ederim."

Saatini kontrol ediyor ve kaşlarını çatıyor. "Tamam. Bu iyi olmalı."

Öğle yemeğimizi insalata, sıcak ekmek, beyaz şarap ve birkaç köpüklü su şişeleri. Colton yemeğin parasını ödedikten sonra Pace ve Becca masadan kalkıyor, hafif çakırkeyif görünüyorlar ve keşiflerine çıkmak için sabırsızlanıyorlar.

Colton ve ben otele dönerken yol boyunca sessizce yan yana yürüyoruz. Ama o kadar çok yeni manzara, ses ve koku var ki, aramıza yerleşen rahatsız edici sessizliğin farkına bile varmıyorum. Kayışlı sandaletlerimle engebeli arnavut kaldırımlı sokaklarda gezinmek bile ekstra konsantrasyon gerektiriyor.

Otele vardığımızda Colt kapıyı açıp beni içeri buyur ediyor, sıcak avucu bir kez daha omurgama yerleşiyor ve ardında karıncalanmalar bırakıyor.

Otel üniforması giymiş genç bir adam bizi lobide durduruyor.

"Sizin için yeni bir anahtar, bayan." İtalyan aksanı kelimeleri okşuyor ve olduğundan çok daha seksi bir hale getiriyor.

"Benim bir anahtarım var." Elimde tutuyorum.

"Evet, ama yeni süitiniz için. On yedinci kat." Elimdeki anahtar kartını katlarken aynı anda eskisini de çıkarıyor.

Otelden ayrılmadan önce Colton'ın durup kapıcıyla kısık sesle konuştuğunu hatırlıyorum. Bu onun işi mi?

Bir kaşını kaldırdı ve omuz silkti. "Sadece rahat olmanı istedim."

O ortaya çıkıp müdahale etmeye başlamadan önce daha rahat olduğumu belirtmekten kaçınmak için dilimi ısırıyorum, ama içten içe, ne kadar sinir bozucu olsa da sadece iyi olmaya çalıştığını biliyorum. Düşünceli jestler ve tatlı sözlerle beni geri kazanamaz. Bana deli diyebilirsiniz ama evli erkeklerle çıkma konusunda bir kuralım var: Çıkmam.

"Çıkmamalıydın," diye ısırıyorum ve asansöre yönelip başparmağımla düğmeye tekrar tekrar basıyorum. Colton'ın yanımda beklediğini fark ediyorum ve ona sert bir bakış atıyorum. "Sanırım lobide Becca ve Pace'in gezi randevusunun bitmesini bekleyebilirsin."

"Bana konuşabileceğimize söz vermiştin," diyor, ses tonu hoşnutsuzluğunu belli ediyor.

Evet, ama bu şaraptan ve öğle yemeği boyunca bana yönelttiği sahiplenici bakışlardan önceydi. Şu anda onunla bir odada yalnız kalacağıma güvenmiyorum. "Evli bir adamla bir otel odasında yalnız kalmanın uygun olduğunu sanmıyorum."

Asansörün kapıları açılıp beni içeri sürüklediği anda hayal kırıklığıyla kısık bir homurtu çıkarıyor.

Kafamın içinde uyarı zilleri çalıyor. İlişki durumu müsait olmamasına rağmen kalbim üzerinde hâlâ güç sahibi olan bir adamla yalnız kalmak üzereyim.

Güçlü ol, Sophie.

Colton

Sophie'yi asansörün duvarına sabitlerken ellerim başının üzerinde yumruk oluyor. Kalçalarımı onunkilere doğru itmemek ve ağzına sahip olmamak için kendimi kontrol etmem gerekiyor. Hakkımı kaybettiğimi biliyorum ama bedenim bunu anlamayı reddediyor.

Kulağının yanına eğildiğimde nabzının boynunda attığını görebiliyorum. "Şu anda beni zorlama. Duygularım allak bullak oldu - benim için çok yeni bir şey, seni temin ederim."

İki elini göğsüme bastırarak beni birkaç adım geriye itiyor. "Duyguların karmakarışık mı? Kendini benim yerime koymayı dene." Sesi çılgınca yükseliyor. "*Karın* geldiğinde lanet havuzunda cırılçıplak seni baştan çıkarmaya çalışıyordum." Karım kelimesi ağzından ekşi bir bomba gibi çıktı.

"Açıklamama fırsat vermeden beni terk ettin. Telefonlarıma cevap vermedin ve şimdi sırf seninle aramı düzeltmek için altı bin mil uçtum." Derin bir nefes alıyorum ve duruşumu düzeltiyorum. Onunla tartışmak beni hiçbir yere götürmeyecek. Elbette kızmaya hakkı var. "Dinle Soph. Seni görmem gerekiyordu. Seninle konuşmak için yukarı geliyorum."

Yoğun bir açmazdan sonra, daha fazla pazarlığın anlamsız olacağını anladığında bakışları yere düşüyor. "Kaçınıcı kattayım?"

"En üst katta," diye cevap verdim. Sahip oldukları en iyi süit. Besbelli.

Henüz zemin seviyesinden hareket etmemiş, sabit asansörde durduğumuzu fark edince usulca uzanıp düğmeye basıyor. Ağzım bir gülümsemeyle yukarı kalkıyor. *İlerleme* var.

Talimatlarıma göre Sophie ve Becca'nın bavulları süite taşındı. Orta büyüklükte bir oturma odası, her birinin kendi tuvaleti olan iki ayrı yatak odası ve avludaki fiskiyeye bakan küçük bir balkon var. Odaları gezmek için bir dakikasını ayırıyor, parmaklarını yaldızlı antika bir sehpanın üzerinde hafifçe gezdiriyor ve sehpanın üzerindeki beyaz çiçeklerden oluşan taze aranjmanı koklamak için belinden eğiliyor.

Onu içime çekmek için her saniyeyi değerlendiriyorum. Onu görmemin, kollarıma almamın, sıcak bedeniyle yanımda uyumamın üzerinden sadece üç gün geçmiş olmasına rağmen, sanki çok daha uzun bir süre geçmiş gibi geliyor. Ona dokunma ayrıcalığı

ve bedenim sessiz bir acıyla isyan ediyor, kalbim ağrıyor ve yumruklarım işe yaramaz bir şekilde yanlarımda sıkılıyor. *Bundan nefret ediyorum.*

Medeni yetişkinler gibi konuşmamız gerekiyor ama nasıl başlayacağımı bilemiyorum. "Soph..." Ben başlıyorum.

"Colt..." Aynı anda söylüyor. Garip bir gülümsemeyi paylaşıyoruz.

"Gel otur." Kanepeyi işaret ediyorum - tarafsız bölge ve o da itaat ediyor, sandaletlerini çıkarıyor ve benden en uzaktaki yastığa gömülürken bacaklarını altına kıvrıyor.

"Bana bilmek istediğin her şeyi sor. Artık sır yok," diye söz veriyorum. Bir dizini aşağı yukarı sallayarak başparmağındaki yüzüğü çeviriyor.

"Ne zamandır evlisiniz?"

Ağır bir iç çekiyorum ve parmaklarımı saçlarımdan arasına sokuyorum. Kabul etmek istediğimden çok daha uzun.

"Eğer bir şeyleri saklamaya çalışırsan... eğer kaçamak cevaplar verirsen..." Yutkunuyor.

"Bilmek istediğin her şey. Gerçeği duymak zor olsa bile," diye onaylıyorum. Her ne kadar onu çirkin gerçeklerden korumak istesem de bunu yapmayacağım. Eğer istediği bu değilse. "Dört yıldır evliyim. Son iki yıldır aynı eyalette yaşamıyoruz."

"O gün neden senin evindeydi?"

"Onunla kim bilir. Uzun zamandır boşanmayı çözmeye çalışıyoruz. Ama ikimiz de hiçbir konuda anlaşılamıyoruz."

Dudaklarını yalıyor, bu bilgi üzerinde düşünüyor. "New York'a gitmenin nedeni o mu?"

"Evet, Stella erkek arkadaşıyla birlikte New York'ta yaşıyor. Boşanmamızın şartlarını onunla yüz yüze konuşmayı denemek için oraya gittim. Bu işe yaramadı."

Alnı kırıştı. "Erkek arkadaşı mı var?"

Başımı sallıyorum. "Eski bahçıvanımız. Biz evlendikten sonra sevişmeye başladıklarını öğrendim."

Ağzı kaşlarını çatarak aşağı doğru çekildi. "Oh."

"Meğer beni hiç sevmemiş ve ailem beni onun niyetleri konusunda uyarsa da ben bunu göremedim. Hayatımda bir kadın olsun istiyordum ve bilmiyorum..." Dalgınca şakaklarımı ovuyorum. "Belki de annemi çok genç yaşta kaybetmemle ilgiliydi... Ama yanımda birinin olmasını, arkadaşlık etmesini seviyordum. Paylaşacak sıcak ve sevgi dolu biri."

hayatım boyunca." Tam bir korkak gibi konuşuyorum ama yirmi dört yaşındaki ben dünyayı böyle görüyordum.

Ve Stella mükemmel bir eşi, bana iş toplantılarında eşlik ediyor, en son modaya uygun giyiniyor ve dudaklarında her zaman mutlu bir gülümseme vardı. Hepsinin sahte olması çok kötüydü.

"Ne oldu?" Sophie ses tonunu yumuşatarak sordu.

"Nişanlanır nişanlanmaz her şey değişti. Düğünü planlamaktan kaynaklanan bir stres olduğumu düşündüm - on yılın olayı olmasını, Los Angeles elitlerinin yıllarca konuşacağı bir şey olmasını istiyordu - düğünü planlarken kendine çok fazla baskı yaptı. O zamanlar her şeyin gösteriş için olduğunu anlamamıştım. Benimle ve onunla ilgili olmaktan çok elbise, parti ve Fransız şampanyasıyla ilgiliydi."

Sophie dudağını çiğniyor, dikkatle dinliyor. Tüm bunları neden anlattığıma dair en ufak bir fikrim yok... ama içimden bir ses, aramızdaki ilişkiyi kurtarmak için bir umudum varsa, içimi dökmem gerektiğini söylüyor.

Boğazımı temizleyip devam ediyorum. "Kardeşlerim beni vazgeçirmeye çalışsa da kendimi her şeyin yoluna gireceğine ikna etmişim. Sırf nişanlım bir gelinzillaya dönüşüyor diye düğünümü iptal etmeyecektim. Düğün gününden sonra her şeyin yoluna gireceğini düşünmüştüm."

"Ama öyle olmadı mı?" Sophie usulca sordu.

"Hayır. Mesafeli ve soğuktu. İlk başta aşık olduğum o güler yüzlü, çekici kıza hiç benzemiyordu. Taş parmağına takıldığında ve evlilik cüzdanındaki mürekkep kurduğunda, tamamen farklı bir insana dönüştü. Aslında başından beri olduğundan şüphelendiğim kişiye. Benimle oynamıştı. Benimle param için evlenmişti ve ben de aşık bir aptal gibi buna kanmışım."

"Özür dilerim Colt..." diye başladı.

"Hayır, dileme." Benden özür dileyen o olmamalıydı. Daha önce hissettiğim baş ağrısı şakaklarımda zonklamaya başlamıştı. Devam ettim, "Stella'nın bana oynadığı oyundan sonra, başka bir kadına güvenmeyi düşünmek bile zorlaştı. Son iki yıldır ayrı olduğum için, tesadüfen biriyle çıkmayı denedim. İstemiyordum ama kardeşlerim ara sıra bana bir kadın ayarlıyorlardı. Her tatlı gülümsemenin ve her cilveli bakışın ardında sadece banka hesabımla ve sağlayabileceğim yaşam tarzıyla ilgilenen biri vardı. Ben gerçek bir bağ istiyordum, ganimet bir eş değil. Ama statüm ve servetimle gerçek aşkı bulmanın kolay olmayacağını fark ettim."

"O zaman neden o müzayedeye gittin?" Cevap vermemi beklerken kaşlarının arasına şaşkınlığı kazınmış.

"Açıkça söylemek
gerekirse?" Sırıttıyorum.
Devam etmem için başını
sallıyor.

"Bir erkeğin sınırları vardır. İki yıl boyunca bekar kalmanın verdiği bastırılmış cinsel hayal kırıklığı... Çok azmıştım ve sevişmeye ihtiyacım vardı."

Ağzı bir gülümsemeye seğiriyor.

"Bu tamamen gerçek. Tam olarak ne için para ödediğimi ve duyguların ya da yanlış vaatlerin olmayacağını biliyordum."

"Neden sadece bir eskort tutmadın?"

Omuz silktim. Bu düşünce aklımdan birkaç kez geçmişti. "Sanırım ben eskort kiralayacak türden bir adam değilim. Daha gizli bir şey istedim. Bu bilginin sızmasına izin veremezdim. Fahişe tutarken yakalanan CEO'lar genellikle akşam haberlerine çıkarlar."

Sessiz bir anlayışla başını salladı.

"Açık artırmada bana vaat edilen tıbbi testler, gizlilik anlaşmaları ve gizlilik hoşuma gitti. Ayrıca daha önce ele aldığımız arkadaşlık konusu da var."

"Ama sen hiç... biz hiç..." Duraksıyor.

"Seni hiç becermedim," diye bitiriyorum.

Öfkeyle çenesini kaldırıyor. "Neden? Onu aldatıyormuş gibi hissedeceğin için mi?" diye soruyor, iri mavi gözleri benimkilere kilitlenmiş.

Elini tutup kucağıma çekiyorum, verdiği fiziksel sıcaklığa karşı koyamıyorum. "Hayır, çünkü seni aldatıyormuşum gibi hissederdim. Sen daha fazlasını hak ediyordun ve ben bunu biliyordum."

Alt dudağı titriyor ve onu ağzıma alma dürtüsü içimde alevleniyor.

Sophie elini çekerek ayağa kalkıyor. "Böyle şeyler söyleyemezsin." Gözlerinde öfke vardı ve benim nutkum tutuldu. Kafasından geçen tüm düşünce ve duyguları hayal bile edemiyorum. Bu yüzden denemeyeceğim. Pencereye doğru ilerliyor ve ciddiyetle dışarı bakıyor.

Ayağa kalkıp arkasında duruyorum ve onu kendime çekme isteğime direniyorum. "Seni kaybedemem," diye fısıldıyorum. "Hayatımın nihayet rayına oturduğunu hissederken olmaz. Sen eksik parçamdın. Sen benim makarnamın peyniriydin." Hatırlamasını umarak hafifçe gülümsüyorum.

Yüzünü bana dönüyor. Yumuşak bakışları benimkilere takılıyor ve ikimizin de birlikte geçirdiğimiz zamanı hatırladığımızı söyleyebiliyorum. Sadece doğru hissettirdi. "Bunu yapamam Colton. Sana karşı gerçek duygular besliyordum."

Öyle miydi? Ona aşık olduğumu *biliyorum*, ne kadar korkutucu olsa da. Bu düşünceyi kafamdan silkeleyip atıyorum ve bir kez daha kendimi ona olan ilgimin sadece anlaşılmayı sürdürmekle ilgili olduğuna ikna etmeye çalışıyorum.

"Sen evlisin," diye hatırlatıyor bana.

Duygularımı bastırarak yutkunuyorum. "Sadece yasal olarak. Ve eğer onun şartları kabul etmesini sağlayabilirsem, boşanmayı imzalayacağım..."

"Bekle. Boşanmayı geciktiren sen misin?" Sophie'nin normalde sakın olan mavi gözlerinde öfke parlıyor. Oadaki değişim açıkça belli oluyor. Sanki yanlışlıkla bir kabloya takılmışım ve bomba patlamak üzereymiş gibi. Tereddütlü bir adım geri atıyorum.

"Evet."

"Ama... Anlamıyorum..."

Hay sikeyim. Onu daha fazla üzmeden bunu nasıl açıklayabilirim?

"Eğer ondan boşanırsam, o kazanır. Her şeyin yarısını alır, ayrıca ona nafaka ödemem emredilir." Mesele para değil - sanırım öyle, çünkü milyonlarımı bölüşmek Afrika projesine yaptığım yatırıma riske atacak. Bu da onun oyununa kandığım anlamına geliyor. Stella bir, Colt sıfır. Ama daha da kötüsü, okul, hastane ve planladığım tüm projelerin finansmanı, paramın yasal bir savaşa bağlanması nedeniyle durdurulacak. Kişisel hatamın bu kadar yıkıma sebep olmasına izin vermeyeceğim. Elimdeki tüm parayı bu hayır kurumuna aktarıyorum ve çocuklar açken Stella'nın Manolo Blahniks giymesi için tek bir dolar bile feda etmeyeceğim. *Yok artık.*

"Sen..." Gözleri açılıyor ve sonra kapanıyor. "Evlilik sözleşmesi yapmadın ve şimdi de erkeklik gururun maddi olarak bu darbeyi kaldıramayacak kadar inatçı." Bana göz kırptıyor ve içimde bir şeyler kıpırdanıyor.

Evlilik sözleşmesi konusunda haklıydı, ben tam bir aptaldım. Düğümü attığımızda yirmi dört yaşındaydım ve aşık olduğumu sanıyordum. Ama geri kalanı hakkında yanılıyor. "Bunun erkeklik gururuyla bir ilgisi yok. Başından beri amacım onu beklemek ve boşanmayı sonuçlandırmadan önce Afrika'daki projemi tamamlamaktı. Paramla gerçekten işe yarar bir şeyler yapabilecekken, onu bir mahkeme savaşına bağlamak istemiyorum."

Sophie'nin yargılayıcı bakışları ve sert duruşu, belki de her şeyin iyi bitmeyeceğini görmemi sağlıyor. Stella'dan kurtulduktan sonra, dürtülerimi ve dünyada iyi bir şeyler görme arzumu anlayacak bir kadına ihtiyacım var. Sophie'nin o kadın olacağını düşünmüştüm. Ama belki de yanıltıcıdır. Sakinleştirici bir nefes alıyorum ve kafamı toparlamaya çalışıyorum.

Sophie odanın içinde ilerliyor, aşağıdaki avluya bakan uzak pencereye giderken duruşu sertleşiyor. Birkaç uzun adımda odayı geçip arkasında duruyorum ve saçlarının kokusunu içime çekiyorum. "Soph..." Mırıldanıyorum.

Omuzları gevşiyor ve ağlıyormuş gibi burnunu çekiyor.

Yüzünü bana döndüğünde yüzünün kızardığını ve porselen yanağında tek bir damla gözyaşının yuvarlandığını görüyorum.

"Ağlama." Başparmağımla ıslaklığı temizliyorum. "Tek istediğim sensin. Gerisini, Stella, evrak işlerini ben hallederim. Sadece zamana ihtiyacım var. Ve senin bana olan inancına ihtiyacım var." Bunun neden birdenbire bu kadar önemli olduğunu bilmiyorum, ama öyle. Gözleri kapanıyor ve itiraz etmiyor. Bu bir başlangıç. Daha önce hiç bu kadar yalvarmamıştım ama bir kadına karşı Sophie'ye karşı hissettiğim kadar güçlü duygular da hissetmemiştim. Ona dokunma dürtüsüne karşı koyamayarak parmak uçlarımı açıkta kalan kollarında gezdiriyor, hafifçe okşuyorum pürüzsüz bir cilt.

Sophie yutkunuyor ve bana göz kırpmıyor. Eğilerek ağzımı onunkine yaklaştırdım ve dudaklarına doğru fısıldadım. "Sen benimsin, tatlım."

Aletim öğle yemeği boyunca yarı sertti ama şimdi yalnız olduğumuz için canavar dikkat istiyor. Onu dinlemesi için binlerce kilometre yol kat ettim ve şimdi yapmak istediğim son şey konuşmak. Onu bir uyuşturucu gibi arzuluyorum.

Ağzını ayırıyor ve ben de bu fırsattan yararlanarak önce alt dudağını, sonra da üst dudağını nazikçe öpüyorum.

Elleri gömleğimi yumrukluyor ve bir an için beni iteceğini düşünüyorum, ama beni daha da yaklaştırıyor ve öpücüklerim iki saniye içinde iffetli olmaktan çıkıp ateşli bir hal alıyor. Onu kaybetmediğimi bilmek içimde bir heyecan yaratıyor.

Dilim ayrılmış dudaklarını itiyor ve onunkini okşuyor. Lanet olsun, bu ağzın yapabileceği şeyleri özlemişim. Pantolonumdaki azgın ereksiyon her şeyi çok iyi hatırlıyor.

Onu tatma, her parçasını tüketme ihtiyacı içimde alevleniyor. Ve yan odada bir yatak olduğunu bilmek zihnimi olasılıklarla döndürüyor. Daha fazlasını istiyorum. Her şeyi istiyorum, sunabileceği her şeyi, ama kendimi yavaşlamaya ve gözleriyle buluşmaya zorluyorum, herhangi bir hoşnutsuzluk belirtisi olup olmadığını kontrol ediyorum. Bakışları saf şehvet dolu.

Elim giydiđi eteđin altına kayıyor. Őu anda karanlık dűőüncelerimi bilseydi, benim yanımda bunu giymezdi. Ama onu sert ve hızlı bir Őekilde sikmek istediđimin farkında deđil gibi gűrűnűyor, ta ki yarađım onu defalarca sokup çıkarana kadar.

Tanıdığı adam her fırsatta kısıtlama ve kontrol uyguluyor, ama o adam hiçbir yerde bulunamıyor. Ona dokunmaktan kendimi alamayarak elimi kalçasının dış kısmına doğru kaydırıyorum ve titrediğini hissediyorum ama geri ekilmiyor. Tek bir kasını bile oynatmıyor.

Elimi kıvrırarak, elimde yumuşak ve sıcak olan yuvarlak bir kık çanağını avuluyorum ve sulu eti yoğuruyorum. Beni arzudan çılgına çeviriyor. Onun kıkını istiyorum. Onun her parçasını istiyorum.

Cesaretimi toplayıp bir parmađımı kűlotunun lastiđinin altına sokuyorum ve onun titreyen bir nefes aldıđını hissediyorum. *Őşte bűyle bebeđim. Sana dokunmama izin ver.*

"Bunu istiyorsun, deđil mi?" Kűprűcűk kemiđine dođru fısıldıyorum. Baőını sallıyor.

"Bana yalan sűyleme, tatlım."

İpeksi kıvrımları boyunca bir parmağımı okőuyorum. Arzuyla ıslanmıőtı bile. Parmağımı yarığından yukarı sűrűklűyorum, dudaklarını ayırıyorum ve klitorisini buluyorum. İőaret parmağımın pedini kullanarak, kűűk sinir demetini daire içine alıyorum ve őiőtiđini hissediyorum. *Őşte bu.* Onu ilk kez boőalttıđım zamanı hatırlayınca, sikim taő gibi sertleőene ve neredeyse acı verene kadar kanla doluyor.

Sophie'nin elleri iki yanında yumruk olmuő ve bir őeylerle műcadele ediyormuő gibi gűrűnűyor. Alnı dűđűmlenmiő ve nefesi dűzensiz, ama uzaklaőmıyor, aslında dokunuőuma dođru eđiliyor, kalçalarını eđiyor, bűylece klitorisini tam dođru açıyla ovabiliyorum. Kendisiyle bir iç savaő yaőadıđını fark ediyorum. Vűcudu bunu istiyor ama kafası ona hayır diyor. Tahminimce elleri de uzanıp bana dokunmasını engellemek için sıkıca kenetlenmiő durumda. Kalasına bastıran ereksiyonumu hissediyordur.

Sorun yok, ona dokunabilirsin bebeđim. Lűtfen dokun ona.

Kűűk yumruğunun őaftımın etrafında kıvrıldığını ve sıkıtığını hissetmek istiyorum. Yakında bana dokunmazsa űlecekmiőim gibi hissediyorum. Sikimi kendim çekip boőalana kadar okőamama iki saniye kaldı.

Sophie usulca inlemeye baőladıđında ve serbest kalmaya dođru ilerlediđini sűyleyebildiđimde, elimin ulaőamayacađı bir yerde bir adım geri atıyor, bűylece elim kayıyor

külotundan. Gözleri aç ve söylenmemiş duygularla yüzüyor.
Kahretsin.

Üçüncü Bölüm

Sophie

Colton'ın bakışları yüz hatlarımda geziniyor, sanki iyi olup olmadığımı kontrol ediyor ve sonra tekrar gözlerime odaklanıyor. Bu konuda hiçbir şey yolunda değil ama bunu durduracak gücüm yok. Onun için çok fazla şey hissetmekten korkuyorum ve onu bırakmaktan korkuyorum, bu yüzden yapabileceğim tek şeyi yapıyorum - kendimi içimden akan içgüdüsel zevke teslim ediyorum, tatlı bir serbest bırakma için yalvarıyorum. Vücudum neredeyse ihtiyaçtan titriyor, ama neler olduğunu anlamak için biraz zamana ihtiyacım var, bu yüzden bir adım geri çekiliyorum.

"Bundan kaçma," diye mırıldanıyor.

Yaklaşan Colt ellerini belime sabitliyor, beni yukarı kaldırırken uzun parmakları kalçalarımı ısıyor. Bacaklarım beline dolanıyor, göbeğim pantolonunun önündeki sert çıkıntıya sürtünmek istiyor.

Sistemimi ele geçiren çılgın duygu ve ham his karışımı karşısında nefesim kesiliyor. Onu durdurmam, uzaklaştırmam gerektiğini biliyorum ama bunu yapmak istemiyorum. Onun bu yönünü özlüyorum. Birden önümde diz çökmüş, ağzımda onun sıcak, ağır sikiyle olmak istiyorum. Birlikte geçirdiğimiz haftaların anıları duyularıma hücum ediyor ve arkamı dönmemi imkânsız hale getiriyor.

"Colt..." Fısıldıyorum. Ne istediğim hakkında hiçbir fikrim yok ve yumuşak gözleri benimkilerle yalvarıyor.

Her iki elini de popomun altına koyarak ağırlığımı zahmetsizce destekliyor. Parmaklarını tekrar istiyorum... Çok yaklaşmıştım. Ve şimdi kafam karışık.

"Sana dolandım. Gitmene izin veremem," diyor ve ağzıma bir öpücük daha konduruyor. Bir süre bana bakıyor. Sesindeki kırıklığa, sıcak avucunun açıkta kalan kalça kemiğime kayışına dayanamıyorum. Dokunmamam gerektiği halde, onun dokunuşunu arzuluyorum. Onu özledim. Bunu özledim. Aramızdaki bu büyüyen bağı. Ona teslim olmamak için tüm gücümü harcıyorum.

Karısının ortaya çıktığı öğleden sonra her şey cehenneme dönmeden önce, gerçek bir şeye doğru ilerlediğimizi hissediyordum - aşk değilse bile, yakın bir şey. Tecrübeli değildim ama şans verilirse Colton Drake'e aşık olabileceğimi biliyordum. Bu da onun otel odama girmesine, beni öpmesine, gözlerimin içine bakmasına ve tüm hislerimi yıkmasına izin vermem anlamına geliyordu.

Duvarlar tehlikeli bir hareketti. Kalbim tehlikedeydi. Ama beni bulmuş ve dünyanın öbür ucuna kadar kovalamıştı. Bunun bir anlamı olmalı, değil mi?

"Tatlım," diye mırıldanıyor artık tahrik olduğunu anladığım o boğuk ses tonuyla.

İtiraz sözcükleri boğazımda düğümlenirken sesim kayboluyor. Ona hayır demek zorundayım. Gitmesini sağlamalıyım. Geri alınamayacak bir şey yaptı. Beni bekâr olduğuna inandırdı ve gerçeği haftalarca benden gizledi. Şimdi Stella ortaya çıkmasaydı bana söyleyip söylemeyeceğini merak ediyorum. Şüphelerime rağmen, kadınsı içgüdülerimi görmezden geldim ve kendimi tamamen ona teslim ettim. Ona bekâretimi vermeye hazırdım.

Eteğimin altında gezinen parmak uçları beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. Yetenekli parmaklarının istediğim yerden sadece birkaç santim uzakta olduğunu bilmek içimi ısıtıyor. *Evet, evet, evet.* Külotum sıırılsıklam ve ona karşı sallanıyorum, ama hışırtilı sesim sessizliği bozuyor ve vücudumun çığlık attığı her şeyle çelişiyor. "Hayır... Yapamam..." Bacaklarımı onun belinden çözüyorum ve yere düşüyorum.

"Bunu sen de en az ben im kadar istiyorsun," diyor, sesi derin ve Eminim.

Gözlerim onunkilere kayıyor ve görünüşe göre ona ihtiyacı olan her şeyi söylüyorlar.

bilmeni istiyorum. Ona olan arzum yüzümden okunuyor. Düşüncelerim bana ihanet ediyor. Ve Colton bundan faydalanarak eğilip beni tekrar öpüyor.

"Bana hâlâ bir şansın olduğunu söyle," diye fısıldıyor dudaklarıma.

Yutkunuyorum ama cevap veremiyorum. Doğru şeyi söyleyeceğim konusunda kendime güvenmiyorum. Kendimle tartışıyorum, ona bir daha güvenip güvenemeyeceğimi, onun yaşam tarzına uyup uyamayacağımı merak ediyorum...

Bir kadın kahkahası ve kapının açılma sesi beni kendime getiriyor.

Becca ve Pace ellerinde yarım düzine alışveriş torbasıyla odaya giriyorlar.

Akıl sağlığını yerine geliyor ve Colton'a dönerken ciddi bir ses tonunu zorluyorum. "Gitme vaktiniz geldi."

Pace ve Becca vedalaşırken ben Colton'ın kara gözleriyle karşılaşmaktan kaçınıyorum. Bunu yaparsam kararlılığımı tamamen kaybedeceğimi biliyorum. Hâlâ o öpücüğün etkisindeyim, vücudum aşırı ısınmış ve kanım çılgınca pompalanıyor.

Bana ateşli bir bakış fırlatıyor ve kolonyasının kokusunu alabileceğim kadar yakınıma eğiliyor. Etkisi baş döndürücü. "Bu iş daha bitmedi. Becca'yla eğlenmene bak, eve döndüğünde konuşuruz."

Keşke ona yanıldığını, ilişkimizin bittiğini söyleyebilseydim ama kendimi cevap veremez halde buluyorum. Şu anda bana ihtiyacım olan boşluğu veriyor ama bundan sonra ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yok.

Onlar gittikten sonra, dolu mini bardan bir şişe su alıyorum ve Becca'ya dönmeden önce kendimi serinletmek için uzun bir yudum alıyorum. Otel odasındaki değişiklik hakkında bir şey söylemiyor ama gözlerinin etrafta dolaştığını görüyorum. "Pace ile ne oldu? Bu kadar çabuk döneceğinizi düşünmemiştim. Aslında tüm yolculuk boyunca sizi bir daha görüp göremeyeceğimi merak ettim. O gamzelere bir kez bakıp onu özel bir otel odasına kaçıracağınızı düşünmüştüm." Gergin havayı yumuşatmak için ona sırtıtıyorum.

"İnan bana, çok cazipti. Muhteşem biri. Ya küçük, sıkı poposu?" Kendini dramatik bir şekilde yelpazeliyor. "Cidden, bu ikisi libido üzerinde ölümcül bir kombinasyon."

"Üçüncü bir tane daha var. Ağabeyleri Collins de en az onun kadar yalamaya müsait."

"Vay be. İyi bir genetik sanırım." Mallarını incelemem için alışveriş torbalarını kanepenin üzerine bıraktı. "Yemekten sonra seni Colt'la yalnız bırakma konusunda endişelenmeye başladım. Bunun pek akıllıca bir fikir olmadığını düşündüm ve gezintimizi kısa kestik. Bu küçük şirin meydanda dolaştık ve ben de birkaç butiğe girdim." Küçük bir güneş elbisesini çerçeveme doğru tutuyor. "Bunun sana çok yakışacağını düşündüm."

"Çok güzel." Yumuşak kumaşın üzerinde lavanta ve mavi iplik dokunuşları var. "Askılı gümüş sandaletlerimle giyebilirim."

"Ben de tam olarak bunu düşünüyordum." Kıyafet yığınınından kendisi için kırmızı bir mini etek seçiyor. "Hadi, üstünü değiştir. Dışarı çıkıyoruz."

Becca ve ben günün geri kalanını etrafı gezerek geçirdik ve şu anda küçük şirin bir barda oturmuş zeytin ve peynir yiyip lezzetli şarabımızı yudumluyoruz. Colton ve Pace'in beni aramak için İtalya'ya uçtuklarına hâlâ inanamıyorum. Ve burada otururken, biraz sersemlemiş bir halde, kafamda kısa samimi karşılaşmamızı tekrar ediyorum.

"Ondan nasıl kurtulabileceğini biliyorum," diyor Becca, kadehindeki şarabı düşünceli bir şekilde döndürerek.

"Neyden?"

"Bekaretinden. Yani, hâlâ istiyorsan tabii." "Nasıl?"

Zihnim dönerken soruyorum.

Çenesini barın karşısında birlikte oturan üç sevimli İtalyan erkeğe doğru uzatıyor. "Gidip birkaç fıstık tavlayabiliriz."

Kısa bir süre bunu düşünüyorum. *Roma'dayken... Neden olmasın? Çünkü ben hâlâ Colton'a aidim, işte bu yüzden.*

İstemesem bile, garip bir yanımda bunun doğru olduğunu biliyor. Bekâretimi alacak kişi o olmalı. Beni yakıp kavuran karanlık, aç gözlerini, boynumu öpen dolgun ağzını ve kalın, uzun sikini düşündüğümde, bunun o olması gerektiğini biliyorum. Göğsüm ateşle kızarıyor ve tam orada olduğum ana geri dönüyorum - tam sınırdaki - sadece birkaç parmak darbesi daha ve parçalanabilirdim. Her zaman boşalmak için bir seks oyuncağına ihtiyacım olduğunu düşünürdüm, meğer sadece Colton'a ihtiyacım varmış.

"Yine onu düşünüyorsun." Becca bana sıırıttı.

"Düşünmemeliyim."

"Ama sen öylesin."

Seyahatimizin geri kalanı neredeyse mükemmeldi. Muhteşem yaz havası, yanımda en iyi arkadaşımınla güzel ve baştan çıkarıcı Roma şehrini gezerek geçirdiğim uzun öğleden sonraları. Ama gecelerim Colton'la ilgili anılarla dolup taşıyor, sanırım durum böyle olunca bu kaçınılmaz oluyor.

Kardeşi Pace'le birlikte beklenmedik bir şekilde buraya geldikleri ilk günden sonra ondan bir daha haber alamadım. Cep telefonu hizmetimi uluslararası aramayı da içerecek şekilde yükseltmediğim için minnettarım. Eğer öyle olsaydı onu görmezden gelmeye devam edecek kadar güçlü olamayacağımı biliyorum. Hal böyle olunca, her sabah kahvaltıdan sonra e-postalarımı bağlanmamak için kendimi otelin iş merkezindeki tek bilgisayarının önünden geçmeye zorlamak zorunda kalıyorum. Colton'dan beni bekleyen bir not olabileceği düşüncesi zihnimde ağır basıyor.

Her ne kadar kendimi aramızdaki her şeyin bittiğine inandırmaya çalışsam da, içimdeki bir parça bunun doğru olmadığını biliyor.

Dördüncü Bölüm

Colton

Kaliforniya'ya döndüğümde, kendimi işime verdim. Düşüncelerimin Sophie'ye kaymasını engellemenin tek yolu bu. Toplantılarda acımasızım, iletişimlerimde kabayım ve her zaman gerginim. Duygularım allak bullak olmuş durumda ve Sophie'ye tekrar yakın olduğumdan beri seks ihtiyacım dört katına çıktı. Özlem duygularım geceleri büyük, boş evimde tek başıma dolaşırken daha da yoğunlaşıyor.

Ona birkaç kez mesaj atmayı denedim ama yanıt alamadım. Geçen hafta sonu Roma'dan dönmüş ve Kylie'yle irtibat halindeymiş, bir şeyler bilmemin tek sebebi bu.

Rahatlamış hissetmeliyim. Sophie artık gerçeği biliyor. Her şey açığa çıktı. Artık yıkılan evliliğimi ondan saklamam gerekmiyor ve kimsenin bir seks kölesi satın almakla ilgili karanlık sırrımı bilmesine gerek yok. Her şey bitmiş olabilir - anlaşılmamızdan kurtulmuş oluruz. Ama ben bunu istemiyorum.

Öylece çekip gitmeliyim ama yapmayacağım. Onu hâlâ becermek istiyorum. Kahretsin, kendime karşı dürüst olursam bundan daha derine gidiyor. Ondan hoşlanıyorum. Samimi doğası, kendini açık artırmaya koyma özverisi. O diğer kızlar gibi değil. Tanrı aşkına bana makarna yaptı ve ek para için yardımımı reddetti. Geçmişimdeki kadınlar gibi değil. Ya da numara yapmakta çok iyi.

Her iki durumda da, onu benim yapmak istiyorum. Kendime, ona hiç sahip olamadığım için böyle olduğunu söylüyorum. Aramızdaki cinsel gerilim ve beklenti destansı boyutlara ulaşırken bekleyerek geçirdiğim haftalar beni dünyanın en kritik mavi top vakasıyla baş başa bıraktı. Terör alarm seviyesi kırmızı. Kesem yanmak üzere. Kahretsin, bu noktada, nasıl sevişeceğimi hatırlayıp hatırlamadığımı bile merak ediyorum. O kadar zor olamaz, değil mi? Beynimde dönüp duran somurtkan düşünceleri silkeleyip atıyorum.

Onun vücuduna sahip olmak, amına giren ilk erkek olmak istiyorum. Ve ne kadar inkâr etmeye çalışsam da, içimde bir şey bundan daha fazlasını istiyor. Ama tüm bu maskaralığın amacı, kendime bir daha asla bir kadınla birlikte olmayacağıma dair söz vermemdi. Bunun gerçekleşmemesi için çok fazla. Sophie ile derin bir ilişki içindeyim. Tamamen bir

sahip olma şansımın sıfır olabileceği bir kadın. Ama şimdi geri adım atmayacağım. Hayatta olmaz.

Onun bekaretini satın almış ve parasını ödemiştin, teknik bir nedenden dolayı parmaklarımın arasından kayıp gitmesine izin vermeyeceğim bir şeydi bu.

İtalya'daki otel odasını, bana tamamen kapanmadan önce ona dokunmama nasıl izin verdiğini düşündüğümde midem düğümleniyor.

Geri çevrilmeye alışkın değilim ve bu alışmak istediğim bir duygu değil. Bugün bulunduğum yere öylece yatarak gelmedim. Meseleyi kendi ellerime almaya karar vererek Sophie'yi bir kez daha arıyorum ve ailesinin kapısına gidip onu kendime çekmeden önce ona son bir şans veriyorum.

Güven sorunlarım olabilir ve hâlâ Stella'yla uğraşmam gerekiyor ama bunların hiçbirisi benim olanı almamı engelleyemeyecek. Ve Sophie benim.

Her aradığımda olduğu gibi sesli mesajını beklerken, dördüncü çalışta cevap verdiğinde şaşıyorum.

"Sophie?" Şaşkınlığım sesimden belli oluyor.

"Merhaba," diyor kayıtsızca.

"Konuşmamız gerek." Uzun bir süre sessiz kalıyor, sadece nefes alış verişinin yumuşak sesi bana hâlâ hatta olduğunu söylüyor.

"Ne hakkında?" diye soruyor sonunda.

"Sana yeni bir teklifim var."

Gönderdiğim limuzin, şaşkın ve yorgun görünen Sophie'yi garajımın önüne bıraktığında, ailesinin Los Angeles'ın birkaç saat kuzeyinde yaşıyor olmasına şükrediyorum. Bu, onu en azından gece boyunca burada tutabileceğim anlamına geliyor. Beni dinlemek zorunda kalacak.

Güneş ışığına doğru adım atarak onu arabanın yanında karşılıyorum. Kollarıma almak için benim olmadığının farkına vardığımda yumruklarım işe yaramaz bir şekilde yanlarımda sıkılıyor. Çantasını tuğladan yürüme yolundan kaldırıyorum ve dudaklarıma zorla bir gülümseme yerleştiriyorum. "Geldiğiniz için teşekkür ederim."

Başını sallıyor. "Limuzini gönderdiğin için teşekkür ederim. Buna gerçekten gerek yoktu." Başparmağındaki yüzüğü çeviriyor, belli ki aramızdaki her şey bitmiş gibi görünürken onu neden buraya çağırdığımı merak ediyor.

"Hadi içeri girelim."

Önden yürümesine izin veriyorum, küçük yuvarlak poposunun baştan çıkarıcı bir şekilde sallanmasını takdir ediyorum. Ben de tasmalı bir köpek yavrusu gibi onu takip ediyorum.

İçeri girdiğimizde, Sophie kararsız adımlar atıyor ve emin olmayan bakışlar atıyordu. Onu buraya neden getirdiğimi açıklığa kavuşturmanın en iyisi olacağına karar vererek, onu çalışma odasına götürüyorum. Onu ilk gece getirdiğim odaya. Önümde diz çöküp kalın sikimi ağzına alışı ve beni büyük bir beceri ve hevesle emişini hatırlayınca sikim anında sertleşiyor. *Hay sikeyim.*

Nefes alıyorum ve boğazımı temizliyorum, gözlerinin pantolonumun önünde dolaşmamasını umuyorum. "Otursana."

Sophie bana uyuyor ve dikkatlice kanepenin kenarına oturuyor. Acaba o ilk gecenin anıları benimkiler kadar onun beynine de kazınmış mıdır? Tüm çabalarım rağmen, onun pembe ağzının sikimin başının etrafına sarılmış görüntüsünü aklımdan çıkaramıyorum. Dilinin şaftımın uzunluğuyla dalga geçmesi ve elinin tabanımın etrafında kıvrılması, beni boğazının derinliklerine emerken okşaması.

Muhtaç ereksiyonum tüm konsantrasyonumu bozdu ve Sophie'nin konuştuğunu fark etmem bir anımı aldı.

"Colton?" diye göz kırparak beni şu anda kafamda oynatılan x-rated şovdan uzaklaştırdı.

"Geldiğine sevindim," diyorum.

Alt dudağını çiğniyor, neredeyse onu eve ilk getirdiğim zamanki kadar gergin. Bakışları odanın içinde geziniyor ve omurgası bir ok kadar dik. Gardını düşürmek istemiyor ve bunun benim yanımdayken kendine güvenmediği için olduğunu varsayıyorum. Bildiğim iyi oldu. Ben de kendime güvenmiyorum.

"Sana bir şey getireyim mi? Şarap? Bir şişe su?"

Başını sallıyor. "Ne konuşmak istiyordun? Telefonda biraz belirsiz konuştun."

Haklıydı. Belirsizdim çünkü onu ikna etmek için ne söyleyebileceğime dair hiçbir fikrim yoktu. Teklifimi hazırlamak için onun gözlerini görmem, yüz ifadesini okumam gerektiğini biliyordum. Ve karşımda oturan gergin, kendinden emin olmayan kız, dikkatli davranmam gerektiği anlamına geliyordu. Onu zorlamayı, fiziksel olarak birlikte ne kadar iyi olduğumuza ikna etmeyi ve istediğini bildiğim şekilde benimle birlikte olmaya ikna etmeyi düşündüm. Ama şimdi farklı bir yöntem kullanmam gerektiğini görüyorum çünkü onun o kapıdan tekrar çıkıp gitmesini izlemek bir seçenek değil.

"Evliliğimi senden saklayarak her şeyi berbat ettiğimi biliyorum. Benim gözümde bitti ve yıllardır da öyle. Eksik olan tek şey bir kâğıt parçasındaki birkaç imza. Ama yine de bunun seni nasıl incittiğini şimdi anlıyorum. Çok aptalca bir hareketti." Başını sallıyor, gözleriyle buluşuyor. Dudaklarımı yalıyorum ve devam ediyorum. "Ama geçmişimin tüm bunların sona ermesi gerektiği anlamına geldiğini sanmıyorum."

"Ne öneriyorsun?" diye soruyor, sesi kararsız ve biraz da nefessiz.

Seni becermek istiyorum. Günlerine ve gecelerine hükmetmek ve uyanırken her düşünceni işgal etmek - tıpkı senin benimkini işgal ettiğin gibi.

"Kalmanı istiyorum."

Sessizce beni izlerken kaşları birbirine çarpıyor. Bu fikri tamamen reddetmiyor - bu bir başlangıç.

Sophie

Karşımda oturan Colton'ı izliyorum, uzun gövdesi koltuğa düzgünce katlanmış. Onun nefesi derin ve sabit kalırken, benim kalbim bir çekiç gibi çarparak göğsümün kabarmasına neden oluyor.

Gerçek şu ki burada ne yaptığım, neden gelmeyi kabul ettiğim hakkında hiçbir fikrim yok. Dürüst olmak gerekirse, bu adamın üzerimde manyetik bir çekim gücü var. Uzak durma niyetime rağmen ondan tamamen vazgeçemiyorum. Ve garip bir nedenden ötürü, yükümlülüğümü yerine getirmeden önce anlaşılmamızı terk ettiğim için kendimi biraz suçlu hissediyorum. Ödediği parayı asla alamadı ve bu küçük ayrıntı kolay kolay unutamayacağım bir şey.

Ciğerlerine güçlendirici bir nefes çekiyor ve bana doğru hafifçe eğiliyor. Beni kollarına çekip öpse karşı koyamayacağımı biliyorum ve konuşmasını beklerken bakışlarım dudakları ve gözleri arasında gidip geliyor.

Sonunda konuştu.

"Kendine ait bir şeyin olmasını sevdiğini söylediğini hatırlıyorum - evden uzakta yaşamak ve ilk kez bağımsız olmak," diyor Colton.

O konuşmayı çok iyi hatırlıyorum. Sessiz yemek odasında şefinin hazırladığı akşam yemeğine oturduğumuz ilk zamanlardan biriydi. Çok rahat konuşmuş, kendimi çok fazla açmışım. Ama içimden bir ses onun bunu bu kadar detaylı hatırlamasını seviyor. Şaşırdığımdan değil, Colton hayatının her alanında böyle bir otoriteye sahip, elbette hatırlıyor.

"Ve sanırım senin burada olmandan hoşlandığımı biliyorsun," diye itiraf ediyor.

Sessizce onaylarcasına başımı sallıyorum. *Ne demek istiyor?* Çıkmaya devam etmemiz mümkün değil, eğer yaptığımız şey buysa bile. O evli. Ve bana bu konuda yalan söyledi. Ona güvenebilir miyim?

"Kylie'nin işe geri dönmeni çok istediğini biliyorum.

onu.

"Colton?" Sonunda kaşlarım birbirine çarparak soruyorum.

"Arkadaş kalmamamız için hiçbir neden yok."

"Arkadaş mı?" Sesim onun şokuyla çok yüksek çıkıyor.

İçimden bir telkin geçiyor.

Koyu renk gözleri yüzümde geziniyor ve hafifçe başını sallıyor, ağzından sadece bir gülümseme çıkıyor.

Nasıl bir oyun oynadığını bilmiyorum ama arkadaş mı? Birbirinden bu kadar etkilenen iki insan için bu mümkün mü?

Colton sanki düşüncelerimi okumuş gibi devam ediyor. "Bunun sona ermesi için hiçbir neden yok Sophie. Arkadaşlığından hoşlanıyorum ve sanırım sen de aynı şeyi hissediyorsun. Burada yaşamaya devam edebilirsin, ben geçmişimi çözerken aramızdaki şeyleri yavaşça halledebiliriz ve bunun nereye gideceğini görebiliriz."

"Peki ya bizim anlaşmamız?" diye soruyorum.

Arsız sırtışı tüm yüzünü aydınlatıyor. "Arkadaşız, yani seks yok. Anlaşmamız iptal oldu."

Artık kiralık bir seks kölesi olmadığımı fark ettiğimde karnım dönüyor ve istenmeyen bir hayal kırıklığı duygusu beni ürkütüyor. "O zaman parayı iade ediyorum."

"Para senin. Seks için para ödemeyi hiç istemedim Sophie. Sadece müzayedede sana teklif veren o pisliğin seninle eve dönmesini istemedim. Sen ona ait olamayacak kadar iyi, saf ve güzeldin." İtirafı nefesimi kesiyor. Kendimi çaresiz ve kontrolsüz hissediyorum ve ağlamak istiyorum.

"Paranın büyük bir kısmını Becca'nın tedavisi için harcadım ve sana geri ödemem mümkün değil ama geri kalanını sana iade edebilirim," diye kekeleyorum.

"Öncelikle, geri ödemeyi asla kabul etmem. Becca'yı tüm bunlar başlamadan önce tanıyor olsaydım, onu deneysel tedavi programına kaydettirmek için memnuniyetle ödeme yapardım. Ve senden de asla parayı geri vermeni beklemezdim."

"Paranın geri kalanını saklamayı doğru bulmuyorum."

"Ne istersen onu yaparsın."

Bu konuşma bir pinpon oyununa benziyor ve beynim bulanıklaşıyor. "Peki bu nasıl olacak?" Bunu gerçekten düşündüğümü görünce şok olarak soruyorum.

"Bana altı ay vermeyi kabul etmiştin," diye hatırlatıyor. "Sana bekâretimi vermeyi de kabul ettim," diye ekliyorum.

"Ama onu ben almadım."

"Hayır, almadın," diye katılıyorum. Acı bir şekilde farkında olduğum bir gerçek. "Hâlâ sağlam mısın?" diye soruyor, sesi hırıltılı ve derin.

İçimden sıcak bir akım geçiyor, yanaklarım kızarıyor ve külotumu ıslatıyor. "Tabii ki." Sesim boğuk çıkıyor ve Colton'ın benimkiler üzerinde gezinen karanlık gözleri net konuşmamı imkânsız kılıyor.

Boğazının dibindeki damarın zonkladığını görüyorum. "Aferin kızıma," diye öğüt veriyor.

Yirmi bir yıl beklemiştim, gerçekten de ayrı kaldığımız iki hafta içinde rastgele bir adamla bunu bir kenara attığımı mı düşünüyordu? Neden tüm bunların beni onun yatağında tutmak için özenle hazırlanmış bir oyun olduğunu hissediyorum? "Nerede uyuyacağım?" diye soruyorum.

Ağzı bir parça aşağıya kayıyor. "Nerede istersen."

"Sanırım misafir odası," diyorum garip teklifini düşünürken ondan çok kendime.

"İstersen."

Çok cana yakın, çok uzlaşmacı davranıyor. Beni soktuğu duygusal cehennemden sonra bu değişiklik ferahlatıcı. Tam olarak ne önerdiğinden ve önümüzdeki altı ay boyunca burada yaşamamı gerçekten bekleyip beklemediğinden hâlâ emin değilim ama garip bir nedenden ötürü bu fikirden nefret etmiyorum. Birkaç dakika sessizce birbirimizi izliyoruz, her birimiz sadece arkadaş olmamızın ne anlama geleceğini sindiriyoruz. Bunu düşünmek bile kalbimi acıtıyor. Bu, ona dokunamayacağım, vücudunun benimkine inatla bastıran sıcaklığını hissedemeyeceğim anlamına geliyor. Küçük bir iç çekiyorum. "Paranın bende kalmasına karar verdiysen, istediğim gibi harcamakta özgür olduğumu varsayıyorum?"

"Elbette harcayabilirsin," diyor.

"O zaman parayı Afrika'daki hayır işlerine bağışlamak istiyorum." Dudaklarında yavaş bir gülümseme beliriyor.

"Tamam o zaman."

Los Angeles'a gelmemin tek nedeni malikânedeki eşyalarımı toplamak ve Colton'ın bana anlatmak istediği her neyse onu dinleyerek bu konuyu kapatmaktı. Bunun yerine kendimi onun ana dolabındaki giysilerimi koridorun sonundaki tiftik ve mobilya cilası kokan misafir odasına taşıırken buldum.

Yatak kabuk mavisi nevresimlerle kaplı ve mobilyalar beyaz emaye ile modern, temiz hatlara sahip. Duvarda büyük bir ayna asılı ve krem rengi döşemeli yatak başlığının iki yanında dekoratif aplikler var.

Büyük resim pencerelerini gölgeleyen beyaz tül perdeleri açıyorum ve aşağıdaki havuza bakıyorum. İçimden serin bir ürperti geçiyor ve kollarımı göbeğime doluyorum. O havuzun yakınında olmak gibi bir arzum yok ve perdeleri çekip kapatarak havuzu görüş alanımdan çıkarıyorum. Kristal mavisi suyun güneş ışığında parıldadığını görmek bile, Stella'nın soğuk bakışları ve buz gibi ses tonuyla bana onun karısı olduğunu kesin bir dille söylediğini hatırlayınca yeni bir acı ve aşağılanma dalgası yaratıyor. Kelime

Colton'la ilişkisi olan *karısı yankı* uyandırmıyor. Özellikle de o kadının ağzından. Onu asla onun gibi biriyle göremem. Birbirlerine uymuyorlar. Onu tanıyıp tanımadığımı bile merak ediyorum. Bunu çözene kadar arkadaş kalmak için daha da iyi bir neden. Colton'la daha fazlasını istiyorum. Ne zaman yakınımızda olsa aramızda kolayca akan o ham cinsel enerji hissini geri istiyorum - ama şimdilik, kendimizi bulduğumuz bu engebeli yolda ilerlerken arkadaşlarla yetineceğim.

Yetersiz eşyalarımı yeni odama taşımayı bitirdikten sonra kendimi sıkılmış ve yalnız hissediyorum. Ama bu korkunç evde Colton'ı bulmaya gitmek yerine yatağa uzanıp Becca'yı cep telefonumdan arıyorum.

"Hey hey," diye cevap veriyor, her zamanki gibi neşeli, sanki son birkaç yıldır agresif dördüncü evre kanserle mücadele etmemiş gibi.

"Merhaba." Onun gücü ve yaşama azmi nefesimi kesiyor ve birden Colton'la yaşadığım ikilemden ona şikâyet etmek çocukça ve çocukça geliyor.

"Sorun ne?" diye soruyor.

"Hiçbir şey," yalanı ağzımdan kolayca kayıyor. "Sadece burada beklediğimden daha uzun süre kalabilirim."

"Oh? Bay Seksi, Zengin ve Yakışıklı seni şimdiden geri mi kazandı?"

"Sayılır," diye itiraf ediyorum. Colton benden çok daha açık ve ifşa olmuştu.

ve bu içimde bir şeyleri harekete geçirdi. "Burada yaşamaya ve Kylie ile çalışmaya devam etmemi önerdi."

"Anladığım kadarıyla kabul etmişsin?"

diye soruyor. "Deneyeceğim," diye onayladım.

"Seni suçlamıyorum. Mecbur olmasaydım ben de annem ve babamla yaşamazdım."

Sağlık nedenleriyle kendi başına yaşayamadığı gerçeğini tartışmıyoruz. Bunu düşünmek bile acı veriyor.

"Peki ya siz?" diye soruyor. "Yine bir çift misiniz, yoksa Ne?"

"Hayır." Bu kez sesim kararlı. "O sadece arkadaş olarak dedi ve ben Anlaştık. O geçmişini üzerinde çalışırken biz de işleri ağırdan alacağız."

"Bence bu iyi bir fikir. Orada mutlu olduğumu biliyorum. Ama neden tekrar düşündün? Yavru bir fil gibi asılı, değil mi?"

"Becca!" Onu azarlıyorum. "Aklında hep seks var."

"E l i m d e değil. Zihnimin oraya kayması daha hastalıklı bir şey kaymasından daha iyi. Penis benim mutlu yerim."

Telefondan gülümsediğini duyabiliyorum ve bu hoşuma gidiyor. "Penis şey." iyi bir

"Peki... Colton'ın penisi konusunda ne yapacaksın?"

"Yavaş ol, tıpkı onun önerdiği gibi. Eminim bunun anlamı "Geleceğimde pipi yok."

"Boo. Çok sıkıcısın. McGilroy's'a gidip sıcak şekerlemeli dondurma alacağım."

"İştahın geri mi geldi?" diye sordum.

"Evet. Sen farkına bile varmadan şişmanlayacağım."

Evet, doğru. Becca'nın sıskadan başka bir şey olması mucize olurdu. Yediklerini tutmakta zorlanıyor ve bu yüzden kilosuyla başı dertte. "İyi eğlenceler. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum ama eğlenmesi gereken sensin. Boşanmasını hızlandırmanın bir yolunu bul ki o çocuğun üstüne atlayabilesin."

"Tamamdır." Gülümsüyorum ve aramayı sonlandırıyorum.

Görüşmeyi bitirdikten sonra birkaç dakika boyunca telefonu ellerimde tutuyorum. Tanrım, kız kardeşimi seviyorum. Odamı elimden geldiğince düzenledikten sonra Colton'ı aramaya çıkmaya karar veriyorum.

Onu mutfak adasında bir taburede otururken buluyorum, tableti önünde, gelen kutusu tıkladığı e-postalarla dolu.

"Bölüyor muyum?" Dolaptan bir şişe su alıp, "Rahatsız ediyor muyum?" diye sordum.

Buzdo

labı. "Tabii ki hayır. Sen iyi misin?"

Başımı salladım. "Becca'yı arayıp kalacağımı söyledim."

Sessiz, ama sakın tavrı bana bunun onu mutlu ettiğini söylüyor.

Y a n ı n d a k i tabureye oturmak yerine mutfağın etrafında dolanıyorum.

adasına gidiyorum ve dirseklerimi granit levhaya dayayarak karşısında duruyorum.

Bana bakıp kıkırdıyor. "Aklında ne var, tatlım?"

Bu kadar belli ettiğimi fark etmemiştim. Omuzlarımı dikleştiriyorum ve kaşlarımı çatan çizgiyi gevşetiyorum. "Sen ve Stella..." Sormamalıyım, sadece kendime işkence ediyorum, ama elimde değil. Bilmem gerekiyor, çünkü onu onunla hayal edemiyorum. "İlişkinizin doğasını bilmek istiyorum. Normal bir evlilik gibi miydi, evliliğin tüm avantaj ve faydalarıyla?"

Tabletinin ekranını karartan bir düğmeye basıyor ve derin bir nefes alıyor. "Ne soruyorsunuz?"

"Burada onunla birlikte yaşadınız. Bu evin senin için anılarla dolu olduğunu varsayıyorum ve burada başka bir kadınla yaşadığını, seninle paylaştığım yatakta birlikte uyuduğunu düşünmek bana garip geliyor..."

"Ne bilmek istiyorsun?" Colton sorar.

"Sanırım bilmek istediğim şey... mutlu muydun? Stella, çok kısa süren etkileşimimde benden oldukça farklı görünüyordu." Tamamen sertleşmiş bir dış görünüşü, keskin kenarları ve son santimine kadar manikürü vardı.

"Sen farklıydın. Kahretsin, sen *farklısın* Sophie."

Belki de onunla paylaştıklarımızın, onunla yaşadıklarından farklı olduğunu bilmek hoşuma gidiyordu. "Nasıl yani?"

"Yumuşak, tatlı ve naziksin. Beni güldürüyorsun."

"Onunla hiç paylaşmadığımız anılara sahip olmandan nefret ediyorum."

Seksten bahsettiğimi bildiğinden eminim ve yanaklarım hafifçe kızarıyor. Sadece arkadaş olduğumuzu söyledi, o halde neden cinsel geçmişlerini anlatması için onu zorluyorum, hiçbir fikrim yok. Kıskanç bir kız arkadaş gibi konuşuyorum ama kendimi durduramıyorum.

Colton bana doğru eğiliyor, kara gözleri beni olduğum yerde sabitliyor. "Seninle neden sadece oral seks yapmak istediğimi bilmek ister misin?"

Başımı sallıyorum, önümde salladığı bilgi külçesine karşı koyamıyorum.

"Çünkü bu Stella'nın yapmayacağı bir şey." "Ne demek istiyorsun?"

"Onun ağzını hiç sikmedim. Onunla kendimi hiç tamamen kaybetmedim. Seninle her seferinde - sadece biz vardık. Bunu lekeleyecek acı anılar yoktu. Bu bizim olayımızdı."

Sözleri içimde çelişkili duygulara yol açıyor. Erotik karşılaşmalarımızı canlı bir netlikle hatırlarken kalp atışlarım göğsümde çarpıyor. "Yapmazdı... Neden?"

Omuz silkti. "Tadını sevmediğini söyledi. Tabii ki, onu bahçivana tam olarak bunu yaparken yakaladım - kütüphanede onu derin boğazlarken. Benimle olmadığı sürece bundan hoşlanıyor gibiydi."

Kalbim onun için acıyor. Ne kadar kızgın olsam da, yanında taşıdığı derin acıyı ve güvensizliği anlamaya başlıyorum. O odaya girmeyi hiç istemiyor gibi görüldüğünü hatırlıyorum ve kalbim biraz yumuşuyor. Ve her ne kadar önemsiz olsa da, onun üzerine gitmenin

Sadece benim yaptığım bir şey. Sanırım şimdi onun kütüphaneye olan nefretini de anlıyorum.

"Onunla birlikte olmak sadece bir kolaylıktı. Sen bir seçimsin. Umutsuzca yapmak istediğim bir seçim - eğer bana izin verirsen."

Sözleri beni sarstı. Ona güvenmemeliydim - geçmişî hakkında yalan söyledikten sonra değil - beni bekâr olduğuna inandırdıktan sonra. Yine de bir yanımın hâlâ onu istediğini inkâr edemem. "Ama arkadaşız demiştin." Sesim cılız çıkıyor. Beni arkadaştan daha iyi olacağımıza ikna etmek için çok az çaba sarf etmesi gerekecek. Aramızda uğuldayan sıcaklık hissedilebilir ve yoğun.

"Şimdilik, evet. Bana tekrar güvenmeni istiyorum. Seni henüz zorlamayacağım."

Henüz. Bu kelime kafamın içinde yüksek sesle çınlıyor. Ağır ağır yutkunuyorum, sözlerinin ardındaki derin anlamı çözmeye çalışıyorum. Beni geri istiyor, bundan eminim. Öyleyse neden Stella'dan boşanıp hayatına devam etmiyor? İki yıl onu beklemek aşırı görünüyor. Colton gibi inatçı ve ukala biri için bile.

"Özür dilerim..." Ne için olduğundan tam emin olmasam da özür dilerim. Colt'un o cadıyı diz çökmüş, kendisinden sakladığı şeyi başka bir adama verirken bulacağı düşüncesinden nefret ediyorum.

"Olma," diyor soğukkanlılıkla. Ama gözleri farklı bir hikâyeye anlatıyor. Karanlık ve uzaktalar, sanki kendi evinin odalarında onu takip eden ekşi anılardan kaçmak için savaşıyor gibi.

Colton'ı işiyle baş başa bırakıyorum ve kendimi evinin odalarında dolaşırken buluyorum, sonunda kütüphaneye varıyorum. Stella'dan nefret ediyorum. Daha önce hiç kimseden gerçekten nefret ettiğimi söyleyemem, Becca'nın kanserinden *nefret* ediyorum, Colton'ın evli olmasından *nefret* ediyorum ama Stella'dan kesinlikle *nefret* ediyorum. Sert dış görünüşünün altında çok tatlı olan bir adamın kendisini ve ilişkilerini sorgulamasına neden oldu. Kütüphanede öylece durup uzun süre sessizce boşluğa bakıyorum.

Daha sonra Colton'ı ofisinde bulduğumda, onu gece için işini bırakıp biraz uyumaya ikna ediyorum. Gözlerinin altındaki koyu halkalar içimde bir şeyleri çekiştiriyor ama kollarımı boynuna dolama dürtüsüne direniyorum. O benim değil ki yatıştırayım.

Merdivenlerin başında yollarımızı ayırıyoruz ve iyi geceler diliyoruz. Misafir odasına doğru yürürken çok uzun ve tuhaf hissediyorum. Serin çarşafların arasına girdiğimde, düşüncelerim koridorun sonundaki adama odaklanıyor.

Ertesi gün ilginçtir. Gün geçtikçe garip bir huzursuzluk hissi artıyor. Yemeklerimizi birlikte yiyoruz, ben koşuya çıkıyorum ve Colton ben dergileri karıştırırken mutfak adasında çalışıyor ama bir şeylerin ters gittiğini hissetmekten kendimi alamıyorum. Sadece arkadaş olarak ritmimizi bulmakta zorlanıyoruz. Sürekli ona bakıyorum, beyaz tişörtünün yontulmuş göğsüne nasıl yapıştığını fark ediyorum ve uzaklaştığımda gözlerinin arkamda olduğunu hissediyorum. Ona dokunamamaktan nefret ediyorum.

Bu kadar çaresizce istediğim bir adamla arkadaş olmak mümkün mü?

Gece çöktüğünde duşumu almış, dişlerimi fırçalamış ve her zamanki gece ritüelimi yerine getirmiş olsam da yatmaya hazır değilim. Vücudum çok gergin. Kabul ettiğim bu yeni düzenlemenin asla işe yaramayacağını düşünmeye başlıyorum.

Bir saat boyunca dönüp durduktan sonra Colton'a gitmeye karar veriyorum. Yaptıklarımın - gecenin bir yarısı yatak odasına girmemin - önümüzdeki birkaç ayı nasıl geçireceğimizi belirleyeceğini biliyorum ama umurumda değil. Onu görmem, onunla konuşmam, neye bulaştığımı anlamam gerekiyor.

Sinsi bir davetsiz misafir gibi parmak uçlarımda koridorda sürünüyorum ve kapısına hafifçe vuruyorum.

Cevap vermedi.

Belki de çoktan uyumuştur.

Kendimi içeri attım ve gözlerim karanlık odayı aradı. Battaniyeleri yatağın üzerinde dağınık bir yığın halinde duruyor ama herhangi bir hareket göremiyorum.

"Colton?"

Fısıldıyorum. Hiçbir şey yok.

Yaklaşıyorum ve yatağın kenarına diz çöküyorum. Gözlerim zifiri karanlığa alıştığı için burada olmadığını görebiliyorum. Oda sessiz ve boş.

İçimde bir hayal kırıklığı ve ardından merak alevleniyor. Onu aramak için yola çıktım.

Beşinci Bölüm

Sophie

Akşam karanlığı, evin her tarafındaki prizlere stratejik olarak yerleştirilmiş küçük yol ışıkları dışında evi neredeyse tamamen karanlığa gömdü. Merdivenlerden Colton'ın ofisine doğru ilerlerken görebilmem için yeterli ışık var. Yolumun üzerindeki çalışma odasının önünden geçiyorum ve orada olmadığını teyit ediyorum. Belki o da uyuyamadı ve çalışmak için kalktı. Battanileri sanki onlarla kavga etmiş gibi yatağının üzerine serilmişti. Tahminimce o da benim gibi uyumaya çalıştı ve savaşı kaybetti.

Ofisinin kapısı açık ve bir lamba yumuşak bir ışık sağlıyor. Homurdanma sesleri duyuyorum ve midem bulanıyor.

Kapı aralığından içeri giriyorum ve gördüğüm şey karşısında tamamen şok oluyorum.

Colton deri koltuğunda oturuyor, pantolonu çözülmüş ve kalın siki gururla ayakta duruyor. Eli kısa, düzensiz vuruşlarla aşağı yukarı hareket ediyor ve usulca homurdanıyor.

Onu görünce amım sıkıştı. Küçük bir inilti çıkarıyorum ve gözleri benimkilere dikiliyor.

"Tanrım, Sophie." Kendini pantolonunun içine geri sokuyor ki bu hiç de kolay bir iş değil. Taş gibi sertleşmiş ve kabarmış siki daracık bir alana tıklmaktan hiç de memnun görünmüyor. Onu izlerken irkildim.

"Kapıyı çalmıyor musun lan sen?" diye bağıyor bana doğru. "Kapı açıktı," diye mırıldanıyorum, kendimi aptal gibi hissederek.

Arkamdan açık kapı aralığına bakıyor. "Sanırım öyleydi. Yine de yataktan çıkmış ne yapıyorsun?"

"Bence daha iyi bir soru, sen nesin?" Kendimi arsız hissediyorum ve yakalandığım için biraz kıvrınmasını izlemek istiyorum. Ama o sakın ve soğukkanlı bir şekilde beni izlemeye devam ediyor.

Başını bana doğru sallıyor, belli ki yemi yutmamış. "Cevaplarını duymaya hazır olmadığın sorular sorma."

Ne demek istediğinden emin değilim ama odayı geçip önünde duruyorum, az önce tanık olduğum şey yüzünden bacaklarım hâlâ titriyor. "Kendini tatmin ediyordun."

Sessiz ve hareketsizdi.

Bunu bir suçlama olarak söylememiştim ama neyse ki Colton alınmamış görünüyor. "Sadece merak ettim..."

"İhtiyaçlarım var Sophie, bildiğin gibi."

Başımı salladım. "İkimizin de var." Bir adım daha yaklaşıyorum.

"Dikkatli ol, tatlım. Ateşle oynuyorsun, beni baştan çıkarıyorsun, sahip olamayacağım bir şeyi istememi sağlıyorsun."

"İsteyemeyeceğini kim söyledi?" Onunla alay eden kızın kim olduğunu bilmiyorum ama kendimi cesur, huzursuz ve yalnız hissediyorum. Bu çok kötü bir kombinasyon ve bende harekete geçme isteği uyandırıyor.

Tek kara kaşını kaldırıp beni dikkatle izliyor. "Tüm bunlar hakkında fikrini mi değiştirdin, çünkü seni burada ve şimdi becereceğim, o kadar derin ki yarın hala sikimi içinde hissedeceksin."

Başka bir şey söylemiyorum, çünkü çoğunlukla ne söyleyeceğimi bilmiyorum, ama vücudum beklentiyle uğulduyor. Meme uçlarım çürük atletime karşı sertleşiyor ve külotum hassas kıvrımlarıma yapışıyor.

Colton sinirli bir inilti çıkarıyor ve avucunu ereksiyonuna bastırıyor - ki kesinlikle hâlâ orada. "Bu da ne böyle Sophie?" Sesi şakacı ve öfkeli arasında bir tonda.

"Sözünü kestiğim için özür dilerim," diyorum.

"Siktir et," diyor ve başını deri koltuğa yaslayıp gözlerini kapatıyor.

Gözlerini tekrar açtığında öfkesi gitmişti. Tek gördüğüm şehvet. "Neden beni hiç almadın?" diye soruyorum.

"Haftalar geçtikçe benim için daha anlamlı olmaya başladın. Benim olmayan bir şeyi senden almak istemedim."

O senin, ona söylemek istiyorum. "Ama Stella'nın ortaya çıktığı o gün, bunu yapacaktın." Gözlerindeki kararlı bakışı görmüştüm ve sonunda kendini bana vereceğini biliyordum.

"Çünkü o anda senin bana ait olduğunu biliyordum. Açık artırma olmadan da, anlaşma olmadan da. Sen benimdin."

En ufak bir itirazda bulunmadan gözlerini izliyorum. *Hâlâ öyleyim.*

Karanlık bakışlarının benimkileri tarayışı beni istediğini söylüyor ama yine de beni zorlamamayı seçiyor. Nedenini bilmek istiyorum. "Neden sadece arkadaş olmamızı önerdin?" diye soruyorum.

Derin bir nefes alıyor ve yavaşça bırakıyor. Sonra masasının karşısındaki sandalyelerden birine oturmamı işaret ediyor.

Onu takip ediyorum ve çıplak bacaklarımı altına sokarak oturuyorum. Üzerimdeki atlet ve pijama takımı serin klimaya hiç uymuyor. Ya öyle ya da içeri girdiğimde tanık olduklarım yüzünden vücudum hâlâ titriyor.

"Sana karşı gerçek duygular besliyordum, geçmişim göz önüne alındığında bu beni çok korkutuyordu."

"Anlamıyorum. İkimiz de düşüyorduk..." Gerçek hislerimi ilk kez itiraf ediyorum ama içimden bir ses bunun onun için sürpriz olmadığını söylüyor.

Colton hiçbir şey söylemiyor, sanki bütün gece burada oturup bilmece gibi konuşacakmışız gibi sabırla beni izliyor. Belki de *sadece arkadaşız* konuşması *sadece* buydu - *sadece* kalmamı sağlamak için yapılmış içi boş bir istek.

"Benimle gerçek bir şans istiyorsan, senden birkaç şey istiyorum," dedi. diyor.

"Ne gibi?"

"Kadınlar söz konusu olduğunda daha önce başımın yandığını biliyorsun. para ve güven."

"Evet," diye onaylıyorum.

"Kadınlar genellikle beni sadece param için ister," diye ekliyor.

"Bunun benimle ne ilgisi var?" Servet avcılığından en uzak kişi benim.

"İlişkimizin başlangıcının pek de güven telkin etmediğini kabul etmelisin. O gece benimle gelmeyi kabul ettin çünkü sana ödeme yapıyordum."

"Evet, ama seni tanıdıkça bunun parayla ilgili olmadığını anladım. O para Becca içindi. Sana geri kalanını hemen şimdi geri vereceğimi söyledim."

"İstediğim bu değil." Ses tonu kararlı ve ben sanki Daireler çizerek.

"Ne istiyorsun o zaman?"

"Çok daha değerli bir şey..." Gözleri açıkta kalan göğüs dekoltem boyunca bir yol izliyor ve meme uçları sertleşmesine neden oluyor.

Sessiz kalıyorum, beklentiyle bekliyorum ve içinde ne olduğunu merak ediyorum zihin.

"Sana güvenebileceğimi bilmek istiyorum. Bana olan inancına ihtiyacım var.

geçmişimle başa çıkacağım."

"Bana güvenebilirsin..." Ben başlıyorum.

"Konuşmak ucuzdur ve ben daha önce yanımdım. Stella'nın başına gelenler kadınlara inanmamı zorlaştırıyor Sophie. Yargılama eksikliği

ve kemerimin altında bir kırık evlilik anlaşılabilir olabilir, ama iki? Bu riske atmak isteyeceğim bir şey değil. Şu anda arkadaşlar daha güvenli."

"Bana güvenmiyor musun?" Cevap vermiyor.

"Gerçeği gizleyen sensin," diye geveliyorum.

"Olabilir ama nasıl hissettiğimi bilmek istedin ve ben de sana söylüyorum" diyor.

"Bana ne anlatmaya çalıştığını bilmiyorum," diye itiraf ediyorum. "Onun gibi olmadığımı bilmelisin Colton." Kötü kalpli bir kadının geri kalanımız için her şeyi mahvetmiş olmasından nefret ediyorum.

Bana kuşkuyla bakıyor. "Sen sadece parasal nedenlerden dolayı hayatımdasın. Burada olman için sana para ödedim ve işler zorlaşır zorlaşmaz beni terk ettin. Ne düşünmemi bekliyorsun?" diyor ve bana kızgın bir bakış fırlatıyor.

Tanrım, o haklı. Yaptıklarına bu gözle baktığımda ne demek istediğini anlayabiliyorum. Buraya sadece para için gelmişim. Geçmişle yüzleşir yüzleşmez, tek bir kelimesini bile dinlemeyi reddederek onu terk ettim.

"Birlikte olduğum kadına güvenebilmem gerekiyor," diye ekliyor.

Anlaşmamızı onun gözünden görmek, beni sadece servetiyle ilgilenen başka bir kadın olarak gördüğünü bilmek beni mahvediyor. Ayağa kalkıyorum ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. Neden sadece arkadaş olarak kalmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüştüm, hiçbir fikrim yok. "Bu benim için işe yaramayacak. Ben seni istiyorum. Sen de beni istiyorsun. Yine de kadınlara güvenmiyorsun. Ve evliliğini görmezden gelemem. Bir çıkmazdayız."

"Öyle görünüyor." Colton parmaklarını masasına vurdu.

Ofisinin sessiz yalnızlığında öylece dururken, şimdi ne yapacağımı merak ediyorum. Bavulumu toplayıp eve gitmeyi düşünüyorum ama içten içe bunun çözüm olmadığını biliyorum. Tam da Colton'ın beklediği şeyi yapmış olurum. Kaçmak. Kalmalı ve ona farklı bir yol olduğunu göstermeliyim. Bu beni çok korkutsa bile.

Bir fikir beni ele geçiriyor ve ondan kurtulamıyorum. Beynim daha ne önerdiğime yetişmeden ağzım çalışmaya başlıyor. "Benim ahlaki standartlarım var. Evli erkeklerle yatmamamı emreden standartlar."

Merakla beni izliyor.

Bir kez daha önüne oturuyorum ve sakinleştirici bir nefes alıyorum. "Bana güvenebileceğinizi size kanıtlamak istiyorum. Bana güvenebileceğini kanıtlamak istiyorum."

tekrar kadın."

"Nasıl?"

"Beni satın aldığın ilk günden beri yapmam gerektiği gibi kendimi bir kenara bırakıp sana boyun eğerek."

Aç gözleri benimkilerde parlıyor. "Anlamıyorum."

"Korkuyorum Colt. Bütün bunlardan. Sana olan hislerimden, incinmekten, bekâretimi sana vermekten. Stella ile bağlarını koparmayacağından korkuyorum. Ama sana güveniyorum. Bu benim sana doğru şeyi yapacağına güvendiğimi gösterme şeklim ve sana hiçbir yere gitmeyeceğimi kanıtlamanın en iyi yolu kendimi sana vermek."

"Sophie..." diye inleyerek bir elini saçlarında gezdirdi.

"Bana istediğin şekilde sahip olabilirsin."

"Bunu kastetmiş olamazsın."

Yavaşça başımı sallayıp teklifimi kabul etmesine izin veriyorum. "Ne istersen."

"Bekaretini istiyorum, tatlım. Senin üzerinde tamamen hak iddia etmek istiyorum. Benim için gerçekten burada olduğunu göstermenin tek yolu **b u .**"

"Ama arkadaş demiştin," diye hafifçe takılıyorum, ön sevişmeye çok benzeyen lezzetli sözlü atışmayı ortaya çıkarıyorum.

"Arkadaş olmayı siktir et. Ben senin içinde olmak istiyorum." "Ben de bunu istiyorum," diyorum. "Her şeyden çok." "Bundan emin misin?"

Başımı sallayıp karanlık bakışlarını karşılıyorum. "İtalya'da bir barda tanıştığım bir adam vardı, çekici ve kibardı ve..."

"Onu becermek istedin mi Sophie? Aletini içine sokmasını istedin mi?"

Sahiplenici tarafı beni sıcak ve telaşlı hissettiriyor. "Sadece dinle," diye uyarıyorum. "Onunla yatabilirdim, hatta Becca bunu teşvik etti. Hâlâ bakire olmanın benim seçimim olduğunu ve bunu yapabileceğimi söyledi."

"Ama yapmadın mı?"

Başımı sallıyorum. "Senin olman gerektiğini biliyordum. Senin olmanı istiyorum."

Ayağa kalkıyor ve beni kendine doğru çekiyor. Göğsüm onunkıyla aynı hizada ve kolları orta yerimi sararak beni kendine çekiyor. Nefesimi kesiyor ve orada öylece hareketsiz durup bana sıkıca tutunmasına izin veriyorum. Bu hareket şaşırtıcı derecede şefkatli ve teklifimin onun içinde bir şeyleri etkilediğini söyleyebilirim.

Söyleyecek tek bir şey bile bulamıyorum ama bunun konuşulabilecek bir şey olmadığını da çok iyi biliyorum. Sadakatimin nerede yattığını anlamak için hareketlerimi görmesi gerekiyor. Tam bir sonraki hamlemi düşünürken, başını omzuma koyuyor ve yanağını göğsümün üst kısmına yaslıyor. Nefesinin meme uçlarımda üzerinde yumuşak pantolonlarla gezindiğini hissedebiliyorum. Tenim onun yakınlığıyla ısınıyor ama bu cinsel bir şey değil. Bu tatlı bir jest, sanki onu ve tüm yükünü kabul ettiğimi onaylıyor.

Kollarımı ona dolamaya başlıyorum ama o beni durduruyor, ellerimi tutup yanlarımda tutuyor ve parmaklarını benimkilerle birleştiriyor. Başını omzumdan kaldırıp gözlerimin içine bakıyor. Avuçlarımızı birbirine bastırıyor ve ikimiz de tek kelime etmiyoruz. Samimi ve tanıdık geliyor.

Onun ne kadar hasarlı olduğundan nefret ediyorum ve bunun tüm derinliğini şu anda daha yeni anlıyorum. Normalde o kadar kendinden emin, o kadar talepkâr ki, bu şefkatli yanı hiç beklenmedik bir şey.

Gözlerimiz birbirine kilitli kalıyor ve sanki ikimiz de aynı düşünceyi paylaşıyoruz. Çift olarak ileriye doğru dev bir adım atıyoruz, her birimiz kendimizi ortaya koyuyoruz. O, yeniden güvenmeyi öğreniyor ve ben de evli bir adamla tedbiri elden bırakmıyorum. Sözleşme olmasa bile o bana sahip ve çekip gidebileceğimi düşünmekle aptallık ettim. Ben onunum.

Başını benimkine doğru eğerek dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu. Gözlerim tembelce kapanıyor ve dudaklarımı ayırarak onu kabul ediyorum. Dili benimkini okşuyor, beni oynamaya davet ediyor.

Birkaç dakika süren derin ve aç öpücüklerinden sonra nefes nefese geri çekiliyorum. "İki yıl olduğunu söylemiştin. Beklemek için uzun bir süre."

Adam'ın elması sallanırken yutkunuyor. Elleri benimkilerden ayrılıyor ve kollarımdan yukarı çıkıp yüzümü kavriyor. "Ne oyunu oynuyorsun?" diye soruyor, sesinde şaşkın bir ton var.

"Oyun yok. Sadece biz. Birlikte olduğun kadına güvenebilmelisin. ile."

"Elbette," diye kabul etti.

"Ben sizinim, efendim. Ne istersen. Yapabileceğiniz en sapkın şey hayal et." Ona bakıyorum, her kelimeyi kastederek. Kendimi yaramaz ve seksi hissediyorum ve bu hoşuma gidiyor. Kendimi çırılçıplak bıraktım ve onun ne düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yok.

"Seni domaltmak ve çığ kalana kadar becermek istersem?"

Sesindeki açlık belirgin bir şekilde belli oluyor. Her arzusunu yerine getirmeyi ve aramızdaki bu gerilimi azaltmayı bir sonraki nefesimden daha çok istiyorum. "Ne istersen," diye mırıldanıyorum.

"Peki ya o küçük, sıkı kıcını almak istersem?"

Midem bulanıyor ama gözlerim onda kalıyor. Beni korkutmaya mı çalışıyor, yoksa bu gerçekten istediği bir şey mi bilmiyorum. Omuzlarımı dikleştirerek cevap veriyorum. "O zaman ben varım. Sana inanıyorum. Ben de bize inanıyorum."

"Bundan emin misin? Çünkü bir kez içine gömüldüğümde duramayacağım."

"Eminim." *En azından ben öyle düşünüyorum.* "Ne zaman başlıyoruz?" diye sordum. "Şimdi."

Sert tonu beni ürkütüyor. Ve odadaki sıcaklık birkaç derece artmış gibi görünüyor. "Ağzımı istiyor musun?" Pelüş halının üzerinde dizlerimin üzerine çökerek soruyorum.

"Hayır." Bana bakıyor ve başparmağıyla yanağımı okşuyor. "Bu güzel küçük ağzın ne kadar cezbedici olsa da, seni becermem gerek."

Boğuk bir nefes aldım. İhtiyaçları konusunda ne kadar açık olabileceğini unutmuştum. O tatlı, şefkatli Colton gitmişti. Karşımda duran adam tamamen erkeksi bir güç ve otoriter bir varlık.

Yutkundum ve başımı salladım.

Colton

Sophie boşanma belgelerini imzaladığımı bilmiyor ama bana olan güveni her şey demek. İçgüdülerimin onun hakkında doğru olduğunu biliyordum. Her erkeğin ıslak rüyasının gerçek olması bir yana, altın gibi bir kalbi de var. Güven sorunumu anlıyor ve doğru nedenlerle burada olduğunu bana kanıtlamak için bildiği tek yolla riske giriyor. Bunu fark ettiğimde neredeyse ağlamak istiyorum.

Sophie önümde çırılçıplak, elleri ve dizleri üzerinde endişeyle bekliyor. Bana olan tam güveni şaşırtıcı ve beklenmedik. Uzun zaman önce tövbe ettiğimi sandığım her türlü duyguyu ateşliyor.

Gece kesinlikle daha iyi bir hal aldı. Stella ile yaptığım hararetli bir telefon görüşmesinden sonra, tek başıma yatağa girdim. Uyuyamadan yatağa uzandım ve inanılmaz derecede çocukça davrandığımı fark ettim. Battaniyelerden sıyrıldım ve avukatımdan gelen ve uzun süredir gelen kutumda duran belgeleri incelemek için ofisime gittim. Çıktılarını aldım ve sonsuza kadar onlara baktım, başım uğulduyor ve kalbim ağrıyordu. Onları oracıkta imzaladım, göğsümdeki ağırlık neredeyse anında kalktı.

Sophie'ye neden onun arkadaşı olacağımı söylediğime dair hiçbir fikrim yoktu. O kadar sıkı sarılmıştım ki, Sophie beni bulduğunda daha ne olduğunu anlamadan sikim elimdeydi. Ve şimdi önümde diz çökmüş, kıcı kalkmış ve elleri ofisimin pelüş halısına gömülmüştü. Etrafında dolaşıyorum ve omurgasının sertleştiğini görüyorum.

"Rahatla tatlım," diyorum. "Bana istediğim her şeyi yapacağına söz vermiştin," diye hatırlatıyorum.

Arkasında duruyorum ve amının nemden parladığını görmekten memnun oluyorum. Henüz ona elimi bile sürmemiştim - sadece soyunmasını emretmişim ve o da soyundu, emrimle ellerinin ve dizlerinin üzerine çökmeden önce kendini bana tamamen açtı. Bu çok güzel bir manzara ve sonunda onu elde etme düşüncesi sikimi ağrıtıyor. Ama bu gece acele etmeyeceğim.

Onun üzerinde duruyorum ve gömleğimin düğmelerini yavaşça açarak kıyafetleriyle birlikte yere atıyorum. Sophie'nin gözlerimin hareketlerimi izlediğini, başını çevirip bana baktığını hissedebiliyorum. Beni izlediğini ve onun da en az benim kadar tahrik olduğunu bilmek beni ateşliyor. Gözleri içimi yakıyor,

fiziksel bir acı yaratıyor. Acele etmeden kemerimi çözüyorum ve yavaşça pantolonumdan çekiyorum. Elbise pantolonumun önünü açarak boxerımı kalçalarımın altına itiyorum ve sikimi sağ elime alıyorum. Her hareketimi izlediğini anlamak için başımı kaldırmama gerek yok.

Uzun, eşit çekişlerle kendimi okşamamı izliyor, gözleri her sert santimimi takip ediyor.

"Benim için hazır mısın, tatlı kız?" diye soruyorum.

Gözleri benimkilere dikiliyor ve sözsüz bir şekilde başını sallıyor.

Dizlerimin üzerine çöküp arkasına geçiyorum ve ellerimi kıkırtmalarının yuvarlak kıvrımlarına yerleştiriyorum. Başparmaklarımı kullanarak alt dudaklarını ayırıyorum ve onu ıslak ve hazır buluyorum.

İşte bu çok tahrik edici. Henüz ona dokunmadım bile ve meleğim benim için sırılsıklam.

Kendimi onun girişinde konumlandırıyorum ve sikimin ucuyla onu kızdırıyorum, ileri geri kaydırıyorum. Sıcaklığı beni sarıyor ve bu his taşaklarımın vücuduma karşı sıkışmasına neden oluyor. *Fuuuck*. Aramızdaki seksin yoğun olacağını şimdiden söyleyebilirim ve henüz ona nüfuz bile etmedim. Bunu istediğini söyledi ama ondan bu kadar değerli bir şeyi almadan önce emin olmalıyım. Kalçalarını oynatıyor, bana karşı geri itiyor ve neredeyse o anda kendimi kaybediyorum. Kıcını kavıyorum ve bir iniltiyi bastırıyorum, horozun geniş başının pembe etine bastırmasını izliyorum.

Titrek bir nefes dudaklarında titriyor. "Prezervatife ne dersin?" diye mırıldanıyor.

Geri çekiliyorum ve sikimi ona sürtmeye devam ederek onu kızdırıyorum. "Bu gece seni ağızla becermek istiyorum. Ve eğer iyi olursan, yarın seni sikimle sikeceğim."

"Ya ondan sonraki gün?"

"Eğer hala ayakta durabiliyorsan, evet."

Keskin bir nefes alır. "Peki kıcımı sikecek misin?"

Lanet olsun. Mükemmel dudaklarından dökülen bu erotik kelimeleri duymak, ucumdan bir damla sıvının sızmasına neden oluyor. "Henüz değil, güzelim. Yakında, ama henüz değil. Daha fazlası için hazır olduğunda anlayacağım."

"Oh."

"Eğer çok erken yaparsam canını yakarım," diye açıklıyorum. "Canımı mı yakarsın?"

"Sana zarar vermeyeceğim. Bilerek değil. Ama kıcın gerçekten çok sıkı." Kıcının yanağına şakacı bir şaplak attım.

Bana meydan okurcasına sırtıyor.

Bu sefer daha keskin bir şaplak atıyorum ve Sophie nefes alırken tatmin edici bir çatlak ve nefes nefese bir nefesle ödüllendiriliyorum.

Kontrolün kendisinde olduğunu düşünebilir - kendini bana bu şekilde teslim ederek - ama ona hala çok fazla sorumlu olduğumu göstermek üzereyim.

Ona doğru eğilip sırtının alt kısmındaki ikiz gamzeleri, kıcının hemen üstündeki o seksi noktayı öpüyorum.

Daha aşağıya inerek yüzümü kalçalarının arasına yerleştiriyorum.

Yüzümün neredeyse kıcına gömülmüş olduğunu fark ederek bir an için sertleşiyor.

"Colton..." diye sızlanıyor. Sesi emin değil, tereddütlü ve elimden kurtulmaya çalışarak bana karşı mücadele ediyor.

"Yapma," diye uyarıyorum ve kalçalarını kendime doğru çekiyorum. Benim yanımda utanması için hiçbir neden yok. Ağzımla onun amına tapmak istiyorum. Burada saatlerce kalabilirim ama bu yeterince uzun olmaz. Ellerim kalçalarını sıkıca yerinde tutarken, dilim dışarı çıkıp onu yukarıdan aşağıya yalıyor. Yumuşak bir inilti çıkarıyor ve çekilmeye çalışmayı bırakıyor.

Tadı şeker gibi tatlıydı ve zevk iniltileri komşuları uyandıracak kadar yüksek olana kadar klitorisine karşı ritmimi bırakmadan şımartıyorum.

"Colton!" diye tekrar tekrar haykırıyor.

Tam orada, orgazmının onu yıkıp geçmesinden hemen önceki o güzel anda. İki parmağımı içine sokuyorum ve etrafımda sıkıldığını hissediyorum.

Birdenbire mesele sadece onun çözülmesini izlemek olmaktan çıktı, hayatında hiç olmadığı kadar sert boşalmasını ve bunun benim yüzümden olduğunu bilmesini istiyorum.

Kıcını geri itiyor, parmaklarıma sürtünüyor ve sikime binerkenki görüntüsü zihnimde yanıp sönüyor.

"İşte böyle, bebeğim. Bırak beni." Dişlerim onun mükemmel kıcının etli yanağına batıyor ve parmaklarım içerideki o hassas noktaya doğru kıvrılıyor.

Sophie çözülüyor, nefes nefese kalıp parmaklarımı sıkarken adımı tekrar tekrar söylüyor.

Vücudu serbest bırakılmasının yoğunluğuyla titriyor ve onu yüzüstü pozisyonundan çekip kollarımın arasına alıyorum ve boynunu, alnını, dudaklarını öpüyorum.

"Kahretsin, bu çok ateşliydi bebeğim."

"Colton..." diye mırıldandı yine. Mavi gözleri bulanık ve odaklanmamıştı ve sanki maraton koşmuş gibi nefes nefese kalmıştı. "Hiç böyle olmamıştı."

"Çünkü sen ve ben," diyorum, her kelimeyi kastederek. Fiziksel olandan çok daha derinlere inen yadsınamaz bir bağ paylaşıyoruz. Birlikte yaşadığımız, birbirimizi tanıdığımız ve aramızdaki patlayıcı kimyayı görmezden geldiğimiz onca hafta yüzünden mi bilmiyorum ama bu yoğun ve daha önce deneyimlediğim hiçbir şeye benzemiyor.

Dudaklarımız aç öpücüklerin telaşında buluşuyor. Sophie'nin elleri vücudumda geziniyor, karın kaslarımın izini sürüyor ve sert sikimi bulana kadar aşağı iniyor. İlk başta benimle dalga geçiyor, parmak uçları beni keşfediyor, tırnakları cildime hafifçe çarpıyor, narin eli taşaklarımı kavlıyor. Beni kavradığında ve tembelce yukarı aşağı okşamaya başladığında homurdanıyorum. Onun vuruşlarını karşılamak için kalçalarımı yukarı itiyorum.

"Daha sert, bebeğim." Ona neyi sevdiğimi gösteriyorum, elimi onunkinin etrafında sıkıyorum ve daha hızlı pompalamaya başlıyorum.

Sanki ritmi bulmaya konsantre olmuş gibi dudakları bir an için benimkilere dayanıyor. Ritmi bulduğunda zevk vücuduma yayılıyor ve elimi boynunun arkasına götürüyorum.

"Çok iyi hissettiriyor," diye inliyorum, ellerimi saçlarına bastırıyorum ve ağzını tekrar benimkine getiriyorum.

Dillerimiz çarpışıp keşfederken, Sophie patlamaya hazır olana kadar uzunluğumu yukarı ve aşağı okşamak için her iki elini de kullanıyor.

"Soph," diye homurdandım. "Beni boşaltacaksın..."

Başını eğiyor ve beni ağzının sıcak boşluğuna alıyor, aletimin başını emiyor. Beni tatmak istemesi beklenmedik ve sıcak bir şey ve kendimi bir saniye daha tutamıyorum. Parmaklarımı saçlarına dolayarak tutarsız küfürler savuruyorum ve kendimi onun ağzına boşaltıyorum.

Sophie kısık bir inilti çıkarıyor ve her damlasını yutuyor.

"Lanet olsun bebeğim." Şaşkınlık içinde ona bakıyorum. Bunu yaptığına inanamıyorum.

Utangaç bir şekilde gülümsüyor ve gözlerini yumuşayan sikime dikeyiyor, sonra da nazikçe okşuyor.

"Arkadaş olmamaya karar vermene sevindim." Saçlarını yüzünden geriye doğru okşuyorum ve dudaklarından öpüyorum.

"Bunun asla yürümeyeceğini biliyordun, değil mi?"

"İstediğimin bu olmadığını biliyordum ama seni hayatımda tutmanın tek yolu buysa denemeye hazırdım." Bu dürüst bir gerçek.

Bana bakıyor, gözleri özlemle parlıyor. "Her şeyi istiyorum."

"Ben de istiyorum, tatlı Sophie. Ben de istiyorum."

Onu kollarımın arasına alarak ayağa kalkıyorum. "H a d i , gidelim. yatak."

"Peki ya kıyafetlerimiz?" Atılmış giysi yığınınına bakıyor kıyafetler ve iç çamaşırları ofisimin zeminini süslüyor.

"Hizmetçilere dedikodu yapacak bir şeyler verir."

Başını omzuma yaslıyor, memnun bir şekilde iç çekiyor ve onu merdivenlerden yukarı taşımama izin veriyor.

Altıncı Bölüm

Sophie

Sabah uyandığımda Colton çoktan kalkmış ve yataktan çıkmıştı. Saate baktığımda saatin yediye on geçtiğini fark ediyorum ve bugün Pazartesi olduğu için işe gitmek üzere kalktığını varsayıyorum.

Güne başlamadan önce onu görmek isteyerek yataktan kalkıyorum ve sadece uyuduğum tişörtünü giyerek aşağı iniyorum. Sıcak pamuk tenimi yumuşatıyor ve bana onun hakkında özlediğim pek çok küçük şey olduğunu hatırlatıyor. Ağzımın kenarlarında mutlu bir gülümseme oynuyor.

Onu mutfakta, koyu renk bir takım elbise, bembeyaz bir gömlek ve lacivert bir kravat takmış halde buluyorum. Ayakları hâlâ çıplak. Lezzetli görünüyor. Belki de onu kahvaltıda yemeliyim.

Gözleri benimkilere kayıyor ve cep telefonunu adanın üzerine bırakıyor. "Ne kadar güzel görünüyorsun." Bakışları çıplak bacaklarıma takılmadan önce tişörtün altından görünen kıvrımlarda geziniyor. "Buraya gel."

Basit emri bedenimi beklentiyle geriyor. Mutfağı geçiyorum ve önünde duruyorum. "İyi uyudun mu?" Kravatını düzeltmek için uzanarak soruyorum.

"Kaya gibi." Şakağıma bir öpücük konduruyor. "Tanrı'ya şükür döndün."

Kollarımı beline doluyorum ve o beni kollarının arasına çekip sıkıca sarılırken usulca nefes veriyorum. Onu takım elbisesi ve kravatıyla düğmeleri ilikli görmek, onu dağıtmak, soymak ve yaramazlık yapmak istememe neden oluyor - tam burada, mutfakta.

"Bugünün o gün olduğunu söylemiştin..." Yüzümü boynuna doğru kaldırıyorum ve kulağına fısıldıyorum, kelimelerin aramızda kalmasına izin veriyorum. Daha sonra seks yapma vaadi, bedenimin onun yakınlığının ve kokusunun fazlasıyla farkında olmasını sağlıyor.

Colton'ın ağzı şakacı bir sırıtışla yukarı doğru çekildi. "Siktir, Soph..."

Tişörtümün etekleriyle oynuyorum ve bakışlarının güneye düştüğünü görüyorum. Sadece eski gri bir tişört giymiştim ve kendimi hiç bu kadar seksi hissetmemiştim. Tişörtü kaldırıp iç çamaşırı giymediğim gerçeğini ortaya çıkarıyorum ki Colton aniden boğazını temizliyor, rahatsız görünüyor.

"Ne?" diye sordum. diye sordum.

İçini çekti. "Marta geldi."

Hayal kırıklığı içime işliyor ve neredeyse hüsranla inleyeceğim. Gömleğimin eteklerini bırakıp kendimi bir kez daha örtüyorum ve Colton'ın etrafından dolanıp doğrudan garaj yolunu gören mutfak penceresine bakıyorum. Küçük kırmızı spor arabası garaj yoluna park etmişti ama onu hiçbir yerde bulamadım. *Tuhaf.*

"Ben giyinmeye gidiyorum," diyorum ve onu mutfakta bırakıyorum. Bana eski kafalı diyebilirsiniz ama Colton'ın çalışanlarından biri buradayken en azından külot giymem gerektiğini düşünüyorum. Yine de tişörtünü çıkarırken çizgiyi çekiyorum ve aşağı inmeden önce iç çamaşırları ve bir çift yoga pantolonu ekliyorum.

Misafir odalarından birinin dışındaki koridorda Marta'ya rastlıyorum.

"Sophie mi?" Sesi şaşırmış gibi geliyor ve kaşları havaya kalkıyor. Ben girdim.

"Merhaba." Etrafına bakındım ve misafir odasında birkaç bavul gördüm.

ve yatağın üzerinde başıboş kıyafetler. Bu da ne böyle? Neler olduğunu anlamıyorum ama kalıp Marta'yla sohbet etmektense Colton'la konuşmak istiyorum. Doğruca mutfağa gidiyorum.

"Marta yukarıda oldukça rahat görünüyor."

"Burada kalacak," diyor başka bir açıklama yapmadan.

"Neden? Kendi evi yok mu?" Eğer bana arkadaşlık ya da evin boş olmasıyla ilgili bir konuşma yaparsa, kendimi kaybedeceğim. İlişkilerinin neleri içerdiği konusunda zaten şüpheliydim ve evlilik fiyaskosundan sonra şu anda üzerime daha fazla bilgi bombası atılmasını kaldıramazdım.

"Binasında fare istilasası var ve dairesi restore ediliyor. Sadece birkaç günlüğüne."

Fare mi? İğrenç. "Tamam."

"Sorun nedir? Üzgün görünüyorsun."

"Beni burada gördüğüne şaşırmış gibiydi, sanki geri döndüğümü bilmiyormuş gibi."

Omuz silkiyor. "Daha dün döndün. Henüz ona söylemeye fırsatım olmadı."

Verdiği yanıt mantıklı, ama Colton yeni bekârken Marta'nın hiç vakit kaybetmeden buraya taşınması fikri hoşuma gitmiyor. Ve yanında getirdiği üç dev bavula bakılırsa, burada birkaç günden fazla kalmayı planlıyor.

Marta mutfağa girmek ve dolaptan bir kahve fincanı almak için tam o anı seçiyor. Mantıksız olduğunu biliyorum ama bu adama ve evine olan aşinalığı beni rahatsız ediyor. "İşe hazır mısın patron? Birlikte gidebiliriz." Ona geniş bir gülümsemeyle yaklaşıyor.

Colton dudaklarına bir öpücük konduruyor ve Marta'nın yüzüne dönmeden önce gözleri bırakmam için yalvarıyor. "Aslında, muhtemelen farklı saatlerde çalışacağımızı, bu yüzden ayrı ayrı gideceğimizi düşündüm."

"Hayır, sorun değil. Geç saatlere kadar çalışmak zorunda olman umurunda değil, her şeye varım. Ayrıca, arayı kapatmak için iyi bir zaman olacak. Havuzlu ev için planladığım tadilatlar hakkında seni bilgilendirebilirim."

"Havuz evinde ne gibi tadilatlar?" diye sordum.

"Colton sana söylemedi mi?"

Başımı sallıyorum.

"Pompalardan biri arızalandı ve havuz evini su bastı. O zamandan beri yeniden dekore etme işini ben üstlendim... neyse boş ver." Marta utangaçça gülümsüyor ve Colt'la gizli bir bakış paylaşıyor.

"Neyden beri?" diye soruyorum.

Omuz silkiyor. "Burayı dekore eden Stella olduğundan ve mor ve altın rengi dekorun Colton'ın zevkine uymadığını düşündüğümünden, bir değişiklik yapmanın zamanı geldi diye düşündüm."

Colton sıcak avucunu benim gevşek avucuma doğru kaydırıyor, beni sakinleştirmek ve güven vermek için yapılmış bir jest. Benim olduğundan bile emin olmadığım bir adam için neden bu kadar bölgeci davrandığım hakkında hiçbir fikrim yok ama bu sabah Marta'yı burada görmek tüm duyularımı alarma geçirdi. Colton'la gerçek bir ilişkim olacaksa, geçmişindeki kadınların habersizce buraya gelmeyi bırakması gerekiyor. Colton'a Marta'yla olan ilişkisinin ayrıntılarını sormayı aklıma not ediyorum.

Pijamalarımın ön kapının yanında durup Colton ve Marta'nın küçük kırmızı spor arabasına binmelerini izliyorum. Kapılı garaj yolundan çıkıp yola giriyorlar ve onlar gözden kaybolana kadar bangır bangır çalan müziğin sesi devam ediyor.

İçimi çekiyorum ve kapıyı kapatıyorum. Yeni hayatıma alışmak biraz zaman alacak.

Yedinci Bölüm

Colton

İki şirket yöneten, düzenli olarak üst düzey yöneticilerle görüşen ve zorlu rakiplerle pazarlık yapan başarılı bir girişimci olarak, sadece tişörtümü giymiş küçük bir kızın beni bu kadar heyecanlandırmasını neredeyse gülünç buluyorum. Marta arabayı sürerken düşüncelerim sık sık olduğu gibi Sophie'ye kayıyor.

Ona bir mesaj yazıyorum.

Seni şimdiden özledim.

Cevabı neredeyse anında geliyor.

Seni daha çok özledim.

Gülümsüyorum ve cevabımı yazıyorum. *Bu gece eğleneceğiz. Söz mü?*

Cevabı beni kıkırdatıyor.

Başa çıkabileceğin kadar, tatlım.

"Sophie döndü mü?" Marta radyonun sesini kısarak ve dikkatimi telefonumdan çekerek soruyor.

Aralarında bir kıskançlık olduğunu seziyorum - hemen şimdi durdurmam gereken bir şey.

"Evet, geri taşındı - umarım temelli."

Marta güneş gözlüklerini indiriyor ve bana bakıyor. "Vay canına. Bu büyük bir adım."

"Kesinlikle," diye onaylıyorum. "Onun için deli oluyorum Marta ve bunu anladığını bilmem gerekiyor. Seninle karmaşık bir geçmişimiz var ama geçmişte kalması gerekiyor."

"Anlıyorum." Sesinde bir hayal kırıklığı seziyorum.

Tepkisine şaşırdığımı söyleyemem, uzun zamandır benden daha fazlasını istediğinden şüpheleniyordum.

"Sana bir arkadaş ve bir çalışan olarak değer veriyorum ama Sophie benim için oyunun kurallarını değiştiriyor. Aslında, sonunda Stella ile başa çıkıyorum."

"Anlıyorum Colt." Sesi biraz kızgın bir tona bürünüyor. "Sophie resme girmeden çok önce aramızdaki her şey bitmişti. Ve ben büyük bir kıyım. Başa çıkabilirim."

"Yapabileceğini biliyorum. Bunun için teşekkür ederim." Anlıyor gibi görünmesine sevindim. İsteyeceğim son şey Sophie'yle aralarının açılmasını istemem. Ya da onunla benim aramda.

"Ayrıca, sadece birkaç kez oldu," diyor.

İkimiz de gözlerimizi yola dikmişiz ve ben onun yakınlaştığımız o birkaç zamanı canlı ayrıntılarla hatırladığını hissediyorum.

"Geçmişte kaldı," diye onaylıyorum. *Umarım orada kalır.* Marta yanıt vermiyor. "Hepsi unutuldu, değil mi?"

Kısa bir kıkırdama çıkarıyor. "Ben o kadar ileri gitmezdim Colton. Birlikte olduğum en iri adam olduğumu ya da tahrik olduğunda ne kadar sert ve buyurgan olabildiğini yakın zamanda unutacağımı sanmıyorum."

Karşılaşmalarımız benim hatıralarımda o kadar unutulmaz değil. Sadece Stella gittikten sonraki aylarda depresyonda ve yalnız olduğumu hatırlıyorum. Marta yanımdaydı ve istekliydi, ben de birkaç kez onun beni rahatlatmasına izin verdim, ama hiç seks yapmadık. "Bu konuda ciddiymim Marta. Sophie için işleri zorlaştırırsan ya da geçmişte yaşananları kurcalarsan..."

Bana sertçe döndü. "Sakin ol patron. Beni güzel anılarımla baş başa bırak, bir şey söylemeyeceğime söz veriyorum."

İşe giderken gergin bir yolculuğu paylaşıyoruz ve bu gece eve döndüğümde Sophie'ye her şeyi anlatmayı aklıma not ediyorum. Artık geri döndüğüne ve doğru şeyi yapacağıma inandığına göre, bu kadar önemsiz bir şeyin ilerlememizi bozmasına izin vermeyeceğim.

Sophie'yle geçireceğim akşamı beklerken gün salyangoz hızıyla akıp gidiyor. Kardeşlerim bana öğle yemeği sürprizi yaparak öğleden sonrayı böldüler. İşler o kadar yoğun ki, haftalık öğle yemeği randevumuzu erteliyordum. Bugün işlerini şansa bırakmadılar ve asistanım özür dileyerek arkalarından giderken ofisime daldılar.

"İçeri daldılar efendim," diyor, sıkıntılı görünüyor.

"Sorun yok David."

Asistanım David biraz inek ve çelimsiz bir tiptir ve kardeşlerimin varlığından bunaldığını hissettim. Ama o şimdiye kadar sahip olduğum en iyi asistan, bu yüzden sözünü kestiği için onu azarlamayacağım.

"Yemek yemelisin," diyor Pace, en sevdiğim suşi restoranlarından birinden aldığı bir paket yemeği uzatarak. "Ve neler olup bittiğine dair bir güncellemeye ihtiyacım var."

tatlı Sophie ile."

Bir hevesle benimle İtalya'ya uçmuştu, belki de ona bir güncelleme borçluydum. "O çantada baharatlı ton balığı var mı?" diye sordum.

Başıyla onaylıyor ve yemek kaplarını kaldırmaya başlıyor.

Ben de Collins'le birlikte masamın ortasındaki büyük mermer masaya oturuyorum.

ofis.

"Ne olmuş yani?" Collins soruyor. "Doğaçlama İtalya seyahatiniz boşa mı gitti? Yoksa

Kızı aldın mı?

"Sophie geri taşındı," diye onayladım.

"Aynen öyle." Pace'in geniş gülümsemesi tüm yüzünü aydınlatıyor. Duygularını her zaman doğrudan koluna takmıştır. Bu hem bir lütuf hem de lanet. O bir emlak geliştiricisi, bu yüzden girişken kişiliği genellikle müşterileri kazanmasına yardımcı olur, ancak büyük anlaşmaları müzakere ederken bir engel olabilir. Onunla birlikte tüm kartlar masanın üzerinde. Beyninden geçen her anlık düşünceyi görebilirsiniz.

"Peki ya Stella?" Collins soruyor.

Ağabeyim yıllardır onu boşamam için beni sıkıştırıp duruyordu. Sadece iki yaş büyük olmasına rağmen, hem bana hem de Pace'e her zaman bir baba figürü gibi davrandı. "Evrakları imzaladım."

Pace ayağa fırladı. "Lanet olsun! Bu kaltakta biraz şampanyaya ihtiyacımız var."

"Otur lan yerine," diye homurdanıyorum ama ağzımın bir köşesini kaldıran çarpık gülümsemeyi gizleyemiyorum. "Evet, evet, biliyorum. Tam zamanı."

"Sophie'nin hayatında olmasına çok sevindim," diyor Collins, tabağındaki zencefil turşusundan biraz alarak. Belli ki onun hayatımdaki varlığını bu değişime bağlıyor. Ve tabii ki haklı.

"Bunu kutlamalıyız, kardeşim. Cidden," diyor Pace.

"Bu korkunç bir fikir değil. O mega sürtükten kurtuluşunu kutlamak için büyük bir parti," diyor Collins düşünceli bir şekilde çiğneyerek.

"Bırakın çocuklar. Evrakları imzaladım ve avukatıma gönderdim. Bu kadar kutlama yeter." Gitmesi için ona ödeme yaparken banka hesabıma yapılan anal tecavüzü kutlamaya gerek yok.

Birkaç dakika boyunca rahat bir sessizlik içinde yemek yedik. Konuşma kesilince aklım otomatik olarak Sophie'ye ve bu akşam eve döndüğümde olacaklara gidiyor.

"Marta bekar, değil mi?" Pace bir parça suşiyi ağzına atarak soruyor.

Ağız.

"Neden sordunuz?" Bir peçeteyi kucağıma katlayarak soruyorum.

"Sert bir sürüşe ihtiyacı var gibi görünüyor." Sırıttıyor.

Yemek çubuklarımı bıraktım. "Çalışanlarımı sikme. Neden bu anlamak senin için bu kadar zor mu?"

Gözlerini deviriyor. "Siktir, ahbap. Bir kadından daha kötüsün. Önce Sophie'nin kız kardeşi Becca'yla birlikte olmaya çalıştığım için bana küfrediyorsun, şimdi de Marta'nın küçük kıcını fark ettiğim için sızlanıyorsun."

"Sızlanmıyorum. Senin tavlama becerilerinin yakın çevremdeki birkaç kadının ötesine geçtiğini ve senin tarafından becerilip sonra da gelip bana ağlamamanı tercih edeceğimi söylüyorum. Kadınlarla olan geçmişini biliyorum, göt herif."

Collins beni savunmak için araya giriyor. "O haklı, salak, senin sicilin sıfır ve ne yüz?"

"Bu da ne demek oluyor?" Pace bir an için çiğnemeyi bıraktı.

Collins, "Sıfır başarılı tek eşli ilişkin ve yüzden fazla cinsel partnerin oldu," diyor.

Pace omuz silkiyor. "Üç katına ulaştığımda takip etmeyi bıraktım. rakamlar."

"Dinle, pislik. Sana söyledim. Marta benim için çalışıyor, bu yüzden onu becerme.

Becca'ya gelince, o kanser hastası. Bir kere vurup çekip gidecek birinin hayatında daha fazla strese ihtiyacı yok. Kız kardeşimden bahsetmiyorum bile. Eğer onun bekaretini bozar ve sonra da ortadan kaybolursan, bunun sonuçlarıyla ben uğraşmak zorunda kalırım."

Suratını asıyor, sandalyesine daha da gömülüyor ama karşılık vermiyor. Collins ve ben hızlı bir zafer bakışını paylaştık.

Becca'nın Sophie gibi bakire olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yok ve bunun bir önemi de yok. Pace'in ona yaklaşmasını istemiyorum. Kadınlarla olan geçmişi içler acısı.

"Sophie hâlâ bakire mi?" Pace soruyor. "Uzun sürmeyecek," diye onaylıyorum.

Sekizinci Bölüm

Sophie

Colton ve Marta eve vardıklarında ben duş almış, giyinmiş ve mutfakta bekliyordum, bir şişe beyaz şarap açmış ve uzun saplı kadehleri yerleştirmiştim. Adadaki üçüncü bardağa bakarken kaşlarımı çatıyorum. *Üç kişi çok kalabalık.*

Mutfağa girdiklerinde Marta izin isteyip hemen üstünü değiştirmek için yukarı çıkıyor ve Colton'la beni yalnız bırakıyor. *Bliss.* Bütün gün bu anı bekledim ve bir dakika daha bekleyebilecekmışim gibi hissetmiyorum.

Takım elbisesinin içinde nefis görünerek bana doğru yaklaştı. Bu sabah onu üzerinden yırtmaktan zar zor kaçındığımda kendimi tutmuş olabilirim ama bu gece öyle bir sabır göstermeyeceğim.

Tek bir kelime bile etmeden elleriyle yanaklarımı kavırıyor ve yüzümü kendine doğru çekerek dudaklarını dudaklarıma bastırıp uzun bir öpücük konduruyor. Uzaklaştığında başım dönüyor ve özlemle doluyorum.

"Günün nasıl geçti?" diye soruyorum.

"Çok uzun sürdü. Seni özledim" diyor.

Ben de aynı şekilde hissediyorum. "Akşam yemeğini atlayıp doğruca yatağa gitsek ayıp olur mu?" Beth'in üçümüz için bıraktığı ısıtma tepsisindeki tabakları düşünüyorum. Anlaşılan ev personeli Marta'nın burada kaldığını biliyordu. Elbette, kişisel asistanı olarak Marta muhtemelen onlara söylemiştir.

Colton ellerini vücudumda gezdiriyor, kalçalarımnda duruyor ve vücudumu onunkine sabitliyor. "Akşam yemeği aklımdaki son şey." Sanki beni çoktan çıplak hayal etmiş gibi bana bakıyor.

İçimden ılık bir ürperti geçiyor. Marta'nın ilk seferimizde evde olmasının beni rahatsız edip etmeyeceğini merak ediyordum ama şimdi evin içinde çılgılık attığımı duyması umurumda değil. Boş versin.

Colton, "Bütün gün sertleştim," diye inliyor ve elimi kemerinin altına götürüp oradaki devasa çıkıntıya bastırıyor. Elimini onun etrafında kapatıyorum ve homurdandığını duyuyorum.

Dizlerimin üzerine çöküp onu ağzıma almamak için tüm irademi kullanmam gerekiyor. Marta'nın bizimkini duymasını umursamasam bile

kapalı kapılar ardında zevk sesleri, erkeğimin paketini görmesini istemiyorum. Bu paylaşımayı planladığım bir şey değil. Şimdi ya da hiçbir zaman.

Avuç içim üzerinde aşağı yukarı hareket ederken kalçaları öne doğru sallanıyor. "Senin içinde olmak için sabırsızlanıyorum," diye fısıldıyor kulağımın dibinde.

Külotum nemle dolup taşıyor.

"Hadi yukarı çıkalım. Takım elbiseni değiştirmene yardım edeyim." Ona şakacı bir bakış attım.

Köşeden ayak sesleri geliyor ve artık yalnız olmadığımızı anlıyorum. Marta'yla yüzleşmek için dönüyorum, Colton'ın öfkeli ereksiyonunun görüntüsünü engellemek için önünde kaldığımdan emin oluyorum. Görünüşe göre aynı fikirdeyiz, çünkü elleri belimi çevreliyor ve sessizce yerimde kalmam gerektiğini söylüyor.

Gözlerim onun arkasında, masanın üzerinde üst üste yığılmış bavullarda geziniyor. zemin.

"Ev sahibim fare istilasının tamamen temizlendiğini söyledi. eve dönüyorum," diyor.

"Fareler olduğunu sanıyordum?" diye soruyorum.

"Doğru ya. Fareler, sıçanlar. Aynı şey." Gülümsüyor ama bir yalanın içinde yakalandığını bildiği için yanakları hafifçe kızarıyor.

Benim yokluğumda sadece Colton'a asılmak için burada kaldığını hissediyorum ve şimdi döndüğüme göre, şansını kaçırdığını biliyor.

Bavullarını arkasına çekti, parmak uçlarında gerinmek ve Colton'ın yanağına hızlı bir öpücük kondurmak için durdu. "Misafirperverliğiniz için teşekkürler. Ve arabada konuştuklarımıza tamamen katılıyorum."

Colton sessizce başını sallar, ağzı sert bir çizgi halini almıştır.

Birkaç dakika sonra kapı arkasından kapanıyor ve küçük kırmızı spor arabasının uzaklaştığını duyuyoruz, tek ses kalp atışlarımız ve düzensiz nefes alış verişlerimiz olana kadar gürültü uzaklarda kayboluyor.

Tekrar Colton'la yüzleşmek için dönüyorum. Yoğun bir ifadeyle beni izliyor. "Bavullarını çıkarmasına yardım etmemekle kabalık ettim ama sikim kalkmışken bunu yapamazdım. Bana ne yapıyorsun bebeğim?" diye hayal kırıklığı içinde inliyor.

Kıkırdıyorum ve onu öpmek için ayak parmaklarımın üzerinde yükseliyorum. "Eminim sorun yoktur. Onları halletmiş gibi görünüyordu."

Omuz silkiyor. "Sanırım öyle."

"Arabada ne konuştunuz?" Marta'nın gitmeden hemen önce söylediklerini hatırlayarak soruyorum.

"Ha?" diye soruyor.

"Bu konuda tamamen hemfikir olduğunu söyledi..." Hafızasını canlandırmaya çalışıyorum.

Bir elini saçlarında gezdiriyor. "Gel, konuşmamız gerek."

Beni çalışma odasına götürdü ve yanındaki kanepeye oturmamı işaret etti.

Onu.

Karnım sinirden çalkalanıyor. Colton'ın tüm ruh hali değişti. I Bana söyleyeceği şeyin Marta ve onunla bir ilgisi olduğunu düşünüyorum. Derin bir nefes alıyorum ve kendimi en kötüsüne hazırlıyorum. Ona daha dün onun olduğumu ve ne olursa olsun ona güvendiğimi söylemiş olabilirim. Şimdi tüm bu sözleri yutmak ve beni çoktan ele geçirmekle tehdit eden acıyla bir topun içine kıvrılmak istiyorum.

"Derin bir nefes al Sophie," diye mırıldanıyor Colton. Yüzümdeki acı ve endişeyi görebildiğinden eminim. "Stella gittikten sonra Marta ile kısa bir kaçamak yaptım," diyor.

En kötü şüphelerim doğrulanırken midem ayak parmaklarıma kadar düşüyor. Colton'ın ısrarıyla ciğerlerime derin bir nefes daha çekiyorum ve kendime bunun geçmişte kaldığını hatırlatarak kontrolü elimde tutmak için savaşıyorum.

"Boşandıktan sonra mahvoldum," diye açıklıyor. "O oradaydı ve müsaitti ve şimdi pişmanım ama birkaç kez takıldık."

"Oh." Nutkum tutuldu, içim parçalandı ve ağlayacak gibi oldum. Marta'yı, yakışıklılığını ve Colton'la olan yakın ilişkisini ilk günden beri kıskanıyordum. Ve şimdi tüm önsezilerim doğrulanıyor.

"Biz hiç seks yapmadık," diye ekliyor.

Bu haber kendimi biraz daha iyi hissetmemi sağlıyor. "Daha önce ne demek istedi? Arabada onun da onayladığı ne konuştunuz?"

"Ona senin için deli olduğumu söyledim. Ve uzun zamandır onunla ilgilenmediğimi biliyor olsa da, seninle aramıza hiçbir şeyin girmesine izin vermeyeceğimi bilmesini istedim. İyi çalışanlar bulmak zordur, ama herhangi bir şekilde müdahale etmeye çalışırsa..."

Gerisini konuşmadan bıraktı. Tanrım, işleri benim ve onun için zorlaştırırsa onu kovmakla mı tehdit etmişti?

Şifreli mesajı ve ardından bugün apar topar buradan gitmesi, Colton'ın benimle olan ilişkisini kabul ettiği ve müdahale etmeye niyeti olmadığı anlamına geliyor olmalı.

"Geçmişim hakkında sana karşı dürüst olmak istedim. Seninle gerçek bir gelecek istiyorum Soph. Bana nasıl hissettiğini söyle," diyor.

"Bana Marta'dan bahsettiğin için çok mutluyum." Ama içten içe Marta meselesinin endişelerimin en küçüğü olduğunu biliyorum. Onun bir kaçamak yapma ihtiyacını kabul edebilirim. Cesaretimi toplayarak omurgamı dikleştiriyorum. "Ama benimle gerçek bir ilişki isteseydin, kendi boşanmanı geciktirmezdin. Ve bana Afrika projesi için para saçmalığından bahsetme - mali durumun bu kadar tehlikeli bir durumda olsaydı, bir seks kölesine, pardon, metresine gerçekten bir milyon harcar mıydın? Görünüşe bakılırsa Marta gerçek hisler beslediğin biri değil ve bunu aşabilirim, ama bunu benimle yapmak istiyorsan, risk almaya değer olduğumu bana göstermen gerekecek. Seni Stella ile paylaşamam."

"Beni asla paylaşmayacaksın." Koyu renk gözleri benimkilere yalvarıyor, sahiplenici ve özlem dolu.

"Seni paylaşıyorum - havuzda bana kaşlarını çatarak baktığı ve mülkünü terk etmemi söylediği anı zihnime iyice kazındı. Havuzun yanına bile yaklaşmadığımı fark ettin mi?"

"Sophie, belgeleri imzaladım. Dün gece ofisimde, sen sözümü kestiğinde," diyor.

"NE?"

"Evet. Bitti. Bu sabah avukatıma e-postayla gönderdim."

"Neden bana söylemedin?" Bu dünyayı sarsan bir haber ve o bunu sanki önemli bir şey değilmiş gibi sıradan bir konuşma sırasında dile getiriyor.

"Dün geceki eğlencemizi bölmek istemedim." Sırıttıyor.

Dün gece onun ofisinde, kendimi ona vereceğime söz verdiğim buharlı karşılaşmamızı tüm ayrıntılarıyla hatırladım. Her şey bir anda geri geliyor ve karnım düğümleniyor.

"Ayrıca, söylediğin her şey, kendini ortaya koyma şeklin, bana olan tam inancın ve güvenin - tam da ihtiyacım olan şey buydu. Tüm bunları bana anlatmadan önce belgeleri imzaladığımı bilseydin, aynı etkiyi yaratmazdı," diye devam ediyor Colton.

Ne demek istediğini anlıyorum. Doğru şeyi yapacağına dair ona körü körüne inanmayı kabul etmiştim ve meğer o zaten yapmış. Kalbim mutlulukla kabarıyor.

"Colton..."

Gözleri benimkilere kayıyor ve bana küçük bir gülümseme veriyor.

Boşanma şartlarını sorduğumda hiçbir şey saklamadı. Bana üç yüz altmış beş milyon dolarlık net servetinin tam olarak ikiye bölündüğünü söyledi. Boşanmasının sonuçlanmasına ne kadar sevinmiş olsam da, eski karısının ondan tek bir kuruş bile alacak olması fikrinden nefret ediyorum. Kadınlara olan güvenini çoktan elinden almış ve anılarıyla yuvasını bozmuştu.

Colton önümüzdeki on yıl boyunca Afrika'da beş yüz milyon dolar harcama sözü vermişti ama şimdi bunun gerçekleşemeyeceğini görüyorum. Kalbim onun için ağırlaşıyor ve onu zamanının ve bağışlarının hala cömert olmaktan çok daha fazlası olduğuna ikna etmeye çalışıyorum. Başını sallayıp dizimi okşuyor ama düşüncelerinin çok uzaklarda olduğunu anlayabiliyorum.

Birkaç kasvetli saniye geçiyor ve hayatına yeni bir yön verdiğini fark ettiğini söyleyebilirim. Yeni bir sayfa açmak falan. Çok şey yaşadı ve gücüne ve tavrına rağmen bunun onun için zor olduğunu biliyorum. Onu rahatlatmak, ona sarılmak istiyorum. Kucağına emekleme dürtüsü görmezden gelinemeyecek kadar güçlü ve ben de öyle yapıyorum.

"Sophie?" diye soruyor. "Sadece sarıl bana," diyorum.

Sarıyor. Colton beni kollarıyla sarıp sarmalıyor, erkeksi kokusu beni sımsıcak sarıyor. Bundan sonra başımıza geleceklerin büyük olacağını söyleyebilirim. Bu yolculuğa geçici ve cinsel bir şey olacağını düşünerek birlikte başlamış olabiliriz ama ilişkimizin yoğunluğu ve duygularımızın derinliği görmezden gelinemeyecek kadar güçlü.

"Bugün ne yaptın?" Saçlarımı yüzümden geriye doğru tarıyor ve hâlâ kucağında kıvrıldığım yerden bana bakıyor.

"Erkeğimin eve gelmesini beklemek dışında mı?" "Erkeğin mi?"

"Benim erkeğim." Sesim emin ve kararlı. O benim erkeğim ve Marta'yla ilgili itirafları ya da çalkantılı geçmişi beni korkutamaz. "Koşuya çıktım, duş aldım ve öğleden sonrayı misafir odasındaki eşyalarımı ana süite taşıyarak geçirdim."

"Güzel." Saçlarımı okşamaya devam ediyor ve bu çok hoş bir his. "Bu beni düşündürdü."

"Ne hakkında?" Boynuma sokuluyor, kokumu içine çekiyor ve kulağımın hemen arkasındaki o hassas noktaya şefkatli bir öpücük konduruyor. Dikkatimi dağıtmaya çalışıyor ve neredeyse işe yarıyor ama işler daha fazla ilerlemeden onunla bu konuşmayı yapmam gerektiğini biliyorum.

"O odayı onunla paylaştın," diyorum.

Ne yöne gittiğimi anlayan Colton elimi tutuyor. "O gittiğinde tüm odayı yeniden yaptırdım. Mobilyalar, yatak, çarşafklar hepsi yeni."

"Onları Marta mı seçti?" Havuz evinin yeniden dekore edilmesiyle ilgili yorumunu hatırlayarak yüksek sesle merak ediyorum.

"Hayır. Bana bir tasarım sitesi gösterdi ve ben de istediğim her şeyi seçtim, sonra da kredi kartımdan sipariş etmesini istedim."

"Oh."

"Bunun yardımı oldu mu?"

"Evet, yaradı. Sanırım karınla paylaştığın aynı yatakta samimi olmak bana garip gelirdi," diye itiraf ediyorum.

"Eski karım," diye düzeltti beni. "Ve sana söz veriyorum, sonunda seni aldığımda Stella aklımdan geçen en uzak şey olacaktı."

Seksten bahsedince aramızda sıcak bir dalgalanma oluyor. "Bütün bu soruları sorarak geceyi mahvettim mi?" Mavi bakışlarına karşılık vererek soruyorum.

"Hayır. Şu andan itibaren her konuda sana karşı açık olmak istiyorum." "Sanırım bununla başa çıkabilirim."

Sıcak avuçlarıyla yüzümü kavriyor ve başparmağını alt dudağımda gezdiriyor. "Tanrı'ya şükürler olsun ki hâlâ yanımdasın. Çoğu kadın bana küfürler yağdırarak kaçardı, biliyor musun?"

Başımı sallıyorum. "Evet, sevimli olman iyi bir şey."

"Sevimli olduğumu mu düşünüyorsun?" Tek kaşını kaldırıyor, beni dikkatle izliyor.

"Çok tatlısın," diye onaylıyorum.

Başını bana doğru sallıyor, ifadesi ciddileşiyor. "Bunda yanlış olan ne?" diye soruyorum.

"Erkekler kendilerine sevimli Sophie denmesini istemezler." "Hayır mı?"

"Hayır."

"Sana ne denmesini istersin, Colton?"

Düşünürken dili alt dudağında geziniyor. "Sert, belalı, seks tanrısı." Bana şakacı bir gülümseme veriyor ve ellerini belime yerleştiriyor.

"Sonuncusunu bilemem, değil mi?" Alay ediyorum. Gözleri gözlerime kilitleniyor ve vücudumun derinliklerinde hissedebildiğim en karanlık, aç, acıyan bakışını bana yöneltiyor. "Colt..."

Göğsünden bir ihtiyaç sesi yükseliyor ve ağzı benimkine çarpıyor. Cinsel gerilimin mükemmel boyutlara ulaşmasına izin verdiğimiz tüm haftalar bir anda üzerimize geliyor. O kadar güçlü bir şehvet ve arzuyla dolmuştum ki, hemen ilgilenilmesini talep ediyordum.

Hâlâ onun kucağındayım ve beni derinden öperken ona sürtünüyorum, kıvranıyorum, yaklaşmak için savaşıyorum. Dili hipnotik bir ritimle benimkini okşuyor, bana dün gece neredeyse bayılacak kadar sert boşalana kadar göbeğimi yalayışını hatırlatıyor.

Ereksiyonunun sert çıkıntısını hissederek kalçalarımı daha yakına itiyorum, vücudumu açarak onu tam kalçalarımın arasında hissedebiliyorum. Kendimi ona ahlaksızca sürtüyorum.

"Colt..." Tekrar inliyorum, sesim sessiz odada boğuk bir yakarışa dönüşüyor.

Gömleğimi başımın üzerinden sıyrıyor ve elleri bir anda her yerde, sütyenimi çözüp odanın diğer tarafına fırlatıyor, göğüslerimi okşuyor, meme uçlarımı nazikçe çimdikliyor. Boğazımdan aşağı ıslak bir yol öpüyor ve bir göğsümü sıcak ağzına alıyor. Zevk ve hüsrân karışımı bir çığlık atıyorum. Göğüslerime gösterdiği ilgi ne kadar hoş olsa da, ona ihtiyacım olan yer burası değil.

"Daha fazla bekleyemem Sophie," diye inliyor.

"Bekleme," diye nefes alıyorum.

Aramıza uzanıp kemerini çözüyorum, aradığımı bulana kadar ellerimi pantolonunun içine sokuyorum. Aleti ellerimde sıcak ve ağır. Tanrım, bu şeyi özlemişim. Dün gece çok uzun zaman önceymiş gibi geliyor ya da belki de sadece ona dokunmadan geçirdiğim yirmi dört saat cehennem gibi geliyor.

Colton pantolonunu ve boxer'ını kalçalarından aşağıya itiyor, boyuna aşağı yukarı masaj yapmama izin veriyor ve küfürler savuruyor.

Beni aniden kaldırıp ayağa kaldırıyor ve hızlıca pantolonumu çıkarmaya çalışıyor. Ardından külotum bedenimden ayrıldı ve neredeyse ihtiyaçtan titriyorum. Colton gömleğini çekiştirerek çıkarıyor ve ayak bileklerine dolanan pantolonunu ve boxer'ını tekmeliyor. İkimiz de kıyafetlerimizden kurtulduğumuzda, onu ağzıma alma dürtüsüne karşı koyamayarak dizlerimin üzerine çöküyorum.

Ellerimi sıkıca tabanına yerleştirmeden ve onu ağzımın derinliklerine emmeden önce dilimi ucunun etrafında döndürüyorum.

"Siktir, Sophie..." diye inliyor, ellerini saçlarımın arasına sokuyor ve daha derine itmek için öne doğru sallanıyor.

Bunun onun için hiç yapmadığı bir şey olduğunu itiraf ettikten sonra, bu sadece bunu daha da fazla yapmak istememe neden oldu. Bu *bizim olayımız* ve bunu seviyorum.

Ellerimi aşağı yukarı pompalıyor, artan bir tempoyla yalıyor ve emiyorum. Hayatımda hiçbir şeyi şu anda onun sikini istediğim kadar kötü istememiştim. Arzudan çıldırmış gibi hissediyorum.

Colton bir eliyle çenemi kavıyor ve ağzımı ondan uzaklaştırıyor. Neyi yanlış yaptığımı merak ederek başımı kaldırdım.

"İçinde olmak istiyorum," diye homurdanıyor, sesi ihtiyaçtan sertleşmiş.

Bana elini uzatıyor ve ben de ayağa kalkıyorum. Colton beni yerden kaldırırken neredeyse vücuduna tırmanıyorum. Bacaklarımı beline doluyorum ve beni odadan çıkarıyor, ilk başta merdivenlere doğru gittiğini düşünüyorum ama sonra duruyor ve sırtımı duvara yaslayarak bizi sabitliyor. Kalın ereksiyonunu merkezime doğru sallıyor, beni kızdırıyor ve onun için acı çekmemi sağlıyor.

Boynumu, dudaklarımı, göğüslerimin üst kısımlarını öperken kalçalarını bana doğru sallıyor ve geniş ucunu bana doğru itiyor.

"Sabırsızlanıyorum..." diyor. "Seni o sahnede ilk gördüğümünden beri bu anın hayalini kuruyorum. Güzelliğin, cesaretin... Çok seksisin bebeğim."

"Sik beni Colton," diye inliyorum hayal kırıklığı içinde.

Aramıza uzanıyor ve sikini kavıyor, ıslaklığımın içinden kaydırıyor ve kendini tam açıklığıma yerleştiriyor. Yatak odasına gidemeyeceğimizi bilmek beni çok tahrik ediyor.

"Bu ilk başta biraz acıtabilir."

"Sorun değil." Ben hazırım. Bunu çok uzun zamandır istiyordum. Küçük bir rahatsızlığın bu deneyimi mahvetmesine izin vermeyeceğim. Onunla dolmak, nasıl bir aşık olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum. Bunu uzun zamandır hayal ediyordum, nasıl siktiğini görmek için can atıyorum. Sert ve hızlı ya da uzun, yavaş vuruşlar.

"Kahretsin," diye

küfrediyor. "Sorun ne?"

"Prezervatifim yok."

Evi çok büyük ve korunmak için malikanesinde dolaşırken beklememin imkanı yok. Ayrıca ilk seferimde aramızda hiçbir şey olmasını istemediğimi kesin olarak anladım. Onu hissetmek istiyorum. Sadece ben ve o, aramızda hiçbir engel olmadan. "Hayır, prezervatif yok. Seni hissetmek istiyorum. Lütfen Colton."

Bakışları benimkilere kayıyor ve gözlerindeki kararsızlığı okuyabiliyorum. "Emin misin?"

Başımı sallıyorum. "Evet, sadece beni al."

Doğum kontrol hapı kullanmadığımı bildiğinden eminim ama bunun önemli olmadığına karar verdiği anı görebiliyorum. Gözleri yumuşuyor ve masmavi bakışları benimkilere yerleşiyor.

"Öp beni, tatlı Sophie," diye mırıldanıyor. Öpüyorum.

Duruşunu genişletiyor, bir elini popomun altına sokuyor ve diğer eliyle zonklayan sikini bana doğru yerleştiriyor. Kollarım boynuna sıkıca sarılmış ve ağzım onunla kaynaşmış halde ona yapışıyorum.

Colton nazik vuruşlarla hareket etmeye başlıyor, sadece ucuyla açıklığımla alay ediyor. Sonunda ileri doğru itildiğini hissettiğimde nefesim kesiliyor. Yüzünde bir konsantrasyon maskesi var, sanki tüm dikkatini beni incitmemek için kendini kontrol etmeye vermiş gibi. Büyük olduğunu biliyorum ama o anda umurumda değil. Onunla dolmak, hislerin üstesinden gelmek ve bunun bu adam sayesinde olduğunu bilmek istiyorum. Acı içinde çığlık atsam, kan kaybetsem bile buna değecek, çünkü sonunda beni kendisinin yapacağı anlamına gelecek - bir ömür boyu beklediğim bir an.

"Hazır mısın?"

Başımı salladım.

"Nefesini tutma."

Nefesimi tuttuğumu bilmiyordum ama derin bir nefes alıyorum ve Colton öne doğru sallanıyor, küt kafası tekrar geri çekilmeden önce içime hafifçe giriyor.

"İyi miydi?" diye soruyor. "İyi hissettiriyor," diye onaylıyorum.

Gerilme hissi ve hafif bir sızı var.

Bu inanılmaz ve rahatsızlığa rağmen asla durmasını istemiyorum.

Küçük adımlarla içime bastırırken dili benimkini okşuyor. "Tanrım, bebeğim..." Tekrar öne doğru eğildi, bedenim etrafımda gerildi.

Onu.

"Colton..." İnliyorum. "Hoşuma gitti."

"Güzel. Bunu senin için iyi hale getirmeye çalışıyorum."

Duvara yaslandığımı fark ettim ve tüm vücudumu tutuyordu.

Birdenbire onun da benim kadar zevk almadığından endişeleniyorum. "Çok mu kiloluyum?"

"Bunun için endişelenme." Tekrar öne doğru eğiliyor ve dudaklarını öpüyor. "Seni becerirken tutmayı seviyorum."

Oh. Benim de hoşuma gidiyor. Kendimi küçük hissediyorum ve arzuladığımı hiç bilmediğim bir şekilde onun tarafından ele geçirilmiş hissediyorum. Ama bana karşı ağırdan aldığını biliyorum, dikkatlice ileri doğru sallanıyor ve daha derine batmaya başladığını hissettiğim her seferinde geri çekiliyor. Ne kadar büyük olduğunu biliyorum, bu yüzden içimde daha derin bir his olacağını düşündüm. "Senin için de iyi hissettiriyor mu?"

"Daha iyi," diye onaylıyor ve kelimenin dilinden yuvarlanış şekliyle omurgamdan aşağı sıcak bir ürperti akıyor. Çok seksi ve kontrolü tamamen elinde tutuyor ve bu iki küçük şey benim felaketim oluyor. "Etrafımda çok sıkı ve sıkıca kenetlenmişsin. Sıcaklığın inanılmaz hissettiriyor."

Tekrar ileri atılıp bu sefer daha derinlere doğru sallanırken mutluluktan bir inilti çıkarıyorum. Bunun ona nasıl hissettireceğini hiç düşünmemiştim ama tarif edişine bayıldım.

"Siktir, çok sıkısın bebeğim. Bundan sonraki kısım biraz acıtabilir. Benimle kal, tamam mı?"

Başımı salladım ve gözleriyle buluştum. Kendini tuttuğunu hemen anladım. Ama aynı zamanda ona güvendiğimi de biliyorum.

Kalçalarını içime doğru itiyor, beni öyle bir dolduruyor ki nefesimi kesiyor. Sadece zayıf bir inilti kaçıyor. Bu an beklediğim her şey ve hayal edebileceğimden çok daha anlamlı. İçimin derinliklerindeki acı bir an sonra dağılıyor.

"Siktir," diye homurdanıyor. "Benim için nefes al, tatlım."

Derin bir nefes çekiyorum ve Colton uzun sert darbelerle içime girip bekaretimden geriye ne kaldıysa alırken omuzlarına yapışıyorum.

Sabit hızı devam ediyor, içime itiyor ve geri çekiyor. Kısa süre sonra acı azalıyor ve uzun bir kuraklıktan sonra doldurulan bir kap gibi sıcak, zevkli bir hisle baş başa kalıyorum. Bu uzun zamandır beklediğim ve sadece onun için sakladığımı için inanılmaz derecede memnun olduğum bir an.

İç kaslarımı onun etrafında sıkarak boğazından hırıltılı bir inilti çıkarıyorum. Vücudunu benimkinin derinliklerine bağlayan birkaç derin itiş daha ve tüm kaslarının gerildiğini hissediyorum.

Kendini tutmayı bırakıp kalçalarımı sıkıca kavıyor ve hızlı sert darbelerle ileri doğru itiyor.

Colton dudaklarını dudaklarıma değdiriyor ve ılık, nemli nefesi hızlı nefesler halinde gelirken kısa bir zevk iniltisi çıkarıyor.

doruğa ulaşıyor. İçimde daha da derine batıyor ve sıcak meninin içimde patladığını hissediyorum ve birkaç dakika sonra Colton beni ayağa kaldırıyor, ağzımı öpüyor ve bana ne kadar mükemmel olduğumu söylüyor. Ve o anda kendimi mükemmel hissediyorum. Az önce erkeğinin dünyasını sarsan bir seks tanrıçası gibi hissediyorum. Ve yüzünü kaplayan uykulu, memnun bakış çok güzel.

"Bu kadar hızlı olduğu için üzgünüm. Kendimi doğru düzgün idare edemeyecek kadar fazlaydın." Boynumu öpüyor, içime sokuluyor. "Güzel kız," diye mırıldanıyor boğazıma karşı.

"Mükemmeldi Colton." Boşalmadım ama ilk seferimde boşalmayı beklemiyordum.

"Mükemmel değildi. Ama olacak. Vücudunu benimkiyle birlikte boşalması için eğiteceğim," diyor ve dudaklarıma bir öpücük daha konduruyor.

Onunla birlikte orgazm olma düşüncesiyle içimden ılık bir ürperti geçiyor. Aklıma getirdiği görüntü inanılmaz derecede erotik.

Ben ne yaptığını sorgulayamadan Colton dizlerinin üzerine çöküyor, sıcak ağzını göbeğime getiriyor ve parmakları içimde derinlere doğru ilerlerken dudakları klitorisime yapışıp emiyor.

Aman Tanrım.

"Colt! Ne yapıyorsun?" Vücudum onun bana sahip olan sıcak ağzına tepki verirken bacaklarım titriyor. "Az önce içime boşaldın ve şimdi de..."

"Bebeğim, benim olanı tatmalıyım."

Dayanamayıp, ağzım bir karış açık, gözlerim fal taşı gibi açılmış onu izliyorum. O çok güzel. Koyu renk dağınık saçlar, yanaklarına çarpan kirpikler, şu anda beni yutan yemyeşil bir ağız... Uyarılmışlıktan şişmiş durumdayım ve ben inleyip kendimi yüzüne doğru çekerken ağzı sıcak ve açgözlü, beni yalıyor ve emiyor. "Colton," diye mırıldanıyorum, parmaklarım saçlarına gömülüyor.

Seksten sonra dizlerinin üzerine çöküp beni açgözlülükle yemesi asla unutamayacağım bir görüntü. Kendi sularının vücudumdan damlamasını umursamıyor gibi görünüyor, tek endişesi benim zevkim - inanılmaz derecede sıcak. Titreyen bir nefes alıyorum, ağzını bana karşı izlemeye devam ediyorum. Dili acımasızca klitorisime saldırıyor ve defalarca onunla alay ediyor.

İki uzun parmağını içime bastırıyor ve içime girip çıkarken parmaklarını kaplayan meninin görüntüsü beni mahvediyor. Titremeye başlıyorum ve doruk noktamın yakın olduğunu biliyorum.

Homurdanıyor ve dişleriyle klitorisimi ısırtıyor, boğazımdan düşük bir inilti koparıyor. Orgazmım arttıkça parmaklarının etrafında sıklaşıyorum ve

Bir ıgık atarak boşalıyorum, bacaklarım neredeyse tutmuyor. Colton bir yığın halinde yığılmamı engelliyor, elleri kalçalarım kilitleniyor, bitirirken beni sabit tutuyor, ben titremeyi bırakana kadar alt dudaklarımı usulca öpüyor. Sonra yüzünde kendini beğenmiş bir memnuniyet ifadesiyle ayağı kalkıyor.

Elimi tutuyor ve beni sonsuza dek vaftiz ettiğimiz ilk oda olarak hatırlayacağım çalışma odasından çıkarıyor.

Merdivenlerden çıkıp ana banyoya girerken Colton bana dokunmayı bir kez bile bırakmıyor, elini elimde tutuyor ya da masumca kalçamda dinlendiriyor ya da o kadar da masum olmayan bir şekilde kıcıma yaslıyor. Sadece musluğu açıp, uzakta geçirdiğim zaman boyunca özlediğim büyük küveti doldurmaya başlamak için beni serbest bırakıyor.

"Rahatlatıcı bir ıslanmaya ne dersin?" diye soruyor, dudaklarımı öperek. "Sadece bana katılmayı planlıyorsan."

Bana hınzırca gülümsüyor. "Kesinlikle."

İkimiz de hâlâ doğduğumuz günkü kadar çıplağız ve onun vücuduna bakmaktan kendimi alamıyorum. Maksimum zevk için inşa edilmiş sağlam bir kas duvarı gibi. Derinlemesine kesilmiş karın kasları yanlarında V şeklinde aşağıya doğru iniyor. Bakışlarım aşağıya kayıyor ve erkekliğinin güçlü kalçalarının arasında ağır bir şekilde asılı olduğunu görüyorum. Rahatlamış haliyle bile etkileyici. Daha önceki seferlerde - onu oral yoldan tatmin ettiğimde, anında yeniden sertleşmişti. Belki de bu sefer onu gerçekten tatmin ettim. Tabiri caizse susuzluğunu giderdim. Dudaklarım bir gülümsemeyle seğiriyor.

"Bu kadar komik olan ne?" Yumuşak penisine bakıyor ve kaşlarını çatarak bana dönüyor.

"Hiçbir şey." Gülümsememi kaybederek ağzımı düzeltiyorum.

"Sophie," diye azarlıyor. "Sikime bakıp gülüyordun."

"Gülmedim," diye düzeltiyorum onu.

"Peki, o zaman ona gülümsüyordun, sanki ikiniz aranızda bir şaka yapıyor musunuz gibi. İkinizin arasında her şey yolunda mı?"

"Hem de çok," diye onaylıyorum.

"O zaman seni gülümsetmek için ne yaptığını söyle bana." "O yumuşak biri."

Colton kaşlarını çattı ve bir iç çekti. "Bu genellikle bir erkek boşaldıktan sonra olur, Sophie."

Kendimi durduramayarak kıkırdıyorum. Colton'ın boşalmak kelimesini söylediğini duymak içindeki on iki yaşındaki çocuğı ortaya çıkardı. Kendimi çekerek

Birlikte açıkladım, "Evet, biliyorum. Ama daha önceki seferlerde, ağzımı kullandığımda, hemen tekrar sertleşmişti."

Beni dikkatle izliyor, yüzü ifadesiz ama nasıl cevap vereceğini düşündüğünü anlayabiliyorum. "Kendimi toparlama sürem oldukça hızlıdır ama haklısın, seninle deliceydi. Dürüst olmak gerekirse, sanırım seni çok istediğim için sürekli gitmeye hazırdım."

"Ve şimdi, aşağıda yaptıklarımızdan dolayı tatmin oldun mu?"

"Şimdilik."

Oh. Dudağımı çiğniyorum, bu gece bir kez seks yapmış olmamızın bir daha olmayacağı anlamına gelmediğini fark ediyorum. Bu adama cinsel anlamda ayak uydurup uyduramayacağımı düşünürken içimi bir sinir kaplıyor.

"Banyoya gir, tatlım," diyerek beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor.

Elini kabul ederek küvete giriyorum ve kendimi lezzetli sıcak suyun içine bırakıyorum. Neredeyse çok uyarıcı ama aşırı kullanılmış ve ağrıyan kaslarıma iyi geliyor. Dikdörtgen küvetin bir ucuna doğru kayıyorum ve Colton suya girip tam karşıma oturuyor.

"Nasıl hissediyorsun?" diye soruyor, sesi yumuşak ve şefkatli ve ayak parmakları suyun altında benimkilere dokunuyor.

İç dokularım hafifçe şişmiş ve hassas hissediyorum. Ama mümkün olan en iyi şekilde, karar veriyorum. "Bir kadın gibi," diye gülümsüyorum.

Bana yüksek sesle gülüyor. Onun kahkahası en güzel sestir. O ciddi bir adam, genellikle oldukça düşünceli ve sakin, bu yüzden sessiz odada onun erkeksi kahkahasını duymak beni derin bir mutluluk duygusuyla dolduruyor.

Ilık suya yerleşiyoruz, her birimiz omuzlarımıza kadar batıyoruz ve sessizce diğerini izliyoruz. Bu ağır bir an, ama iyi anlamda. Paylaştığımız her şey, önümüzdeki her şey beni mutlu ve güvende hissettiriyor.

"İçine girmemeliydim Soph. Dikkatsiz davrandım," diyor Colton ve sonunda sessizliği bozuyor.

Küçük mutluluk balonum bir anlığına patladı. "İçine girmeni istedim."

"Ama doğum kontrol hapı kullanmıyorsun, değil mi? Hamile kalabilirsin." "Biliyorum." Nasıl karşılık vereceğini görmek için ona bakıyorum. Onun Cevap o a tembel gülümseme o

ışıklar yukarı onun tüm yüz.

"Anlaşıldı."

Vücudum endorfinle doluyor ve üzerime sıcak bir his yayılıyor. O ve ben tamamen aynı fikirdeyiz. Bu bir kaçamak değil. Bu geçici ya da geçici bir şey değil. Yaptığımız şeyin bir anlamı, derinliği ve tam bir netliği var.

"Buraya gel," diye emrediyor, sesi alçak ve çakıllı.

Ona ulaşmak için neredeyse küveti yüzerek geçiyorum ve Colton beni izlerken sırtıyor. Kucağına tırmanıp ona doğru yerleşiyorum. Bacaklarımı açıp birini kalçalarının iki yanına yerleştiriyorum ve kollarımı omuzlarına koyuyorum. Yanaklarımı kavıyor ve ağzını tatlı bir öpücükle benimkine yaklaştırıyor.

"Bu gece için teşekkür ederim. Bana inandığın için. Kendini ona verdiğin için. beni."

Yavaşça başımı sallıyorum, bu anın ağırlığına ve derin Sözlerinin ardındaki anlam battı.

"O gece benimle eve gelmek için çok güveniyordun. Çok güçlüydün," diyor ağzını boğazıma dayayarak.

"O gece oradaki onca adam arasından seninle gelmem gerektiğini biliyordum," diyorum.

"Sen bana aitsin. Her zaman."

"Evet."

Oyun yok, naz yapmak ya da duygularımızı inkâr etmek yok ve ben buna bayılıyorum.

Ilık suyun içinde öpüşüp sarılırken Colton'ın erkekliğinin uzayıp büyüdüğünü hissedebiliyorum.

Suyun yardımıyla içime kolayca girebileceği düşüncesiyle ikimizle de dalga geçerek onun üzerinde aşağı yukarı kayıyorum.

Ellerini aşağı indirerek göğüslerimi sıkıyor, hafif dokunuşlarla okşuyor.

"Bundan asla bıkmayacağım,"

diyor. "Neyden?"

"Sana dokunmaktan, benim olduğumu bilmekten."

Ben de aynı şekilde hissediyorum ve bu anın bitmesini hiç istemiyorum.

Colton

İlk kez seviştiğimizde uzuvlarımız birbirine dolanmıştı, çaresizdik ve yakınlaşmak için savaşıyorduk. Bu sefer onu kollarımda tutuyorum, ikimiz de yatağında yan yana uzanıyoruz ve acele etmeyeceğime yemin ediyorum.

Saçlarını gözlerinden geriye doğru süpürüyorum ve ona bakıyorum. "Bekaretini bu şekilde almamalıydım." İlk seferimiz duvara karşı hızlı ve sert bir sevişme olduğu için kendimi kötü hissediyordum. Daha önce hiç onunla yaptığım gibi şehvetle kontrolden çıkmış hissetmemiştim.

"Ne gibi?"

"Sikim içine gömülüyken seni duvara bastırmak gibi. Daha romantik olmalıydım. Sana karşı daha nazik."

Başını iki yana sallıyor. "Öyle olması gerekiyordu," diyor bana katılmayarak.

"Ama neden?"

"Çünkü yoksun geçirdiğim onca hafta boyunca bende istenmeyen bir şeyler olduğunu düşünmeye başlamıştım. Tüm kontrolünü kaybetmene ve beni böyle almana ihtiyacım vardı," diye itiraf ediyor usulca.

"Sende istenmeyen bir şey yok," diye onu temin ediyorum, elimi yüzüne götürüp başparmağımı dudaklarına sürüyorum.

"Göster bana..." diye mırıldanıyor.

Uzanıp tekrar sertleşen ve karnıma doğru uzanan sikimi okşuyorum. "Bana yaptığın şey bu. Beni çok sertleştiriyorsun ve ağrıyorsun."

Yanakları kızarıyor ve dişlerini dolgun alt dudağına gömüyor.

"Bununla tekrar başa çıkabileceğini düşünüyor musun?" diye sordum.

Sophie tek kelime etmeden üstüme çıktı, kalçalarımın üzerine oturdu ve ıslak kedi dudaklarını şaftımın üstüne ve altına sürttü.

Kendine güveni ve cinsel rahatlık seviyesi beni şaşırtmaya devam ediyor.

Ne istediğini biliyor ve onu almaktan korkmuyor.

"Buraya gel, tatlım. Sikimi al."

Kendini yukarı kaldırıyor, beni açıklığına yerleştiriyor ve yavaşça kendini aşağı indirmeye başlıyor. Bu sefer ona daha kolay giriyorum, ipeksi sıcaklığı beni güzelce sarıyor.

Kendimi bu kadar kontrolsüz hissetmeye alışkın olmadığımından, işe yaramaz ellerimi kalçalarına götürüp oraya yerleştiriyorum ama hareketi onun kontrol etmesine izin veriyorum.

Beni içine alırken gözlerini izlerken, göğsümde bir şey patlayacakmış gibi sıkışıyor. Hiç bu kadar eksiksiz bir güven duygusu yaşamamıştım. Bu ezici bir şey. Bana geri dönmüş, doğru şeyi yapacağıma inanmış ve sonra da kendini tamamen bana teslim etmişti.

"Ne yapacağım?" diye soruyor, üstümde dengede dururken. "Sür onu, bebeğim. Beni derinlere al."

Ellerini karın kaslarıma dayıyor ve kıcını oynatarak bana seksi bir sırıtış fırlatıyor. "Böyle mi?"

"Evet. İşte böyle."

Kıkırdıyor. "Bu sefer o kadar acıtmıyor."

Daha önce acımadığı konusunda bana yalan söylediğini biliyordum. Banyoda onu yıkadığımda, bacaklarının arasında kullandığım bez pembe bir renk almış ve ilkel tarafımı öfke nöbetine sokmuştu. Onu incittiğimi bilmekten nefret ediyordum ama onun tatlı amına giren ilk erkek olduğum gerçeğine de hayret ediyordum.

Kaşlarını çattım. "Acıdığını bana daha önce söylemeliydin."

"Asla olmaz," diye başını sallıyor, hâlâ üstümde yavaşça aşağı yukarı hareket etmeye odaklanıyor.

"Neden mümkün değil?" Homurdanıyorum. Onun sıkı sıcaklığı sikimi boğarken konuşmamıza konsantre olmak son derece zor.

"Bunu ben istedim Colton. Bunu ve seni en başından beri istiyordum."

"Ben de," diye itiraf ediyorum. "Yine de beklediğimiz için memnunum." "Ben de öyle," diyor.

Bu sefer korunmayı konuşmamıştık bile ve aramızda oluşan güven duygusu inanılmazdı. Sophie'yi sadece kısa bir süredir tanımamıza rağmen yoğun ve derin bir bağ kurmuştuk. Daha önce hiç hissetmediğim bir bağ. İkimiz de aramızda hiçbir şey istememe konusunda aynı fikirdeydik. İçine girme konusunda dikkatli olmam gerektiğinin belli belirsiz farkındaydım ama onun söz konusu olduğu yerde zihnim o kadar da net çalışmıyordu.

Yakıcı mavi gözleriyle bana bakan Sophie, beni daha derine çekerek mutlu bir iç çekti. "Seni seviyorum Colton."

Onun rahat vücudu etrafımda ne kadar iyi hissederse hissetsin, bu kelimeleri söylediğinde hissettikleriyle kıyaslanamaz bile. Sevgi, kabullenme ve ham duygular üzerime hücum ediyor. Bu sadece fiziksel bir eylem değildir. Bundan çok daha fazlası.

Seks. Gözlerimi onunkilere kilitleyerek, yüz yüze gelene kadar yataktan kalkıyorum. "Seni her şeyimle seviyorum. Ben seninim ve sen de benimsin, tatlı Sophie."

"Evet," diye mırıldanarak dudaklarını benimkilere yaklaştırıyor.

Kalçalarını ellerimle yakalıyorum ve onu üzerimde kaldırıp indiriyorum. "Becer beni güzel kız. Sikime bin."

"Evet efendim," diye inliyor.

Sophie kışını üzerimde yukarı ve aşağı çalıştırıyor - aramızdaki diğer beyanları etkili bir şekilde susturuyor. Kendini inanılmaz hissediyor.

Bana karşı her sallandığında, aşkının içimde yandığını hissedebiliyorum. Beyaz sıcak ve o kadar güçlü ki nefesimi kesiyor. *Sevişmenin* duygusunu ya da seksten farkını hiç anlamamıştım ama şu anda anlıyorum. Tamamen anladım. Bu çok güzel bir eylem. İki beden mükemmel bir anı paylaşıyor, serbest kalmaya doğru birlikte yarışıyorlar. Beklediğim şey buydu. Bu. Biz. Yüz yüze. Aramızda ham sıcaklık ve tatlı keşiften başka bir şey yok.

Bir an daha sessiz ve hareketsiz kalamayınca onu kendimden kaldırdım ve yatağa sırt üstü yatırdım. Üstüne çıktım ve bacaklarını iki yana açtım.

"Bu sefer sikimin üzerine boşalmanı istiyorum." İleri doğru itiyorum, hızlı bir hamleyle içine batıyorum.

Yumuşakça inliyor ve dudağını çiğniyor.

"Bacaklarını etrafıma sar bebeğim," diyorum ona, sikimi biraz daha derine iterek.

Sophie inliyor, bacaklarını kaldırıyor ve kalçalarının etrafına sarıyor. "Bu iyi mi?" Tekrar ileri doğru sallanarak soruyorum.

"Daha fazla, Colton. Bana her şeyi ver," diye nefes alıyor ve dudaklarını boynuma dayıyor.

Uyluklarının arasına daha derine batarak, ileri doğru itiyorum - sertçe - onu sunmam gereken her inçle dolduruyorum. Sophie'nin sertleştiğini hissediyorum ve ona bir kez daha nefes almasını hatırlatıyorum. Derin bir nefes alıyor ve acı dolu bir çığlık atıyor. Onun üstünde olan, vücudunu sikimle dolduran ben olabilirim ama

Kontrolün bende olduğuna inanacak kadar aptal değilim. Bu kız bana sahip. Tatlı doğası, gücü, paramparça etmeme izin verdiği masumiyeti ve tabii ki sıcak, ıslak amcığıyla. O mükemmel. Ve sonunda benim oldu. Hiçbir şey bunu değiştiremeyecek.

Önünde yatağa diz çöküp, başparmağımla klitorisinin etrafında dönerken, içine doğru uzun ve tembel hamlelerime devam ediyorum. Sıcaklığı beni sıkı, sıcak bir kılıfla sarıyor, sikimi derinlerine kadar emiyor. Her tarafı titriyor ve sınıra yaklaştığımı bildiğimden, gitmeden önce onunla ilgilendiğinden emin olmalıyım. Birlikte ilk seferimizde benimle gelmemesi anlaşılabilir bir şeydi, ama bu sefer geldiğinden emin olacağım. Kızıma iyi bakılmasını sağlamazsam nasıl bir adam olurum?

Sophie'nin alçak sesle mırıldanmaları birlikte hızlanıyor ve biliyorum ki Daha

yakın. "İşte böyle, bebeğim. Bırak beni."

Orgazmımla savaşıırken omurgamdan aşağı nemli ter damlıyor fiziksel bir acıya dönüşüyor.

Tekrar tekrar içine dalıyorum, çenem geriliyor. Kalbim göğsümde acıyla çarpıyor ve çözülmek üzereyim. Sadece onu oraya götürmem gerekiyor...

Birlikte hareket ediyoruz, derinden, gözlerimiz birbirine kilitlenmiş. "Seni seviyorum Sophie."

Etrafımda kenetleniyor, boşalırken vücudu çılgınca kasılıyor.

"Fuuck," diye kükrüyorum, kendimi onun mükemmelliğine gömüyorum.

Onu kollarımla sarıyorum ve o da bana yapışıyor. Tek bir kelime bile etmesek de bu jest çok şey anlatıyor. Çekilmeye bile zahmet etmiyorum, mümkün olduğunca uzun süre içinde kalmaktan mutluyum.

Ben her konuda kontrollü bir adamım. Yaptığım her şeyde. Şirketimden hayır işlerime, boşanma şartlarımı inatla değiştirmeye çalışmaktan o gece Sophie'yi satın almaya kadar... Yine de tüm bu mükemmel düzen ve kontrol bir anda yok oluyor. Aşk öngörülemez ve kontrol edilemezdir. Bu güç bana binlerce kiloluk bir ağırlık gibi çarpıyor - varlığımın her zerresine dokuyarak yerleşiyor. Bu kadına derinden, delicesine aşığım. Hayatımda ilk kez ikiye bölünmüş, ham, savunmasız ve kendimden emin değilmişim gibi hissediyorum. Dehşet verici ama bu duyguyu dünyadaki hiçbir şeye değişmem.

Dokuzuncu Bölüm

Sophie

"Dağınıklık için çok üzgünüm," diyor Kylie, beni şirin sahil bungalovunun içine sokarken. "Yine de Tanrı'ya şükür döndün." Tek koluyla sarılmak için beni kendine çekti.

Yıpranmış olduğu her halinden belli. Kalçasında zıplattığı ağlayan bebeği ya da başının üstündeki dağınık düğüm olmasa, dişlerinin arasında tuttuğu dosya klasörü her şeyi ele veriyor.

Dosyayı çekip çıkarıyorum. "Elbette. Önce hangi konuda yardımınıza ihtiyacın var?" Soruyorum.

Belli ki bunalmış, ya da belki de kötü bir zamanda geldim.
zaman.

"Max'i alabilir misin?" diye soruyor, ağlayan bebeği bana uzatırken.

"Elbette." Dişlerimi sıkıyorum. Bebeklerle aram iyi değildir. Ya da hayvanlar. Ya da

Bu konuda bitkiler. Bunu deneyim eksikliğine bağlıyorum. Bana düşünceli düşünceli bakarken çığlıkları susuyor ama hayranı olmadığına karar vermesi üç saniyesini alıyor. Çığlıkları, zavallı kulak zarımı çınlatacak kadar destansı seviyelere yükseliyor. Ama Kylie çoktan mutfığa gitmiş, ona bir şişe getirmem gerektiğini söyleyerek bağırmaya başlamıştı.

Tamam o zaman.

Kollarımdaki küçük adama bakarken, Kylie'nin ofisinde çerçevelediği sayısız fotoğraf dışında onu hiç görmediğim aklıma geliyor. Ben buradayken genellikle uyukluyor ya da dadısıyla birlikte oluyor.

Dağınık kahverengi saçları ve kocaman parlak mavi gözleri olan tumbul bir şey. Çok sevimli olduğunu söyleyebilirim ama çıkardığı kulak tırmalayıcı ulumalar tam olarak karar vermemi zorlaştırıyor. Eminim bana mırıldanarak ve tatlı sesler çıkararak çok daha sevimli olurdu.

Kylie'nin yaptığını gördüğüm gibi onu kalçamda zıplatıyorum.
Yardım et.

Neyse ki elinde biberonla geri dönüyor ve onu benden alıyor. Emzik ağzına ulaştığında anında sustu ve Kylie'deki rahatlama gözle görülür hale geldi. Duruşu gevşiyor ve ona bakarken dudaklarında yavaş bir gülümseme beliriyor.

"Tamam, ofise çıkalım mı ve sana kaldığım yerden devam edeyim mi? Bu canavarı beslemeyi bitirebilir ve sonra onu sabah uykusuna yatırabilirim."

"Kesinlikle."

Merdivenlerden yukarı, Colton'ın bebeğiyle birlikte evden çalışabilmesi için ona büyük bir nezaketle yaptırdığı garajının üstündeki ofis alanına çıkıyoruz. İlişkilerinin ardındaki hikâyeyi hâlâ bilmiyorum ve bu akşam ona sormak için aklıma bir not alıyorum.

İşim gün boyunca beni meşgul ediyor ve Kylie'nin ateşli varlığına geri dönmek - zorlu satış görüşmeleri yaparken onu dinlemek, daha fazla bağış sağlamak için çabalarını iki katına çıkarmak - Los Angeles'a dönme kararım konusunda daha da iyi hissetmemi sağlıyor. Potansiyel yatırımcıları soğukkanlılıkla arıyor ve onlara projeyi kolaylıkla satıyor. Eminim Colton'ın boşanma anlaşmasını ve katkıda bulunabileceği fonların azaldığını duymuştur.

Çalışmalarımız zaman zaman bebek telsizinden duyduğumuz çığlık sesleriyle bölünüyor. Kylie durup dururken çalışıyor - bir emziği almak için odadan çıkıyor, dizüstü bilgisayarında aceleyle bir e-posta yazmak için ofise dönüyor ve daha sonra omzuyla kulağı arasında tuttuğu cep telefonuyla bir yatırımcının sorularını yanıtlarken yoğun bir ce-ee oyunu oynuyor. O gerçekten süper bir kadın. Onu iş başında görene kadar bekar bir anne olmanın ne kadar zor olduğunu hiç fark etmemiştim. Onu izlerken bile yoruluyorum.

İşten eve geldiğimde, evin kenarına park etmiş motosikletin Colton'ın beni eve bıraktığı anlamına geldiğini biliyorum. *Eve*. Mutlu bir şekilde iç çekiyorum. Ayakkabılarımı çamurlukta çıkarıp onu aramaya çıkıyorum. Bu evin büyüklüğüne alışabileceğimi hiç sanmıyorum. Belki bir gün bizi tek yatak odalı rahat bir daireye taşıması için onunla konuşurum. Gerçi okyanus manzarasını çok özlerim.

Colton'ı ofisinde buluyorum, kravatı boynunda gevşemiş, beyaz gömleğinin kolları ön kollarına doğru itilmiş ve kristal bir bardak burbonla dolu. İşten gelir gelmez sert içki mi içiyor? Bu yeni bir şey.

"Her şey yolunda mı?" Kucağına çöküp kollarımı boynuna dolayarak soruyorum.

Bardağını bırakıyor ve çenesini omzuma yaslıyor. "Sadece çalışıyorum." Ağır bir iç geçiriyor. "Şu anda işler berbat durumda."

Normalde işi hakkında pek konuşmaz ve hayatının bu yönüne girmeme izin verilmesini istediğimi fark ettim. O bir şirketin CEO'su.

hakkında çok az şey biliyorum.

"İşle ilgili neler oluyor?" diye sordum.

Başını kaldırıp gözlerimle buluşuyor. "Endişelenmeni gerektirecek bir şey yok, tatlım."

Onun gibi Ivy League eğitimi almamış olabilirdim ama onu rahatsız eden her neyse anlayabileceğimden emindim. Belki biraz daha iyi olmasına bile yardım edebilirdim. Kız arkadaşlar böyle yapmaz mı?

Kucağından kalktım ve ellerimi kalçalarımaya koyarak önünde durdum. "Bilgi saklamanın daha önce de başını belaya soktuğunu hatırlatmama gerek yok sanırım. İşin hakkında hiç konuşmuyorsun. Beni içeri al. Gerçek bir yoldaş olmama izin ver, Colton."

Beni izlerken alnındaki kaş çatma çizgisi derinleşiyor. "Bu... Senden bir şey saklamaya çalışmıyorum."

"Kylie'yi nereden tanıyorsun?" Pat diye söyledim.

"Hadi yemeğe çıkalım ve her şeyi konuşalım."

Oh, lanet olsun. Yüzünde sanki bana tatsız bir şey söylemek zorundaymış gibi bir ifade var. *Herkes erkek arkadaşımın sikini gördü mü?* Eğer öyleyse yarın Kylie ile çalışmak son derece zor olacak. Ondan ne kadar hoşlansam ve saygı duysam da, yasadışı bir geçmişi paylaşmışlarsa soğukkanlılığımı koruyamam.

Colton

Sophie ve ben önümüzde yemek tabaklarımızla yemek masasına oturduğumuzda, daha fazla oyalanamayacağımı biliyorum. İnsanları dünyama bu kadar tamamen dahil etmeye alışık değilim. Evliyken bile Stella ile işim hakkında nadiren konuşurdum. Dürüst olmak gerekirse, ne iş yaptığımı bildiğini bile sanmıyorum. Ama artık değişme zamanının geldiğini de biliyordum.

"Öncelikle, Kylie'yi üniversiteden tanıyorum. O ve ben aynı iş derneğindeydik. Ve birkaç yıl önce, hayır kurumumu kurarken, ortak bir arkadaşımızdan onun buraya taşındığını ve iş aradığını duydum. Kahve içerken onunla görüştüm. O sırada birkaç yıldır konuşmamıştık. Kalifiye olmaktan çok daha fazlası olduğunu gördüm. Kaliforniya güneşinin tadını çıkarmak için doğudaki büyük bir pazarlama şirketindeki işinden ayrılmıştı. Onu kapmazsam yakında daha büyük firmalardan birden fazla teklif alacağını biliyordum."

Sophie çatalıyla oynuyordu. "Yani ikinizin arasında hiç romantik bir şey olmadı mı?"

"Hayır." Bu mutlak bir gerçek ve sikimi pantolonumun içinde tuttuğum için şu anda olduğum kadar hiç minnettar olmamıştım. Kız arkadaşımın yüzünde beliren hayal kırıklığı ifadesine daha fazla dayanamadım. "O bir çalışan, hepsi bu."

"Tamam. Tanrıya şükür, çünkü ikinizin gizli bir geçmişi olsaydı iş gerçekten tuhaf olacaktı." Sophie sırtıttı ve tabağındaki yemekten büyük bir ısırık aldı.

"Şimdi, işle ilgili olarak. Eksiklerim hakkında konuşmakta pek iyi değilimdir."

Bana baktı ve ifadesi bozuldu.

"Kötü bir çeyrek geçirdik ve şirket hisseleri yüzde on beş düştü."

"Bu ne anlama geliyor?"

"CNBC ve çeşitli haber kanalları şirketin neden battığını ve CEO'nun bu konuda ne yapacağını tartışıyor demek."

"Özür dilerim Colton. Bilmiyordum."

Başımı salladım. "Başarısızlığı pek beceremem."

"Bu bir başarısızlık değil, Colton. Sen başarısız değilsin." Parlak mavi bakışları benimkileri yakıyor. "Yirmi sekiz yaşında CEO oldun. Bu oldukça

İnanılmaz. Ve hangi şirket zaman zaman kötü sonuçlar almaz ki?"

Haklı. "Doğru."

"Bunu nasıl düzelteceğinize dair bir planınız var mı?" diye soruyor.

"Var." Bizi kırmızıdan kurtaracak altı aylık bir yol haritası belirlemek için tüm öğleden sonra kıdemli personelimle bir araya gelmişim. Bu yüzden eve erken dönmüş ve sert içkilerimi yudumluyordum. Acımasız bir gün olmuştu ama en azından bir planımız vardı. Sophie'yi endişelendirmek istemediğim için bu yükü tek başıma omuzluyordum ama masanın öbür ucuna uzanıp elimi tuttuğunda ve parmaklarını parmaklarımın arasında dolaştırdığında ne kadar yanıldığımı anladım. Ona anlatmak - bu şekilde açılmak - durumu daha da kötüleştirmede - bir şekilde işleri daha iyi hale getirdi. En azından onları bir perspektife oturttu. İş, işti. Her zaman orada olacaktı. İnişler ve çıkışlar olacaktı. Ama bu benim gerçek hayatımdı. Beni tüm kusurlarımla kabul eden ve yine de seven bu kadın.

"Bu iş sende," dedi elimi sıkarak. "Gerçekten." Ben de sıktım.

Yemeğe devam ediyoruz ve sonra tabaklarımızı birlikte mutfığa taşıyoruz. "Bir an için ruh halinin Stella'yla ya da boşanma anlaşmanla bir ilgisi olduğundan endişelendim," diye itiraf ediyor Sophie, bulaşıkları durulayıp bulaşık makinesine yerleştirmem için birer birer bana uzatırken.

Başımı salladım. "Hayır. Hepsi halledildi."

"Öylece her şeyin bittiğine inanamıyorum."

"Evet, tatlım." "Colton, ben..."

"Biliyorum. Ben de bu konuda çok heyecanlıyım. Pace bir parti vermemi önerdi."

Alnı konsantrasyonla kırışıyor. "Bunu yapmalıyız." "Ciddi misin? Boşanmamı kutlamak mı istiyorsun?"

Başını sallıyor. "Hayır. Bir çift olarak birlikte olmamızı kutlamak istiyorum. Benim ailemi, seninkini davet edebiliriz, herkesi bir araya getirip kaynaşabiliriz."

"Bu fikri sevdim." Mutfak adasına doğru eğilip ağzına bir öpücük konduruyorum. "Ne yapmalıyız?"

"Bence en uygun şey bir havuz partisi olur."

"Öyle mi? Bir daha havuza yaklaşmak isteyeceğini hiç sanmıyordum."

"Mesele de bu Colton. Hayatımıza devam etmenin ve geçmiş."

Göğsüm gururla kabarıyor. Bu kızı seviyorum.

"Hadi, yukarı çıkalım." Tekrar elimi tuttu. "Bence bir masaj seni rahatlatabilir."

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Bana en son masaj yapmaya çalıştığında ne olduğunu hatırlıyor musun?" Başarısız masaj denemesinden sonra duşta yaşadığımız erotik görüntüler beynime kazındı.

"Kesinlikle hatırlıyorum." Gülümsüyor ve beni mutfaktan çekiyor.

Onuncu Bölüm

Sophie

"Bu çok tuhaf," diyorum Becca'ya dönerek. "Neymiş o?"
diye cevap veriyor, bikini üstünün bağlarını düzelterek.

"Babam orada Colton'la konuşuyor." *Beni bir seks müzayedesinde satın alan adam, diye ekliyorum zihnimden.*

"Ne olmuş yani?"

Becca ve ben ikimiz de dönüp havuzun karşısındaki Colton ve babamızın sedir çardağın gölgesinde durup kokteyllerini yudumladıkları ve rahatça konuştukları yere bakıyoruz.

"Bu çok tuhaf," diye uyarıyorum.

Rahatsızlığıma omuz silkiyor. "Biz büyük kızlarız, Soph. Bir milyonerle yatıyor olman babamın umurunda değil. Kahretsin, muhtemelen gurur duyuyordur. Ben gurur duyduğumu biliyorum." Bana sırtıttı.

Gözlerimi deviriyorum, güneş gözlüklerimin örtüsüne şükrediyorum. Delinin teki. Bu partiyi planlarken hissettiğim endişe daha çok babamla Colton'ın nasıl geçineceği üzerineydi. Ailemi daha önce hiç bir erkekle tanıştırmamıştım. Özellikle de yedi yaş büyük, şirket sahibi ve Malibu'da kendi malikanesi olan biriyle. Biraz sinir bozucu.

Annem mutfakta yardım etmekle meşgul, Colton ve ben ona defalarca eğlenmesini ve rahatlamasını söylememize rağmen, işe alınan yardımcının bize el pençe divan durmasından açıkça rahatsız. Annemin nasıl rahatlayacağını bildiğini sanmıyorum. Bu benim de yeni yeni öğrenmeye başladığım bir şey.

Yine de gün oldukça mükemmel. Güneş tepemizde ıslıl ıslıl parlıyor. Sıcaklık mükemmel. Açık hava hoparlörlerinden yumuşak reggae müziği arka planda tembelce mırıldanıyor ve bar tropikal içecekler ve buz gibi bira şişeleriyle dolu. Havuzda henüz kimse yok ama parlak renkli toplar suyun yüzeyinde cazip bir şekilde sallanıyor. Biraz daha uzandıktan sonra kendim de suya girmeye hazır olacağımdan eminim.

Collins ve Pace ellerinde birer içkiyle barda oturuyorlar. Saat henüz erken ve Colton'ın özel aşçısı Beth daha sonra yapılacak barbekü için her şeyi hazırlamış. Bu da beni annemin içeride neye yardım ediyor olabileceği konusunda daha da meraklandırıyor. Muhtemelen Beth'i delirtiyordur.

Mango daiquiri'nden bir yudum daha alıp rahatlamaya çalışıyorum.

Marta sanki bir podyumda çalışıyormuş gibi veranda kapısından içeri giriyor. Nedense onu küçük kırmızı ipli bikinisiyle görmek midemi düğümlüyor. Colton'la bir kaçamak yapmış olmasından nefret ediyorum - ne kadar kısa olursa olsun.

"Bu da kim?" Becca gözlüklerini indirerek soruyor.

"Marta. Colton'ın kişisel asistanı olarak çalışıyor." Becca,

"Çok güzel bir kız," diyor.

Görünüşe göre Marta rahat havuz partisi temasını tam olarak anlamamış, makyajı ustalıkla yapılmış ve saçlarını omuzlarından ve sırtından aşağı düşen mükemmel dalgalarla şekillendirmiş. Benim saçlarım dağınık bir at kuyruğu şeklinde ve cildimi süsleyen tek şey kalın bir tabaka yağlı güneş kremi. Üst kata çıkıp rimel ve ruj sürme ve pushup sütyen-bikini üstümü değiştirme ihtiyacı hissediyorum. Bunun yerine içkimin kalanını yudum yudum içiyorum.

"Tekrar doldurayım mı?" Becca bana

kıkırdarak soruyor. "Evet, lütfen."

Becca vals yaparak bara gidiyor, Marta'ya kendini tanıtıyor, Pace ve Collins'le kısa bir konuşma yapıyor, daiquiri bardaklarımızı dolduruyor, sonra da babam ve Colton'la konuşmak için duruyor.

Sonunda elinde yarı erimiş içeceklerimizle geri döndü. "Bütün bunlar ne hakkındaydı?" İçkiyi kabul edip buz gibi bir lokmayı höpürdeterek soruyorum.

"Tamam, öncelikle. Colton'ın kardeşleri çok seksi." Başımı salladım. *Evet.*

"Hâlâ Pace'le İtalya'da eğlenebileceğimizi düşünüyorum..." diyor kimseye belli etmeden. "İkincisi, babam ve Colton için endişelenme. Colton'ın Afrika'daki hayır işlerinden bahsediyorlar ve babamın ağzının suyu akıyor, her sözünü dinliyor. Babamın erkek arkadaşına aşık olduğuna eminim."

"Teşekkürler, Becs." Ne yaptığını merak ediyordum. Yine de benim için casusluk yapmak ikizlerin el kitabında yazıyordu.

"Üçüncüsü, Marta endişelenmen gereken biri değil. Göğüslerinin sahte olduğu belli ve cidden, kim havuz partisinde topuklu ayakkabı giyer ki?"

Ayakkabılarını fark etmemiştim ama Becca haklı, sandaletlerinin topuğu 5 santim. *Vay anasını...*

"Çok çaballıyor Soph," diye devam ediyor Becca. "Sen doğuştan güzelsin ve erkekler bunu her zaman sahtesine tercih eder. Güven bana."

Ağır bir iç çekiyorum. Onun haklı olduğunu biliyorum. Colton Marta'ya bana baktığı gibi bakmıyor. "Colton'la bir kaçamak yapmışlardı," diye itiraf ediyorum Becca'ya. "Eski karısından ilk ayrıldığında. Eminim adamımın sadece paketini görmekle kalmamış, önünde diz çöküp onu gırtlığının derinliklerine kadar alma zevkini de tatmıştır."

"Ne asil bir kaltak."

Becca'nın Marta'ya duyduğu anlık nefreti severek gülüyorum.

"Cidden abla, geçmişleri göz önüne alındığında onun için çalışması senin için sorun olur mu? Eğer değilse, onunla konuşmalısın." Ağzını aşağı çeken kaşlarını çatışı bana tanıdık geliyor. Aynaya her baktığımda gördüğümün aynısı.

"Onunla bir konuşma yaptı. Aramızda herhangi bir soruna yol açarsa kovulacağını söyledi."

"Evet, ama buraya *bu* şekilde geldiğinde, içimden bir ses senin de onunla küçük bir konuşma yapman gerektiğini söylüyor. Güzelce ifade edilmiş bir '*Erkeğimin önünden çekil, sürtük' lafı işe yarayacaktır.*"

"Sence?" Marta'ya doğrudan bir şey söylemeyi hiç hayal etmemiştim ama şimdi Becca bunu önerdiğine göre, bu fikir beni hem endişelendiriyor hem de garip bir heyecanla dolduruyor. Daha önce hiç bir erkek üzerinde hak iddia etmemiştim.

Pipet bardağın dibinde yüksek bir höpürdetme sesi çıkarana kadar içkimin geri kalanını emiyorum. "Tut şunu." Becca'ya uzatıyorum. Kendime korkup kaçma fırsatı vermeden sandalyeden kalkıp Marta'nın barın yanında Pace ve Collins'le konuştuğu yere doğru yürüyorum.

"Biraz konuşabilir miyiz Marta?"

"Elbette." Bana tatlı tatlı gülümsüyor ve elindeki beyaz şarap bardağını yere bırakıyor.

Şarap.

Onu yakındaki minderli sandalyelere götürdüm.

Başka biri.

"Havuz evinin yeniden dekore edilmesi nasıl gidiyor?" diye sordum.

Kahretsin. Korktuğumu hissedebiliyorum. Onunla arkadaş olduğumuz gerçeği bu durumu daha da garipleştiriyor. Bana karşı nazikti. Beni alışverişe götürdü ve Colton iş için şehir dışındayken benimle kaldı. Elbette, tüm bu arkadaşlık olaylarının benimle arkadaş olarak Colton'a yakınlaşmak için yapılmış bir numara olabileceği aklıma geliyor. Kötü niyetli olmak benim doğamda yok ve nasıl başlayacağım konusunda da en ufak bir fikrim yok.

"Her şey yolunda. Colton'a mekan için beğendiğim bir dizi tasarımın linkini e-posta ile gönderdim ama sonuçta bu ona bağlı."

Dilim tutuldu ve ne diyeceğimi bilemedim. Sanırım ikimiz de, nadiren kullanılan havuz evinin yeni perdeleri hakkında özel bir konuşma yapmak için onu eğlenceden uzaklaştırmadığımı biliyoruz.

"Her şey yolunda mı Sophie?"

"Hayır. Aslında değil." Boğazımı temizledim, keşke bu garip konuşmayı yapmadan önce üçüncü bir daiquiri içmiş olsaydım. "Colton bana onunla olan geçmişinden bahsetti."

"Oh." Pedikürlü ayaklarının arasındaki taş avluya bakıyor. "Ve o bana seninle ilgilenmediğini söylerken, aynı şeyi senin de söylediğini duymaya ihtiyacım vardı." Duruyorum, gözlerini izliyorum ve sakince nefes almaya odaklanıyorum. Kalbimin ne kadar hızlı attığını bilmesine gerek yok. davul gibi çalıyordu.

"Bir zamanlar Colton'ı severdim. Akıllı, çekici bir adam. Hangi kadın ona aşık olmaz ki? Ama yıllar geçtikçe, onun beni bu şekilde görmediğini kabul ettim Sophie. Bunu aştığıma dair sana söz verebilirim."

Başımı sallıyorum, hâlâ onu izliyorum ve ne diyeceğimi bilemiyorum. Tanrım, bu çok garip. Becca'yı buraya çağırıp bu konuşmayı yapmalıydım. Birbirimizin tıpatıp aynısı olmamamız ve birbirimizin yerine geçemememiz çok kötü çünkü aksi takdirde bunu kesinlikle yapardım.

Marta daha yakına eğildi. "Dinle, gerçek şu ki seninle yarışamayacağımı biliyorum. Sen muhteşem bir kızsın. Colton da seni seviyor. Sana henüz söylemediyse bile eminim söyleyecektir, çünkü sana her baktığında bunu görebiliyorum..."

"Bana söyledi," diye itiraf ediyorum.

"Dediğim gibi, hiç şaşırmadım." Gözlerime bakmadan önce bir dakika durup tekrar cilalı ayak parmaklarına bakıyor. "Umarım onun için çalışmam sizi rahatsız etmiyordur. Rahatsız ediyorsa anlarım ama işimi seviyorum ve..."

Bir elimi kaldırıp onu durduruyorum. "Bu beni rahatsız etmiyor. Colton'a güveniyorum.

Sadece onun artık benim olduğunu bilmeni istedim." "Biliyorum," diyor sessizce.

"Biliyorum."

Omuzlarımı dikleştiriyorum, kendime güvenim artıyor. "Güzel. Bu konuşmayı yaptığımıza sevindim. Onun için çalışmaya devam etmende bir sakınca görmüyorum ama benim olan bir şeyle flört etmene göz yummayacağımı da bil."

"Anladım Sophie," diyor, çenesi aşağı eğilmiş, sanki duruşunun bir kısmı kaybolmuş gibi.

Konuşmamızdan biraz tuhaf ve biraz da üzgün hissederek ayrılıyorum. Tekrar yatağıma gömüldükten sonra Becca'ya ayrıntıları aktardığımda

şezlongda otururken beni el sallayarak uğurladı.

"Kendini kötü hissetme. Dinle, Marta muhteşem. O bir on numara. Colton'ı bırakma zamanının geldiğini bildiğine göre artık bir erkek bulmakta zorlanmayacaktır. Onunla konuşarak doğru şeyi yaptın. Artık her şey ortada ve sır yok. Ayrıca artık Colton gibi son derece çekici bir adamla çıktığına göre, kızları onun üzerinden atmaya alışsan iyi edersin. Bu iyi bir ısınmaydı."

Başımı sallayarak onayladım. "Tamam, iyi noktaya değindin." Kız kardeşim nasıl bu kadar bilge oldu, hiçbir fikrim yok.

"Senin adına mutluyum Soph," diyor. "Gerçekten gülünç derecede mutluyum. Ne olursa olsun, her günü dolu dolu yaşamayı istiyorum. Gül. Duşa şarkı söyle. Çıplak dans et. Erkeğinle mutfakta seks yap. Bir sürü bebeğin olsun."

Gözlerimi ona dikiyorum, midem aniden düğümleniyor. "Sen neden bahsediyorsun? Bütün bunları neden söylüyorsun?"

Omuz silkiyor. "Ne kadar zamanımız kaldığını asla bilemeyiz. hepsi."

Bob Marley şarkı söylerken parlak güneş ışığı altındaki bu konuşma Arka plandaki *Everything's Gonna Be Alright* tamamen yanlış ve yersiz hissettiriyor. Bundan nefret ediyorum.

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Sağlıklıydın, değil mi?"

Başını sallıyor. "Demek istediğim, eğer kanser bana bir şey öğrettiyse, o da her günü son gününmüş gibi yaşamaktır."

"Tanrım. Beni böyle korkutma Becca. İkimizin de bebekler ve diğer şeyler için bolca vaktimiz var."

"Elbette. Sadece uzun zamandır bana odaklanmıştın, artık sağlıklı olduğuma göre kendine odaklanmanın zamanı geldi."

"Senin için orada olmaktan tek bir saniye bile gocunmadım. Senin için her şeyi yaparım."

"Bunu biliyorum. Sadece daha fazla fedakârlık yapmanı istemiyorum." Zayıfça gülümsüyor.

Haklı olmasından nefret ediyorum. Hayatımda ona kızdığım zamanlar olduğunu itiraf etmekten utanıyorum. Lise son sınıftaki balomuz buna mükemmel bir örnekti. En güzel uzun gümüş straplez elbiseyi almıştım ve lisemizin basketbol takımının kaptanı Johnny Knight ile gitmem gerekiyordu. Bunun yerine Becca'nın durumu daha da kötüye gitti ve tüm ailemiz acil bir ameliyat için Houston'a uçtu. Kendimi çok bencil hissediyorum.

Düşünüyorum. Sonunda o gümüş elbiseyi geçen yıl çöpe attım. Etiketleri hala üzerindeydi. Suçluluk duygusu bununla da bitmedi. Şimdi de onu bağışlamadığım, öfkeyle çöp kutusuna attığım için kendimi kötü hissediyordum.

"Bu kadar uzun süre benim ve hastalığımın gölgesinde yaşadın. Şimdi senin zamanın ve hiçbir şeyin bunu engellemesini istemiyorum."

"Bir sonraki doktor ziyaretin ne zaman?" Konuyu kendi aşk hayatımdan uzaklaştırarak soruyorum.

"Pazartesi günü gideceğim. Ama kendimi iyi hissediyorum." Asık suratımı fark ediyor ve gülümsemesi kaşlarını çatmaya dönüşüyor. "Hey, sana bu kadar yüklendiğim için özür dilerim. Sadece ne olursa olsun iyi olacağını bilmek istiyorum."

"Tabii ki iyi olacağım." Hayatım yoluna giriyor ve Becca nihayet iyileşiyor. Hepimizin dört gözle beklediği çok şey var.

Güneşe doğru bakarak uzandım. Konuşmamız beni biraz gerginleştirdi. Aslında bütün gün öyle oldu. Ailemin Colton'la ilk kez tanışması, Marta'yla yaptığım konuşma ve şimdi de Becca'yla yaptığım bu tuhaf tartışma... Sakinliğimi kaybettim. *Puf.* Yok oldu.

Bakışlarım Colton'a kayıyor ve onun havuzun karşısından beni izlediğini görüyorum. Elinde cep telefonunu tutuyor ve sandalyemin yanındaki plaj çantama, sonra tekrar bana bakıyor. Acaba bana bunu mu işaret ediyor diye düşünerek çantamdan kendi cep telefonumu çıkarıyorum.

Telefonumu çıkarır çıkarmaz ondan gelen bir mesaj görüyorum.

Stresli görünüyorsun.

Ona bakıyorum, beni nasıl bu kadar iyi okuyabildiğini, misafir ağırlarken *beni* nasıl bu kadar iyi anlayabildiğini merak ediyorum. O anda onu daha da çok seviyorum. Cevabımı yazıyorum.

Yazmıyorum. Pek

sayılmaz. Yalan

söylüyorsun.

Ona bakıyorum ve gülümsüyorum. Beni bu kadar iyi tanımasına bayılıyorum.

Ben iyiyim. Söz veriyorum. ;)

Gözlerimi ekrandan ayırmıyor, cevabını bekliyorum ama cevap gelmeyince tekrar ona bakıyorum. Havuzun karşısında duruyor ve ben de cennet gibi çevremizin güzelliğine vuruluyorum. Tepesinde mavi gökyüzünden başka bir şey yok ve üzerinde parlayan parlak güneş onu bronzlaşmış bir Yunan tanrısı heykeline benzetiyor. Çıplak göğsü ve malikanesi

Arkasında yükselen ev ve bizi ayıran masmavi suyun genişliği bana ne kadar şanslı olduğumu hatırlatıyor.

Sonunda bana mesaj attı.

Ben değilim.

Neyin var?

Seni becermek istiyorum.

;))

Becca, "Ben yüzmeye gidiyorum," dedi.

Kahretsin, Colton'la yaptığım müstehcen mesajlaşmaya o kadar dalmışım ki onun yanımda olduğunu unutmuşum. "Tamam. İyi eğlenceler." Onun havuza doğru uzaklaşmasını izliyorum ve Pace'in özlemle arkasından baktığını, ama harekete geçmediğini görüyorum. Colton'ın onu Becca'dan uzak durması için uyarmış olup olmadığını merak ediyorum.

Becca suya girince tekrar telefonuma bakıyorum.

Sikim seni özlüyor. Ona seni sonra alacağımızı söyledim ama şimdi olması gerektiği konusunda oldukça kararlı.

Şimdi mi? Şimdi mi?

Delirmiş mi bu? Mümkün değil. Tam başım dönerken, telefonum elimde çalıyor.

Evet.

Ona bakıyorum ve başka bir mesaj yazmasını izliyorum.

Benimle havuz evinde buluş.

Göğüs uçlarım bikini üstümde sertleşiyor ve kalbim hız kazanma mücadelesinde kendi kendine takılıyor. Colton cevap vermeme beklemeden telefonunu sörf şortunun cebine sokuyor. Babama bir şeyler söylüyor, o da bir kez başını sallıyor ve sonra rahat adımlarla havuz evine doğru yürüyor.

Benim havuz evine doğru yürüyüşüm o kadar da rahat değil. Kendimi ölüm hücreesindeki bir suçlu kadar suçlu hissediyorum, herkesin beni izlediğinden ve ne yapmaya gittiğimi tam olarak bildiğinden eminim. Yanaklarım şimdiden kıpkırmızı oldu ve nefes alışım çok hızlı geliyor. Görünüşe göre gizli seks randevularında berbatım.

Havuzlu evin kapısına ulaştığımda -ki normal bir insan için cömertçe büyüklükte bir ev olurdu- Colton kapıda durmuş, beklenti dolu bir gülümsemeyle beni bekliyor.

"Gelmişsin."

"Gerçekten seni geri çevireceğimi mi düşündün?" diye sordum.

"Hayır."

Elimi tutup beni içeri çekiyor ve kapıyı arkamızdan kapatıp kilitliyor. Üç yatak odalı, iki banyolu ev inşaat halindeydi. Duvar kâğıtları duvarlardan sökülmüş ve yerleri muşambalar kaplamış. Toz ve rastgele aletler etrafa saçılmış.

Tamamen erkeğime ve bu güzel ana odaklandığım için daha önce endişelendiğim tüm aptalca küçük şeyler kaybolup gidiyor.

Bileklerimi avuçlarının arasına alıp her birini ağzına götürüyor ve her birinin alt tarafını öpüyor. Gülümsemesi, dokunuşuyla nabzımın nasıl attığını hissettiğini gösteriyor. Beni mutfığa götürüyor ve bizi taş tezgahın yanında durduruyor.

"Ellerini tezgâhın üzerine koy," diye fısıldıyor kulağımın dibinde, dudakları boynumdaki hassas deriyi gıdıklıyor.

Yutkunup itaat ediyorum ve avuçlarımı tezgâhın üzerine koyarak dönüyorum.

Arkama geçiyor ve sırtımdaki ipi yavaşça çözdüğünü hissediyorum. Elleri bikini üstümün altına giriyor ve göğüslerime masaj yapıyor, sert meme uçlarımı koparıyor, ta ki ben bu his karşısında nefes nefese kalana kadar.

At kuyruğumu yolumdan çekerek boynumun arkasındaki ipi çekiştiriyor ve üstümü tamamen çıkararak uzanmış ellerimin yanındaki tezgâha koyuyor. Elleri göğüslerimi ve meme uçlarımı ovmaya devam ederken boynumun arkasını ve omurgamı öpüyor. Kıçımı ona doğru itiyorum ve şortunun zar zor içine aldığından emin olduğum kalın ereksiyonuyla karşılaşıyorum. Keskin bir homurtu çıkardı.

Colton'ın elleri yanlarımdan aşağı kayıyor ve bikini altımın arkasına doğru itiyor. Kıçımı avuçlayıp elleriyle yoğurduktan sonra, ayak bileklerimin etrafında toplanana kadar altımı aşağı doğru itmeye devam ediyor.

"Bacaklarını aç," diye kulağıma doğru nefes alıyor.

Her yerim titriyor ama duruşumu genişleterek bedenimi ona hazırlıyorum.

Yüzme şortunun bağcıklarını çözdüğünü duyuyorum; şortu kalçalarından aşağı doğru iterken kumaşın çıkardığı hışırtı en lezzetli ses.

"Seni sikimle besleyeceğim. Her seferinde bir santim. Güzel ve sessiz kal, tamam mı?"

Başımı sallıyorum ve ıslaklığımı test etmek için sikinin başını bana sürtmeye başladığını hissediyorum.

Colton ileri doğru bastırıyor, sadece geniş ucu içime giriyor. İnliyorum ve daha derine ittiğini hissetmek için altımı yukarı çeviriyorum.

Geri çekiliyor. "Sessiz kalmalısın tatlım. Kimsenin seni burada becerdiğimi bilmesini istemeyiz, değil mi?"

Tekrar başımı sallıyorum. "Sessiz olacağım. Söz veriyorum." *Beni sikmeye devam et.*

Bir eli kalçamda sabit dururken diğeri ön tarafıma geliyor. Bacaklarımın arasına uzanıyor ve parmaklarıyla kaygan klitorisimi minik daireler çizerek ovuyor.

Beklenmedik bir orgazm içime çarparken zevk içimde sallanıyor. Kalçalarımı tekrar onunkilere doğru pompalıyorum, her hamlede onu daha da derine çekiyorum.

"Colton..." İnliyorum, sessiz kalamıyorum.

Bikini üstümü ağzıma tıkıyor, zevk çığlıklarımı boğuyor. "Şşş..." diye hatırlatıyor bana, "Seni tekrar boşaltmak istiyorum."

Hafifçe klor ve ter kokan kumaşı ısırarak usulca inliyorum.

Her iki kalçamı da ellerinin arasına alarak, her ileri itişinde beni kendine doğru çekiyor, içime çarparak çığlık atmamı sağlıyor. "Çok ateşli görünüyorsun bebeğim. Kıçını çok fena sikmek istiyorum."

Bir parmağını kıçıma bastırıyor ve tamamen yabancı olan bu his başka hiçbir şeye benzemiyor. Zevk beni içten dışa doğru kavıyor. Çok sıcak. Parmağı daha derine bastırıyor ve boğuk bir inilti çıkarıyor.

"Çok. Lanet. Seksi," diye homurdanıyor.

Aleti kabarıyor ve yakın olduğunu biliyorum. "Kıçının her yerine boşalacağım."

Parmağını arka tarafıma sokup çıkarırken içime pompalamaya devam ediyor ve kısa süre sonra içimin titrediğini hissediyorum.

Doruk noktam içimde patlıyor ve boğuk çığlıklarım sessiz odayı dolduruyor. Colton bir eliyle ağzımı sarıyor ve tekrar tekrar içime girerek vücudumdaki son zevki de sağlıyor.

Sonra sikini serbest bırakıyor ve kendini boşaltırken ılık meninin kıçıma ve sırtıma fışkırdığını, tenimi işaretlediğini hissediyorum.

Vay anasını, bu çok ateşliydi.

Boynumun arkasına nemli bir öpücük konduruyor ve sonra eğilip bikini altımı bacaklarımdan yukarı kaydırıyor. İkimiz de orgazm olduğumuz için ıslak ve kirliyim ama ev temizlenmiş, kâğıt havlu ya da akan su bile yok.

"Colton?" Kendimi nasıl temizleyeceğimi merak ederek soruyorum.

"Dışarıdaki duşu kullanabilirsin." Rahat gülümsemesi ve arzuyla parlayan gözleri bana meydan okuyor.

Nasıl bir oyun oynadığını bilmiyorum ama bu şekilde dışarı çıkarsam insanların beni görme ihtimali var. Yine de geri adım atmamın imkanı yok. Gün ortasındaki cinsel maceramızdan sonra kendimi cesur ve hayat dolu hissediyorum.

"Sorun değil, Bay Drake." Tatlı tatlı gülümsüyorum ve ağzı açık kalıyor.

Açık.

Ben gün ışığına çıkıyorum, o da arkamdan geliyor, Umarım misafirlerimizden hiçbiri belimdeki ve kalçalarındaki meniyi fark etmez.

On Birinci Bölüm

Colton

Üzerindeki zinciri çekiyor, yağmur duşu başlığından aşağı su akıyor ve onu tepeden tırnağa ıslatıyor.

Onu izlerken yine yarı sertleşiyorum. Vücudundan aşağı su akıyor ve meme uçları soğuk sudan sertleşiyor. Ereksiyonumu dizginlemek için kendimi başka tarafa bakmaya zorluyorum. Ailesiyle iyi anlaşmıştım ve kızlarını süzerken garip bir şekilde ereksiyon olarak tüm iyi ilk izlenimlerimi geri almak istemem.

Sophie bakışlarını üzerimde yoğunlaştırıyor ve meydan okuyan sırtışı bana tam olarak hangi oyunu oynadığını bildiğini söylüyor. Kötü küçük kız. Beni bu şekilde kızdırmaya çalıştığı için daha sonra dayak yiyecek.

Kaşlarımı kaldırıp sorduğumda Sophie su püskürten musluğu kapattı ve havluyu etrafına sararak tüm o güzel varlıklarını örttü.

Bir çığlık huzurlu ortamı delip geçiyor ve tüm gözler veranda kapılarına yöneliyor. Kylie kalçasında çığlık atan bir bebek, diğer kolunda ise bebek bezi ve oyuncaklarla dolu bir plaj çantası taşıyor.

Taş yürüyüş yolunu geçip çantayı omzundan alıyorum - çığlık atan bir bebeği almayı teklif etmemin imkanı yok. Sakin bir bebek olsa belki denerdim ama bunu değil. Bir banshee'den ders alıyor, bundan eminim. Aksi takdirde o oktavlara nasıl ulaşabileceğinin başka bir açıklaması olamaz.

"Teşekkürler. Max için de üzgünüm," diyor Kylie yardımımı kabul ederken. "Sorun değil. Her şey yolunda mı?" Bir kaşımı kaldırarak soruyorum

söz konusu ölüm perisi, yani bebek.

"Günlerdir böyle. Durmadan ağlıyor. Diş çıkarıyor," diye açıklıyor.

"O zaman sana bir kadeh şarap alalım. Ufaklık için getirebileceğim bir şey var mı?" diye soruyorum.

Başını sallıyor. "Hayır, umarım sakinleşir. Çok özür dilerim, partiyi mahvetmesini istemiyorum."

"Mahvetmeyecek, Kylie. Hem de hiç. Gel, lütfen, rahatla." Onu Pace ve Collins'in bütün öğleden sonra park ettikleri bara götürüyorum.

Pace barmen rolünü üstlenerek ayağa kalktı. "Size ne ikram edebilirim?"

"Pace, Collins, bu Kylie. Hayır kurumumun arkasındaki beyin."

Pace Kylie'ye beyaz bir şarap doldururken tanışma faslı devam eder.

"Daha sert bir şey istemediğine emin misin?" Collins kucığında hâlâ ağlayan bebeğe gülümseyerek sorar.

"Kulak zarımın iki gün önce patladığına eminim." Onların iyiliği için küçük adamın diş çıkardığını açıklıyor.

Pace barın etrafından dolaşıp Kylie'nin önünde durarak, "Onu ben alayım," diye teklif ediyor. "Sakıncası var mı?"

Kaşları şaşkınlıkla alnından yukarı fırlıyor. Ben de aynı şekilde şaşırdım. Pace sinsî bir erkek kedidir ama o bile çalışanlarımdan birini, özellikle de bekâr bir anneyi baştan çıkarmaya çalışacak kadar aptal değildir.

"Deneyebilirsin..." Kelimeler Kylie'nin ağzından çıkar çıkmaz ve bebek Pace'in kollarındayken ağlaması tamamen kesiliyor. Ani sessizlik hepimizi şaşırtıyor ve öylece durup kucığında bir bebek tutan Pace'e bakıyoruz.

"Hey küçük adam," diyor Pace, bir koluyla bebeği zıplatarak.

Bebek boş gözlerle şapşal kardeşime bakıyor, dev mavi gözleri güneş ışığına karşı kırpışarak her şeyi kavlıyor.

Bebek Pace'in güneş gözlüğünü kapıyor, yüzünden çekiyor ve ucunu çiğnemeye başlıyor.

"Çok üzgünüm, burada bir yerde diş çıkarma oyuncakları var," diyor Kylie, ayaklarının dibindeki dev çantayı karıştırmak için acele ederek.

"Biz iyiyiz," diyor Pace, küçük adamla birlikte uzaklaşırken.

"Ne o, bebeklere fısıldayan adam mı?" Collins şaka yapıyor.

Hepimiz omuz silkiyoruz ve Kylie şarabından kocaman bir yudum alıyor, gözleri Pace ve oğlunda.

Pace öğleden sonranın çoğunu bebekle geçiriyor, onu kucığına alıyor, dizinde zıplatıyor, havuzda onunla birlikte yüzüyor... ve Max tüm bunlar boyunca sessiz ve memnun kalıyor - geniş mavi gözleri her zaman onu tutan adama sabitlenmiş durumda.

"Bebeklere karşı genelde böyle midir?" Kylie beni buldu ve sordu. "Bu bir ilk," diye itiraf ediyorum.

Dudağını çiğniyor ve havuzun sığ kısmında su sıçratmalarını izliyor. Ne düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yok ve açıkçası bilmek de istemiyorum. Pace ve Kylie korkunç bir fikir olurdu.

Daha sonra Beth'in hazırladığı mükemmel bir yemeğe oturuyoruz ve Pace bebeği sadece yemek yiyecek kadar tutmaktan vazgeçiyor, Kylie'nin huzur içinde yiyebilmesi için onu Sophie'ye devrediyor. Pace bütün öğleden sonra bebek bakıcılığı yapmış olabilir ama tabağındaki pırlazla yığınıyla arasına hiçbir şey giremeyecektir. İyi de olur, muhtemelen yanlışlıkla bebeğin kolunu koparıp yerdı.

Sophie'yi kucağında bir bebekle görmek bana garip bir şey yapıyor. Kalbim göğsümde çırpınıyor ve dalgınlıkla avucumu kalbime bastırarak tekrar normal bir şekilde atmasını sağlamaya çalışıyorum. *Bu da ne böyle?* Sophie ona bir şeyler geveliyor, tam olarak anlayamadığım bir şey, ama sesi daha önce hiç duymadığım kadar yumuşak ve tatlı fısıldıyor. Hoşuma gittiğine karar veriyorum. Oldukça çok.

Onu kucağına oturtuyor ve küçük parçalara ayırdığı krakerlerden küçük lokmalarla besliyor. Bunun bu kadar büyüleyici olabileceğini hiç bilmiyordum, ama lanet bir nedenden ötürü, mutlak dikkatimi çektiler.

Sophie ve ben o gece yatağı girdiğimizde, ikimiz de öğleden sonrayı eğlenerek geçirdiğimiz için bronzlaşmış ve uyuştuk.

"Ailelerimizin tanışmasına sevindim," diyor bir esnemenin ardından. "Ben de."

"Babamla ne konuştunuz?"

Sanırım bütün öğleden sonra ona hükmettiğimi fark etti.

"Çoğunlukla işim hakkında konuştuk. Biraz da ailem hakkında.

Çok heyecan verici bir şey değil. Sadece havadan sudan konuştuk," diye yalan söyledim.

Sophie'ye söylemeyeceğim ama babasına ona deli gibi aşık olduğumu söylemişim. Benim için o. Ondandır onay istedim ve hayatımın geri kalanını onu severek geçirmeyi planladığımı söyledim. Orada ciddi bir ifadeyle durdu, sanki sadece bir erkek olarak beni değil, niyetimi de ölçüp biçiyordu. Gergin bir anın ardından gülümseyerek elimi sıktı ve beni aileye kabul etti. Gün ortasındaki sevişmemiz aslında bir kutlama sevişmesiydi, sadece o bunu bilmiyordu.

"Hadi biraz uyuyalım, bebeğim." Başka soruların gelmesini engellemek umuduyla kollarımı ona sımsıkı sarıyorum.

On İkinci Bölüm

Colton

Ertesi Salı günü işteyken önce Kylie, sonra Marta ve son olarak da Beth'ten bir dizi telefon aldım. Hepsinin sesli mesaja geçmesine izin veriyorum ve hayatımdaki tüm kadınların aniden delirip delirmediğini merak ediyorum. Bugün kıdemli personelikle bir araya geliyorum, gelecek ay kazanç raporu açıklanmadan önce üçüncü çeyreğin gidişatını değiştirmeye çalışmakla ilgili bir strateji oturumu yapıyorum.

Telefonum tekrar yanıp söndüğünde ekrana bakıyorum. Kylie'den gelen mesaj, incelemekte olduğum rapor yığınını düşürmeme neden oldu.

Colton, lanet telefonuna cevap ver! Neredesin sen?!

Ofisteyim, ne oldu? Sinirli bir şekilde yazıyorum.

Gelip Sophie'yi almalısın. Kız kardeşi vefat etti.

Ekrandaki kelimelere bakarak anlamlarını kavramaya çalıştım ama başaramadım. Hafta sonunu Sophie'nin ailesiyle geçirmiştik. Becca iyiydi. Zayıftı ve yorgunluktan şikâyet ediyordu ama iyiydi. Hayır. Bu bir tür hata olmalıydı.

Toplantı odasından çıkarken Kylie'ye bir mesaj göndererek yolda olduğumu teyit ettim. Merdivenlerden hızla inerken Marta'yı cep telefonumdan aradım. Kız arkadaşımın bana ihtiyacı varken asansörü bekleyecek zamanım yok.

"Colt, nerelerdeydin? Deniyordum ki..." "Biliyorum.

Kylie az önce söyledi."

"Tanrım, Colton, bu korkunç."

Kylie'nin evine kadar roket gibi sürüyorum. Evine vardığımda kapıyı çalma zahmetine girmeden, gözlerim Sophie'yi ararken içeri daldım.

Onun yerine Kylie'yi ön odada buluyorum, yüz ifadesi perişan.

"Tanrı'ya şükür buradasın."

"Nerede o?" diye bağıriyorum.

Kylie evin arka tarafını işaret ediyor. Koridora koştum ve Sophie'yi mutfak masasında oturmuş ellerine bakarken buldum.

Bir bardak çay ve yarım düzine kullanılmış mendil yanında duruyor.

Oda sessiz ve cansız. Bundan nefret ediyorum.

"Tatlım..." Buzdolabının uğultusuna karşı mırıldanıyorum.

Sophie'nin başı kalkıyor ve yüzünde daha önce hiç görmediğim ve yaşadığımız sürece bir daha görmemeyi umduğum bir ifade beliriyor.

Teni solgun, ağzı gergin bir çizgi halinde, ama en kötüsü gözleri. Boş ve tepkisizler - sessizliğine rağmen acı ve travma çığlıkları atan iki lanetli mavi havuz, bir daha asla bütün olamayacağından korktuğum için midem bulanıyor. Becca sadece kız kardeşi değildi, sadece en iyi arkadaşı da değildi. Sophie'nin ikiziydi. Bu, anlamaya bile başlayamayacağım bir kayıp.

"Buraya gel, bebeğim." Onu kollarıma aldım ve kolayca ayağa kalktı, onu göğsüme ekmeme izin verdi.

Yüzünü boğazıma gömüyor ve hıçkırıyor.

Ona daha sıkı sarılıyorum, acı çektiği ve bu konuda hiçbir şey yapamadığım için nefret ediyorum. "ok özür dilerim." Kelimelerin içi boş ve o kadar yetersiz geliyor ki, ağzımdan çıktıkları anda onları yutmak istiyorum. Ne olduğunu sormak istiyorum ama şu an doğru zaman olmadığını biliyorum. Bunun yerine ağlamasına izin veriyorum, onu sıkıca kendime sarıyorum ve ağlama sesini takım elbisemin ceketiy le bastırıyorum.

Birkaç dakika sonra hıçkırıkları sustu ve saçlarını yüzünden uzaklaştırdım. "Seni eve götürebilir miyim?"

Başını sallayıp elini tutmama ve onu arabaya götürmeme izin verirken Kylie  zg n ve hüzünlü bir bakışla kapı aralığından bizi izliyor.

Eve vardığımızda ev çalışanlarını gönderiyorum. Kristal vazoları süpürmek ve parlatmak birden çok daha az önemli görünmeye başladı. Sophie'yi yatağıma yatırıyorum, küçük bir top gibi kıvrılıp yastığıma sarılıyor. Çantasından cep telefonunu alıp babasını arıyorum.

"Bay Evans?" Sesim kesiliyor ve diğer uçtan boğuk bir hıçkırık sesi geliyor.

"Colton, o nasıl?"

"şu anda yatakta. Henüz tek kelime etmedi." Keşke daha iyi haberler verebilseydim ama durumun gerçekliği bu. "Onunla ilgileneceğim, efendim."

"İlgileneceğinizi biliyorum."

"Ne oldu? Becca buradayken iyi görünüyordu..."

Becca'nın Pazar günü eve döndüğünde port kateterinin olduğu yerde hafif bir şişlik ve ağrı şikayeti olduğunu öğrendim. Birkaç saat içinde ateşi yükselmiş ve onu acile götürmüşler. Doktorlar, vücudunda kontrolsüz bir şekilde kükreyen enfeksiyon için antibiyotiklere başladılar. Hastaneye kaldırıldıktan birkaç saat sonra, agresif enfeksiyon zayıflamış bağışıklık sisteminden tam olarak yararlandığı için komaya girmişti.

Sağlık durumunun kötüleşmesi de soruna katkıda bulunmuştu ve ölümcül enfeksiyon, kanser tedavisini kolaylaştırmak için takılan port sayesinde göğsündeki bir damara doğrudan ulaşabiliyordu.

Babası kendini toparlamak için iki kez durmak zorunda kaldı. Ona sorun olmadığını, devam etmek zorunda olmadığını söylüyorum ama her seferinde kendini kontrol etmek için birkaç dakika ayırıyor ve hikayeye devam ediyor. Bitirdiğinde ne diyeceğimi bilemiyorum. Ben de ona yakında orada olacağımızı söyledim.

Görüşmeyi sonlandırdıktan sonra Marta'yı arayıp pilotu ve uçağımı hazırlamasını ve bir süreliğine işten uzak kalmam için gerekli ayarlamaları yapmasını söylüyorum. Olabilecek en kötü zaman, ama felaket takviminize göre plan yapmaz, sadece gelip yüzünüze yumruk atar ve dikkatinizi ister. Ve şu anda bu durum tüm dikkatimi ve ilgimi üzerinde topluyor - ve ilk önceliğim Sophie.

Birkaç saat sonra jetime bindik ve gece gökyüzüne doğru sorunsuzca yükseliyordu. Sophie'yi arabaya kadar taşımak ve uçağa binmesine yardım etmek zorunda kaldım. Halsiz ve kafası karışık ve o perili boş bakış bir kez olsun gözlerinden ayrılmamıştı. Ne yatakta uzanıp tavana bakarken, ne bu gece eve uçağımızı açıkladığımda, ne de şimdi - on bin feet altımızda parıltıyan küçük ışıkları izlerken.

Çantalarımızı hazırladım, içlerinde tuvalet malzemeleri ve rastgele giysilerin yanı sıra cenaze törenine uygun siyah resmi kıyafetler de vardı.

Burbon şişesini orta konsoldaki yerinden kaldırıp kendime bir ölçü dolduruyorum. Sophie'ye bakarken, birlikte geçirdiğimiz ilk akşamı hatırlıyorum -bu uçakta, tamamen farklı bir nedenden dolayı kasvetli bir ruh hali vardı. Kız kardeşinin hayatını kurtarmak için savaşıyordu. Midem sıkışıyor ve alkolden acı bir yudum alıyorum, uyuşturma etkisine şimdi her zamankinden daha fazla ihtiyacım var.

Ancak havalandıktan sonra Sophie ilk sözlerini söyledi.

Bana.

"Bundan biraz alabilir miyim?" diye soruyor, cam sürahiyi başıyla işaret ederek yanımda oturuyordu.

"Elbette." Daha önce ona su ve çay ikram etmiş, yemek yemesini sağlamaya çalışmışım ama hepsini reddetmişti. Ve güçlü likörün boş midesi için en iyi şey olmadığını bilsem de, onu inkar edemezdim. Bir bardağa ölçülü bir miktar koyarak ona uzattım.

Parmakları benimkileri okşadı ve Sophie'nin gözleri bakışlarımla buluşmak için kalktı. "Seni seviyorum," diyorum ona.

"Biliyorum. Ben de seni seviyorum" diyor, sonra içkisinden büyük bir yudum alıyor ve yüzünü buruşturuyor.

İndiğimizde ne olacağı hakkında konuşmuyoruz. Çocukluğunun geçtiği evi hiç görmedim ama şimdi nostalji yapmanın zamanı değil. Onu rahatlatmak ve acısının her zerresini almak istiyorum. Bu hayal edebileceğim en sinir bozucu, en berbat durum. Bundan nefret ediyorum. Becca'yı geri istiyorum. Tatlı, hayat dolu Sophie'mi geri istiyorum. Aklımdan geçen şu düşünceden nefret ediyorum: Becca'nın varlığı olmadan Sophie'nin kendi varlığı sönükleşir mi?

İki büyük kadeh burbon içiyor, ben de buna izin veriyorum ve sonra omzuma yaslanıp uyuyakalıyor.

Kollarımı ona dolayarak uyurken onu izliyorum ve bundan sonra ne olursa olsun onun yanında olacağıma söz veriyorum.

On Üçüncü Bölüm

Sophie

Bir enfeksiyondan korkmam gerektiğini hiç düşünmemiştim. Kanser - büyük, iğrenç C kelimesi benim düşmanımdı - on birinci saatte davetsiz gelen bir hastalık değil. Bu hiç adil değil. Ben de anlamıyorum. Durumu çok iyiydi.

Ortak yatak odamızın bu kadar boş ve cansız olmasından nefret ediyorum. Yine de Becca'nın yatağına uzanmaktan kendimi alamıyorum çünkü evde onu hala hissedebildiğim tek yer orası.

Colton ve babamın aşağıda bir yerlerde sessizce konuştuklarını duyabiliyorum. Onsuz ne yapardım bilmiyorum. O benim kayam ve ona olan sevgim son iki günde sadece dört katına çıktı.

Güneş gökyüzünde alçalmaya başladığında annem içeri giriyor.

"Tatlım?" diye açık kapıya vuruyor ve içeri giriyor.

"Merhaba anne."

Yanımdaki yatağa oturuyor. "Acil servise gider gitmez Becca hemşirelerden birinden kâğıt ve kalem istedi."

Bunu bana neden söylediğini merak ediyorum, ta ki cebinden bir kâğıt çıkarıp bana verene kadar. "Antibiyotikleri vücuduna yerleştirdikten sonra iyi olacağına dair ona güvence vermemize rağmen, bizim bilmediğimiz bir şey biliyor gibiydi. Onu seruma bağlayıp portunu çıkarırlarken öfkeyle bunu yazdı. Sonra katladı ve sana vermemi söyledi. Okumadım."

Kâğıdı ellerimde tutuyorum. Annemin elinden hâlâ sıcak ve kararlı Becca'nın onu ele geçiren lanet hastalığa karşı son isyankâr hareketinin görüntüsünün tadını çıkarıyorum.

"Beni yalnız bırakabilir misin?" Anneme soruyorum.

Başını sallayıp yataktan kalkıyor ve duygusal bir an olacağı kesin olan bu an için beni yalnız bırakıyor.

Kâğıdı açıyorum ve sayfanın altından bana doğru fırlayan çizime gülüyorum. Kötü çizilmiş bir penis, büyük toplar ve onlardan çıkan dalgalı saç çizgileri. İki gündür ilk kez gülümsüyorum. Gözlerim doluyor ve ona olan sevgim artıyor.

Mümkün. Mektubunun tek kelimesini bile okumadım ve ruh halim şimdiden düzeldi. Buna ihtiyacım olduğunu biliyordu. Beni çok iyi tanıyor.

Sophie,

Beni Roma'ya götürdüğün için teşekkür ederim. Vay anasını, o İtalyan erkekler çok seksiydi. En iyi arkadaşım olduğun için teşekkür ederim, benim için yaptığın büyük küçük her fedakarlık için teşekkür ederim. Bana her zaman pembe Starburst'larını verdiğin için teşekkür ederim.

Yıllar boyunca hastane otomatlarından aldığım sayısız Starburst paketini hatırlayarak kelimeleri göz kırpyorum. Pembeler Becca'nın favorisiydi ve benim de favorim olmalarına rağmen onları her zaman ona bıraktım. Her seferinde. Sorgusuz sualsiz. Hiç tereddüt etmeden.

Seni sonsuz seviyorum. Sakın bir an bile bu aşkın bittiğini düşünme. Benim için yas tutmaya cüret etme. Beni özle. Her gün, tıpkı benim seni özleyeceğim gibi. O zaman yaşamaya devam et. Bunu benim için yap. Çünkü ben yapamam. Her yıldızlı gecede orada olacağım, koşarken tenine değen her esinti fısıltısında, her Starburst paketinde, pembe olanları yerken sana gülümseyen ben olacağım.

Gözümünden tek bir damla yaş süzülüyor ve devam etmeden önce onu fırçalıyorum.

Ne olursa olsun, lütfen seninle olduğumu bil. HER ZAMAN. Git o ateşli erkeğini sev, seni şanslı kız seni. İkiniz bir gün çok güzel bebekler yapacaksınız. Ve bu beni çok mutlu ediyor.

En altta penis çizimi ve bir kalple birlikte kızın adı var. Hepsi bu kadar. Mektubun tamamı. İki kez daha okudum, sonra aynı kırışıklıklar boyunca düzgünce katladım ve güvenli bir şekilde saklamak için çantama tıktırarak odanın diğer ucuna taşıdım.

Annem kapıya vurup tekrar içeri giriyor. Yüzü açık ve beklentili. "Eee? Ne yazıyordu?"

Nasıl cevap vereceğimi düşünerek acele etmiyorum. "Her şey." Başını salladı. "Güzel."

Tekrar yanıma oturmak için odayı geçerken annem elime uzanıyor. "Yarın cenazeden sonra ne yapmayı planlıyorsun?"

Cenazeden sonra evde bir öğle yemeği yiyeceğiz ama kastettiği şeyin bu olmadığını biliyorum. Sanırım hepimiz aynı şeyi merak ediyoruz - parlak, sevimli kız kardeşimin artık var olmadığı bir dünyada yaşamaya nasıl devam edeceğiz?

"Bana ihtiyacın olduğu sürece burada kalabileceğimi düşündüm. Colton muhtemelen işe dönmek zorunda ama..."

Başını sallayarak beni durdurdu. "Baban ve ben iyi olacağız. Bunun bir olasılık olduğunu uzun zamandır biliyoruz."

Neler olduğunu göremeyecek, riskleri anlamayacak kadar kör olan bir tek ben miydim? Herkes bana mucizevi bir şekilde finanse ettiğim deneysel tedavinin hiçbir işe yaramadığı yalanını söylerken Becca eriyip gitmeye devam etti. Bu kelime istediğimden çok daha derin bir yankı uyandırıyor. *Hiçbir işe yaramadı.* Hepsi bir hiç uğrunaydı. Müzayedede, kendimi satmak, Colton'la tanışmak.

Hayır. Son kısmı düşündüğüm anda bunun doğru olmadığını anladım. Şu anda onsuz kaybolmuş olurdum.

Annem devam ediyor, "Babam ve ben birbirimize sahibiz. Burada kalmana gerek yok Soph. Colton'la birlikte eve gitmelisin. Becca onu bulduğun için çok mutlu oldu."

Derin bir nefes alıp başımı sallıyorum.

Kuzey Kaliforniya'dan ayrılırken kız kardeşimin o mezarlıkta olduğunu bilmek çok yanlış geliyor. Kalbimin bir parçası o soğuk, sert toprağa gömüldü. O oraya ait değil. Ama sonra mektubunu hatırlıyorum. O orada değil. O, parlayan her güneş ışığında, uçağa binerken tenime değen rüzgârın fısıltısında. Hâlâ benimle olduğundan eminim. Onu uçağın camındaki aynalı yansımamda, tamamen bana ait olamayacak kadar alıngan olan başıboş düşüncelerimde görüyorum. Kalbimin sıkışmasında onun varlığını hissediyorum ve kendimi yeniden bütün hissediyorum. Colton beni kendine çekiyor ve beni sevdiğini söylüyor ve ben de belki, sadece belki bunu yapabilecek güce sahip olabileceğimi düşünüyorum.

Bölüm On Dört

Colton

En iyi kararına rağmen işe geri döndüm. Sophie, ikimizin de normal programlarımıza devam etmemizin önemli olduğunu söyledi. Ancak bir hafta ikiye çıkarken ve Sophie artık tanıyamadığım bir kadına dönüşmeye devam ederken, takviye çağırmam gerektiğini biliyordum.

İyiye gittiğine dair bana umut veren birkaç gün oldu. Koşuya çıkmıştı, bir kez bebeği görmek için Kylie'lere uğramıştı ve eve gönderdiğim yas danışmanı ile gerçekten konuşmuştu. Ama bu gece işten eve geldiğimde, bulduğum şey karşısında kalbim paramparça oldu.

Sophie ofisimden uzanan balkonda oturuyordu. Rüzgâr saçlarını çılgınca savuruyor ve tüyleri diken diken oluyor. Bir fırtına yaklaşıyor ama o bu gerçeğin farkında değil gibi görünüyor.

Teni solgun ve ifadesi boş. Aşık olduğum kızın sadece bir kabuğu. Dev mavi gözleri boş boş okyanusa bakıyor ve viskimden şişeden büyük yudumlar alıyor. Tadına bakınca artık yüzünü buruşturmuyor oluşu, bunun muhtemelen düzenli bir olay olduğunu söylüyor bana. *Hay sikeyim.*

"Bebeğim?" Ona dikkatle yaklaşarak soruyorum.

Başını bana doğru çeviriyor ve birkaç kez göz kırpmıyor. "Kendimi kaybediyorum, Colton."

Önündeki güvertede diz çöküp yüzünü ellerimin arasına alıyorum. "Neyi kaybediyorsun, tatlım?"

"Her şeyi. Sesini. Kokusunu. Birlikte olduğumuzda nasıl hissettiğimizi..."

Orada suskun bir şekilde oturuyorum, yanaklarını tutuyorum ve gözlerinin yaşlarla dolmasını izliyorum. *Siktir Colton, düşün.*

Şu anda tamamen parçalanmış durumda ve onu tekrar nasıl bir araya getireceğini bilen tek kişinin Becca, dokuz ay boyunca aynı rahmi paylaştığı kız kardeşi, sorgusuz sualsiz sevdiği en iyi arkadaşı olmasından endişeleniyorum. Yeterli olmadığım, sevgimin asla yeterli olmayacağından korkuyorum.

Birkaç saniye sonra "İşemem lazım," diyor, sonra dengesiz bir şekilde ayağa kalkıyor.

Dengesini korumasına yardım ederek onu banyoya götürüyorum. "Ne kadar burbon içtin?" Bu şey çok güçlü. Küçük bir kadehten sonra beni yere serecek kadar güçlü.

"Yeterli değil," diyor, ayakları altında dönüyor. Belinden tutup yüzünün yere çarpmasını engelliyorum. *Lanet olsun.*

Banyoya vardığımızda, onu odaya sokuyorum, şortunu ve külotunu ayak bileklerine kadar indiriyorum ve sonra onu tuvalete oturtuyorum. "Kapının hemen dışında olacağım."

Başını sallıyor ve ben de kapıyı arkamdan kapatıyorum.

İşeme sesini ve kendi kendine bir şeyler mırıldandığını duyabiliyorum. Pembe Starburst'larla ilgili bir şeyler. *Bu da ne böyle?*

Koridorda dururken cebimden cep telefonumu çıkarıp Pace'in numarasını çeviriyorum.

"Yardıma
ihtiyacım var."

"Sophie mi?" diye
sorar.

"Evet. Zil zurna sarhoş. Yüz yıllık burbondan bir sürü içti. Korkuyorum ve ne yapacağımı bilmiyorum."

"Bu bok çok sert. Yemek yedi mi?" diye sorar.

"Hayır, hiç sanmıyorum. Pembe Starburst'lar hakkında bir şeyler mırıldandı." "İlgileniyorum, kardeşim. Sadece nefes al. Yakında orada olacağım."

Pace tam evin içine girecekken gökyüzü kararır ve uzaktan bir gök gürültüsü duyulur. Yağmur yakında burada olacak.

"Nerede o?" diye sorar.

"Yatak odasında." Onu son Afrika seyahatimden bir fotoğraf kitabıyla birlikte yatırmıştım. Küçük köylerin, insanların, çocukların fotoğraflarına saatlerce bakabilirmiş gibi görünüyordu.

"Ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu.

"Makarna ve peynire ihtiyacımız var."

"Bana söylemeliydin, biraz alabilirdim." En az bir düzine paket Starburst şekeriyle dolu plastik bir poşet tutuyor.

"Hayır, bunu ev yapımı yapmalıyız."

"Bunu nasıl yapacağız?"

"Bilmiyorum. Google'da aratırız

herhalde." Başını salladı ve mutfığa
gitti.

"Hazır olduğunda yukarı getir," diyorum ve merdivenlere yöneliyorum.

Sophie hafifçe horluyor ama yatak odasına geçtiğimde başını kaldırıp birkaç kez göz kırpmıyor, gözleri odaklanmamış. Kısa da olsa biraz dinlenebildiğine sevindim.

"Nasıl hissediyorsun?" Yatakta onun yanına oturarak soruyorum.

"Halsizim," diye onaylıyor, dağınık saçlarını yüzünden iterek.

"Sana sıcak bir banyo hazırlayabileceğimi düşündüm.

Rahatlamana yardımcı olabilir." Başını salladı. "Tamam."

En azından onunla ilgilenmeme izin veriyor. Bu konuda bana karşı çıkmıyor. Karşı çıksaydı, kendimi gerçekten çaresiz ve kontrolsüz hissedirdim. Bu haliyle, ince jestlerimin pek işe yaramayacağını biliyorum ama en azından bir şeyler yapabiliyorum.

Sıcak suyu açıyorum ve küvetin dolmasını izliyorum. Mor bir kavanozun içindeki *Stres Düzeltici* adlı şeyden bolca döktükten sonra Sophie'yi toplamaya gidiyorum.

Onu banyoya taşımama, soymama ve sonra suya indirmeme izin veriyor.

"Nasılsın?" Yerleştiğinde soruyorum.

"Güzel," diyor ve bana nadir görülen küçük bir gülümseme sunuyor. Kalbim yerinden fırlıyor, Tanrım onu mutlu görmeyi özlemişim.

"Birkaç dakika iyi olacak mısın? Sana kıyafet getireceğim."

Başını salladı. "Geri geleceksin, değil mi?" "Evet," diye onaylıyorum.

Ona yeni kıyafetler hazırladıktan sonra banyoya giriyorum, onları tezgâhın üzerine koyuyorum, makyaj masasından tabureyi çekip oturuyorum.

"Kaldığın için teşekkürler." Bana tekrar sırtıyor.

"Tabii ki kalıyorum. Senin için saçını yıkamamı ister misin?" Başını sallıyor. "Daha önce yıkamıştım. Hâlâ duş alıyorum.

biliyor

um." "Bildiğini biliyorum." Aslında bunu bilmiyordum. "Kırılmadım, biliyorsun."

"Olmadığını biliyorum."

Taburede bekledim ve telefonumdan iş e-postalarımı kontrol ederken Sophie küvette uzanıyor. Suyu batıyor ve başını kenara yaslıyor, gözleri kapalı ve yüzünde boş bir ifade var. Saçlarını başının tepesinde dağınık bir düğümle sabitlediğinde, koordinasyonsuz hareketlerinden hâlâ sarhoş olduğunu anlayabiliyorum.

Midem endişeyle çalkalanıyor. Etrafta dolanmamaya, bakmamaya çalışıyorum ve bunun yerine düzinelerce okunmamış posta mesajına yanıt vermeye odaklanıyorum, ama bu çok zor. Onunla ilgili düşünceler tüm varlığımı ele geçiriyor.

Suda bir hareket duyduğumda yukarı bakıyorum. Sophie ayağa kalkmış, küvetin ortasında duruyor ve vücudundan aşağı sabunlu su akıyor. Gözlerim dolgun göğüslerinin ucundan çıplak amına doğru tembelce geziniyor ve vücudumun onunkini fark ettiğini hissediyorum. Sikim zonklıyor, kalçamda kabarıyor. Lanet olası piçin zamanlaması çok kötü. Ama çıplak bir Sophie, durum ne kadar kasvetli olursa olsun görmezden gelebileceğim bir şey değil.

Sophie küvetten çıkıp banyo paspasının üzerine uzanırken bir havlu kapıyorum. Yarı uyarılmış halimden habersiz, onu tepeden tırnağa kurulamama izin veriyor.

Sophie orada durmuş, kocaman mavi gözleriyle beni izliyordu. Banyo tezgahından pijamaları aldığımında, dolgun dudaklarını küçük bir dudak büküşü kaplıyor.

Kaşlarımı çatarak öpme isteğimi görmezden gelerek külotu uzattım ve Sophie itaatkâr bir şekilde bir ayağını kaldırıp külotun içine girdi.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordum. Sesim uyarılmanın etkisiyle çok kalın çıkıyor. Boğazımı temizliyorum.

"Daha iyi," diyor, kendi sesi sadece bir fısıltı.

"İyi." Banyonun işe yaramasına sevindim ve Pace'in hazırladığı yemeğin onu yeni gibi yapacağını umuyorum. "Ben evde yokken böyle içmeni istemiyorum."

Gözlerini görebilmek için çenesini yukarı kaldırıyorum.

"Biliyorum." Yutkunuyor. "Sadece kötü bir gündü." Kahretsin. Şimdi kendimi bir pislik gibi hissediyorum.

Yanağını okşuyorum ve dudaklarına şefkatli bir öpücük konduruyorum. "Kötü günler geçirmeye hakkın var. Sadece senin için endişelenmek istemiyorum, tamam mı?"

Başını salladı ve bir öpücük daha vermek için eğildi. "Seni özledim, Colton. Özledim. bize."

"Ben buradayım, tatlım. Hiçbir yere gitmiyorum." Dudaklarımı bastırıyorum ve öpücüğün değiştiği, sıcaklaştığı ve daha fazlasına dair şehvetli bir vaatle dolduğu anı hissedin.

Sophie dudaklarını aralıyor ve dili hafifçe ağzımı yokluyor. İçgüdüsel olarak açılıyorum, kendi dilim onunkinde hafifçe geziniyor. Bunu yapmamam gerektiğini biliyorum ama onu öpmeyeli çok uzun zaman olmuştu - gerçekten

Onu öptüm ve onun sıcaklığını ve normallik hissini arzuluyorum. Dilimi ağzına alıyor ve ben de kaba bir zevk iniltisini yutuyorum.

Biraz geri çekilip gözlerine bakıyorum. Arzuyla parlıyorlar ve kararlılığımı zayıflatıyorlar. Çıplak göğüslü ve sıcak olması ve benden sadece birkaç santim uzakta durması yardımcı olmuyor. Dolgun göğüslerinin ellerimde ve ağzımda olmasına, yüzümün kremi kalçalarının arasında olmasına birkaç santim uzaktayım. Aramıza biraz mesafe koymak için bir adım geri atıyorum. Ama bunun Sophie'ye pantolonumun cebindeki ereksiyonu doğrudan görme imkânı sağlayacağını hesaba katmamıştım.

Gözleri çıkıntıya odaklandı ve dudaklarını yaladı.

Lanet olsun.

Odaklan,

Colton!

"Gel bebeğim. Hadi seni giydirelim." Tişörtü aldım ve giymesine yardım etmeye çalıştım.

Benden aldı ve yere düşürdü. "Hayır." "Hayır mı?"

Başını sallıyor, gözleri hâlâ beni yiyip bitiriyor. "Seni istiyorum... Beni becermeni istiyorum."

Yeni bir kan dalgası güneye pompalıyor ve aletimin zonklamasına neden oluyor. "Hayır, şimdi olmaz. Bu gece olmaz." Aklı başında değil. Bundan faydalaniyor olurdum. Kafamda binlerce neden sıralıyorum, o beni izlerken kendimle savaşıyorum.

"Lütfen?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum. "Hayır. Şimdi lütfen giyin." Pace her an yemeğiyle birlikte buraya gelebilir. Onun gözlerini almasını kesinlikle istemiyorum. Onun muhteşem göğüsleri sadece ve sadece bana ait.

Uzanıp elini sikimin etrafına doluyor ve hafifçe sıkıyor. "Becer beni, Colton. Kendimi daha iyi hissetmemi sağla," diye yalvarıyor.

Elini çekiyorum. "Asla olmaz. Sen sarhoşsun. Seni sikmeyeceğim."

Ellerini yukarı kaldırarak göğüslerini kavıyor, onları birbirine yaklaştırıyor ve parmaklarını göğüs uçlarına sürüyor. Sanki bu his uzun zamandır hissettiği en zevkli şeymiş gibi ürpertici bir fısıltıyla yumuşak bir iç çekiyor.

Orada öylece dikilip, göğüslerine dokunuşunu izliyorum. O kadar güzel ki onu banyonun zeminine atmak ve Pazar gününden itibaren altı şekilde becermek istiyorum. Ama yapmayacağım. Bundan biraz daha fazla kısıtlamam var. Kesinlikle daha sonra kafamda bu görüntü varken sikimi döverdim.

yatağa yatırılmıştı ama bunu bilmesine gerek yoktu. Meme uçlarını biraz çekştiriyor ve gırtlaktan bir inilti çıkarıyor. Sonra ellerini bıraktı.

Tanrıya şükür küçük gösterisi bitti. Daha fazla dayanamadım.

Ama sonra ona giydirdiğim külotu indirdi ve parmaklarını sıkı sinir yumağının üzerinde gezdirmeye başladı. *Sikeyim*. O kadar seksi ve çaresiz ki...

Külot dizlerinden düşüyor ve yere doğru kayıyor. Bakışlarım hareketlerini takip ediyor ve açık artırmada giydiği soluk mavi külotun aynısı olduğunu fark ediyorum. Tüm kararlılığımın kaybolduğunu hissediyorum. Ellerimi yüzümde gezdiriyorum. Lanet olsun. Yapmamalıydım ama iki haftadır sevişmedik ve onu etrafımda hissetmek için yanıp tutuşuyorum.

"Sophie, bunu istediğine emin misin?" Ellerim bilinçsizce ereksiyonuma gidiyor ve onu ayarlıyorum.

Hareketlerimi takip ediyor ve başını sallıyor. "Evet. Buna ihtiyacım var."

"Çöz beni." Kucağıma bakıyorum ve Sophie ellerini düğmelerime götürüyor, serbest bırakıyor ve fermuarı yavaşça aşağı çekiyor. Elleri pantolonumun ön kısmına giriyor, boxerımın içine doğru itiyor ve sikimi avucunun içine alıyor, sıkıca kavıyor ve okşuyor. Ucundan bir damla sıvı sızıyor ve başparmağıyla etrafa sürerek dizlerimin zayıflamasına neden oluyor.

O anda tamamen teslim oluyorum. Eğer dikkatini dağıtmak istiyorsa, son birkaç haftanın tüm acısını ve sefaletini unutmaya ihtiyacı varsa, o zaman ben kimim ki onu bundan mahrum edeyim?

Bileklerini kavrayıp ellerini pantolonumdan kurtarıyorum. "Yavaşla, bebeğim." Bu çok iyi hissettiriyor ve ikimizin de bundan zevk almasını istiyorum. Sikimi böyle pompalamaya devam ederse dayanamam.

Gözlerimle buluşmadan önce alt dudağını ağzına götürüyor ve somurtuyor. Ama gözlerime baktığında gördüğü şey ona bilmesi gereken her şeyi anlatıyor. Onunla ilgileneceğim. Onu öyle bir boşaltacağım ki kendi adını bile unutacak.

Onu belinden tutup kaldırıyorum ve banyo tezgahının üzerine bırakıyorum. Kalçalarının arasına girip onları genişletiyorum ve o da yaklaşmak için tişörtümü çekştiriyor. O tamamen çıplaktı ve ben hâlâ giyiniktim.

"Gömleğin," diye nefes alıyor.

"Evet, tatlım?"

"Çıkar şunu. Tenini hissetmem gerek."

İtaat ediyorum, üstteki birkaç düğmeyi açıyorum, sonra gömleğimi başımın üzerinden çekip çıkarıyorum.

Göğüslerinin uçları çıplak göğsüme değene kadar beni kendine çekiyor ve ikimiz de bu temastan ve salgıladığı endorfin patlamasından ürperiyoruz. Çok uzun zaman oldu.

Eğilip muhteşem göğüslerinden birini ağızıma alıyorum, dilim önce sol, sonra sağ meme ucunu okşuyor. Sophie sırtını dikleştiriyor ve ellerini saçlarımın arasına sokarak onu yutmama izin veriyor. Acele etmek istemiyorum, benim için hazır olduğundan emin olmak istiyorum ama birlikte olduğumuz her an cinsel enerji patlaması gibi geliyor ve kendimi kontrol edemiyorum. Alışık olmadığım bir şey.

Ağızını öpmeye geri dönüyorum, dilim açgözlülükle onunkini emiyor. Elleri pantolonumun içinde geziniyor, hevesle sikimi okşuyor. Bunun istediğimden daha hızlı olacağını biliyorum ama belki de ihtiyacı olan budur.

Ağızlarımız birbirine kaynaşmışken ve elleri pantolonumdayken, ıslak merkezini buluyorum ve işaret ve orta parmağımı içeri itiyorum. Ağızımın içine doğru soluyor, beni çok erken boşaltmaya karşı başlattığı saldırıya devam etmeden önce bir an durgunlaşıyor. Diğer elim göğüsleri ve meme uçlarıyla oynuyor ve Sophie beni coşkuyla ellerine pompalarken inliyor.

"Bebeğim, sakın ol..." Ellerini tekrar tutuyorum, onu durduruyorum ve kendimi lanet bir ahmak gibi hissediyorum.

Bana sırtıyor, kendisiyle gurur duyduğu belli. Tanrım, onu gülümserken görmek çok güzel. Eğer kendini tamamen iyi hissetmesi için gereken tek şey buysa, o zaman beni de yaz.

"Daha fazla bekleyemem," diye itiraf ediyorum.

Pantolonumu ve boxer'ımı kalçalarımın altına doğru itiyor ve sikimi ona doğru eğmeme izin veriyor. İleriye doğru ittiğimde, mükemmel pembe açıklığının içinde kaybolduğumda, toplu bir inilti çıkardık.

"Evet, sik beni. Daha sert," diye yalvarıyor.

Ona acımasızca vurarak, bedenim onun çok daha küçük olanına hükmederek mecbur ediyorum.

Gözleri birleştığımız yere doğru kayıyor ve benim ona girip çıkmamı izliyor. Bu erotik bir görüntü - o bizi izlerken ben de onu izliyorum. Yüz hatlarındaki her duyguyu ve zevk parçasını okuyabiliyorum. Derinlere ittiğimde, nefesi bir nefesle tıslayarak dışarı çıkıyor ve geri çekildiğimde gözleri aç bir bakışla parlayan şaftımın yolunu takip ediyor.

Sophie

Banyo tezgahına karşı sevişiyoruz, vücutlarımız çılgınca birlikte hareket ediyor. Tam da ihtiyacım olan şey bu - umutsuz, aç öpücükler, altımdaki granit tezgah sert ve serin, saçlarımın arasından fısıldayan nazik parmaklar, şakağıma bastırılan yumuşak öpücükler. Uyuşukluktan başka bir şey hissettiğim için minnettarım.

"Evet, sık beni. Daha sert," diye yalvarıyorum, omuzlarını kavrayarak.

Colton bana çarpıyor, kalın siki cezalandırıcı bir ritimle içeri ve dışarı kayıyor.

Bakışlarım onunkilerden ayrılıyor ve aramızda birleştiğimiz noktaya bakıyorum. Bu manzara erotik ve şehvet dolu ve içim onun etrafında sıkılıyor, boğazından alçak bir inilti çıkarıyor.

"Hoşuna gitti mi bebeğim?" Tekrar ileri atılarak kendini kabzasına kadar gömüyor ve başım geriye düşüyor.

"Evet..." İnliyorum. "Daha sert," diye tekrar yalvarıyorum.

Birden beni tezgahıtan kaldırıyor, popomun altından tutup yatak odasına doğru götürüyor.

Beni yatağın üzerine bırakıyor ve bana bakıyor. Sert siki sularıyla ıslanmış ve karın kasları sıkıca kenetlenmiş ama yüzü tamamen sakin ve kontrollü. "Dizlerinin üzerine çök."

İtaat ediyorum, hızla ellerimin ve dizlerimin üzerine çöküyorum. Tamamen çıplak ve hazır bir şekilde yatağa tünemiş, benim için ne sakladığını görmek için bekliyorum. Colton dizlerimin arkasından kavıyor ve yatağın kenarına gelene kadar beni geriye doğru çekiyor. Ellerini bacaklarımda, popomda gezdiriyor, sonra sırtıma bastırıyor - göğsümü yatağa indirene kadar eli kürek kemiklerimin arasında duruyor. Başımı çevirerek bir yanağımı yatağa dayıyorum ve ona bakıyorum.

Hâlâ sakin ve kontrollü ve bu son derece seksi.

"Hükmedilmek ve sertçe becerilmek ister misin?" diye soruyor. Başımı sallıyorum, gözlerimi onunkilere dikiyorum.

Gözleri kararıyor ve içim beklentiyle doluyor.

Kendini bana karşı hizalıyor ve ileri doğru itiyor. Vücudumun onun etrafında esnemesini seviyorum ve onu daha derine çekerek geri itiyorum.

Bir eli enseme sabitlenmişken, diğer eliyle kıcımlı avuçluyor. Başparmağının arka açıklığına süründüğünü hissediyorum ve ürperiyorum.

Aleti hâlâ içime pompalanırken, bir parmağını kıcıma sokuyor. "Lanet olsun Sophie," diye inliyor.

Her his, her sert nefes fısıltısı tüm bedenimi aydınlatıyor. Kıcımla geriye itip sert hamlelerine karşılık veriyorum. İçime giriyor, muhtemelen beni morartıyor ama buna bayılıyorum.

"İhtiyacın olan bu mu? Sert olmamı mı istiyorsun?" Üzerime eğiliyor ve kulağımın kabuğuna doğru hırlıyor.

Zevkle inliyorum, içim çığlık atıyor: *Evet, evet, evet!*

Kalçaları benimkilere çarpıyor, her acımasız itişten sonra kaba zevk çığlıkları boğazını tırmalıyor.

Orgazm beni çarparak havasız bırakıyor ve ağızımdan kaba bir çığlık çıkmasına neden oluyor. Titriyorum, içim parçalanırken lezzetli bir şekilde ona kenetleniyor.

Sonunda ciğerlerime hava doluyor ve onun adını tekrar tekrar söylüyorum. Sikinin kabardığı ve sıcak salgısının içime aktığı anı hissediyorum.

Sonra Colton beni yüzüne doğru çeviriyor, sonra yüzümü öpüyor - göz kapaklarımı, yanaklarımı, alnımı, beni ne kadar sevdiğini söylüyor. Sonra giysilerimle birlikte bana sıcak bir bez getiriyor ve beni temizliyor.

Beni giydirip yatağa yatırırken kendimi doymuş ve sakin hissediyorum. Uzunlarım yorgun ve ağrıyor ve bacaklarımın arası en harika şekilde ağrıyor.

Geçtiğimiz birkaç hafta, günü atlatmama yardımcı olması için öğleden sonra erken saatlerde içilen şarap, geceleri beni bayıltan uyku hapları ve çok kolay akan gözyaşları döngüsüyle geçti. Colton'ın işe döndüğü ilk gün gönderdiği yas danışmanı da yardımcı olmadı. İkiz kardeşimle olan ilişkimin derinliğini anlaması mümkün değildi. Bu kayıp hayal bile edilemezdi. Tek terapi yöntemim koşu yapmak oldu. Tıpkı Becca'nın hasta olduğu günlerde olduğu gibi. Beni sakinleştiriyor, uzunlarımı yoruyor ve kısa bir süreliğine de olsa başa çıkmama yardımcı oluyor. Ama bu gece öğrendiğim üzere, sevdiğim adamla yakınlaşmak her şeyin önüne geçiyor. Günlerdir hissetmediğim kadar iyi hissediyorum.

Yatak odasının kapısının çalınması dikkatimizi çekti. Burada birinin olduğunu bilmiyordum.

"Colt?" diye sordum.

"Hemen döneceğim."

Bacaklarını bir eşofman altının içine sokar ve kapıyı açmaya gider.

Colton

"Burada her şey yolunda mı?" Pace odanın içine bakmak için etrafımı kolaçan ederek soruyor. "Çılgılık sesleri duydum."

"Evet, boş ver onu."

Yüz ifadesi sertleşiyor. "Sakın bana böyle bir zamanda sakinle düşündüğünü söyleme."

"Sikeyim hayır. Uyanıkken her düşüncem *onunla* ilgili - *onunla* ilgilenmek *onun* ihtiyaçları. Benim değil, inan bana."

"Ve onun ihtiyacı..." Kaşlarını kaldırıyor. "Bırak lan şunu," diye bağıryorum.

"Tamam. Yemek hazır," diyor gözlerini devirerek.

"İçeri getir."

Sophie'ye bir çift pijama giydirdim ve Pace içeri girdiğinde bacaklarını battaniyeyle örtmüş, yatak başlığına yaslanmış oturuyordu.

"Pace? Burada olduğunu bilmiyordum." Sophie, Pace evdeyken gürültülü ve yoğun bir seks yaptığını fark edince yanakları kızarır. Sophie onun elinde bir tepsiyi dengede tutarak odanın içinde ilerleyişini izler.

"Ben... seninle ilgilenirken o da sana yemek yaptı."

Dikkatini tekrar Pace'e çevirmeden önce benimle bilmiş bir gülümseme paylaşıyor.

Oda seks kokuyor ve umarım fark etmez. Fark etse bile bir şey söylemiyor.

"Ne oldu?" Sophie, Pace'e gülümseyerek soruyor.

"Coco peynirli makarna ve pembe Starburst sevdiğini söyledi." Ona çarpık sırtışılarından birini yapıyor ve çocukluğundan kalma takma adımı kullanıyor.

"Yıldız patlaması mı?" Gözleri benimkilere kayıyor.

Tepkisi beklenmedikti. "Tamam mı tatlım?"

Pace tepsiyi kucağına indiriyor. Şaşırtıcı derecede yemek yapabilen ağabeyim tarafından hazırlanmış olmasına rağmen hiç de fena görünmeyen bir kase peynirli makarna ve pembe ambalajlı şekerlerle dolu bir cam şekerlik var. Tüm paketleri açmış ve sadece pembeleri çıkarmış olmalı. Güzel bir dokunuş.

Sophie'nin gözleri doluyor ve benden Pace'e, sonra tekrar bana bakıyor. "Nereden biliyordun?" diye soruyor, gözünden tek bir damla yaş süzülüyor.

gözünün köşesinde. Elinin tersiyle sildi.

Omuz silkiyorum. "Sadece yaptım." İşediğini ve sarhoşken şeker hakkında mırıldandığını duyduğumu açıklayarak onu utandırmak istemiyorum.

"Gerçekten hâlâ burada, ha?" Sophie şekerlerden birini açıp ağzına götürürken kimseye bir şey söylemiyor. Gözlerini kapatıp yavaşça çiğniyor ve küçük bir mutluluk iç çekişi yapıyor.

Pace'le birbirimize bakıyoruz ve bir an için aklını tamamen yitirip yitirmediğini merak ediyoruz, ama sonra Sophie yemek yerken bizi yatağa oturmaya teşvik ediyor ve kız kardeşiyle her zaman paylaştıkları şekerler ve Becca'nın ona yazdığı mektuptaki son sözleriyle ilgili hikayeyi anlatıyor.

Bunun ardındaki anlamın derinliğini ve bu ikisinin paylaştığı inanılmaz bağı ve Sophie'nin kız kardeşini mutlu etmek için yaptığı fedakarlıkları anladıkça göğsüm sıkışıyor. Benim kızım pek çok açıdan inanılmaz.

Makarnadan birkaç ısırık aldıktan sonra Sophie, Pace'e teşekkür ediyor ve uykusunun geldiğini söylüyor. Pace bulaşıkları kaldırıyor ve ışıkları kapattıktan sonra yatakta onun etrafına kıvrılıyorum, onu kendime sıkıca sarıyorum ve nefesleri yavaşlayıp eşitlenene ve uykuya dalana kadar ona sarılıyorum.

On Beşinci Bölüm

Sophie

Becca bütün gün bana bağırp durdu. Her zamanki gibi somurtarak otururken, yemin ederim onu hissedebiliyorum. Neredeyse onu *duyabiliyorum*. Bana kıcıımı kaldırıp işime bakmamı söylüyor. Ve bu yüzden ondan nefret ediyorum.

Kylie ile yarı zamanlı çalışmaya geri döndüm. Haftada birkaç kez koşu yapıyorum. Colton'la aramızdaki her şey normale döndü. Artık kendini benden saklamıyor. Kendini bana özgürce veriyor, paylaştığımız yakınlığın bana yardımcı olduğunu anlıyor. Ama *ben* hâlâ kendim değilim ve garip bir ikiz bağlantısı sayesinde Becca beni bu konuda uyarıyor.

Merdivenleri koşarak çıkıyorum ve mektubu şifonyerin üstünde sakladığım özel kutusundan çıkarıyorum. İpucu aramak için iki kez tekrar okudum. Penis çizimi beni hâlâ güldürüyor.

Odaklan, Sophie.

Mektubu üçüncü kez okuduğumda, anlıyorum. Farkındalık yüzüme tokat gibi çarpıyor. Hayatımı sadece çalışarak, koşarak, geceleri erkek arkadaşım ile sevişerek sürdürmemi istemiyor. Benden daha fazlasını istiyor. Benim *için daha* fazlasını istiyor. Havuz partisinde bana her günü son günümümüş gibi yaşamam için meydan okudu.

Elimde mektupla yatağa uzandım.

Kahretsin.

Ona bağırarak, bunu yapmanın o kadar kolay olmadığını söylemek istiyorum. Gerçek şu ki, bunu nasıl yapacağıma dair hiçbir fikrim yok. Hayatım boyunca başkalarını memnun etmek için yaşadım. Notlarım iyiydi ve aileme hiçbir zaman endişelenmeleri için bir sebep vermedim - kanser hastası bir kızları vardı - hayatlarında daha fazla strese ihtiyaçları yoktu. İyi bir kardeş, iyi bir insandım. Kibar, terbiyeli, olmam gereken her şeydim. Kendimi müzayedede satmak yaptığım en çılgınca şeydi ve bu bile bana göre değildi.

Kahretsin Becca.

Bütün öğleden sonra kendimle imkansız konuşmalar yaptım, benden ne istediğini anlamaya çalıştım. Gökyüzü dalışı mı? Bungee-jumping? Ne?

Ve sonra aklıma geldi.

Sırf adrenalin patlaması için çılgınca bir şey yapmamı hiç istemedi. Tek istediği benim mutlu olmamdı.

"Oraya varıyorum," diyorum boş mutfağa.

Tanrım, kendimi kaybediyormuşum gibi
hissediyorum.

Saate bakıyorum. Colt'un eve gelmesine bir saat daha var.

Hayatı dolu dolu yaşayabileceğimi kendime kanıtlamak için bu gece
yapacak bir şeyler bulmak için bir saatim var.

Colton

İşten eve dönerken düşüncelerim Sophie'ye kayıyor.

O gece Sophie'yle eve gidecek kadar nasıl şanslı olduğumu bilmiyorum ama geçtiğimiz birkaç ay boyunca bu gerçek için sayısız kez şükrettim. Beni acı ve yalnız bir yaşamdan kurtardı. Şimdi de hayatının en zor döneminde ona ben bakıyorum. Ama her gün azar azar ilerlediğini görüyorum.

Ona yeniden yaşaması için yardım ediyorum - ve Becca'nın da bunu isteyeceğini sık sık hatırlatıyorum. İşten eve dönerken durup Starburst paketleri alıyorum, pembeleri bulması için evin etrafına saklıyorum - bir tane sabah kahvesinin yanına, bir tane makyaj çekmecesine, bir tane de koşu ayakkabısının içine. Onları bulduğunda gözlerindeki gülümseme göğsümün sıkışmasına neden oluyor.

Koşu ayakkabılarını her bağladığında, benim için her yemek yaptığında, her gülümsemesinde, her kahkahasında onun gücünü görüyorum - cesaretini hissedebiliyorum. Yaşamayı seçiyor.

Elbette bazı günler hala zor geçiyor. Bazı günler işten eve döndüğümde ağlamaktan gözleri şişiyor ve bu kalbimi kırıyor. Ama yavaş yavaş tatlı Sophie'mi geri kazanıyorum.

Ama bu gece en güzeli. Çünkü yanaklarında küçük bir pembelik var ve gözleri yaramazlıkla parlıyor.

"Ne yapıyorsunuz Bayan Evans?" İşten eve geldikten sonra ona sordum.

"Hiçbir şey. Sadece akşam yemeğinden sonra bizim için planlarım var, hepsi bu." Tatlı tatlı gülümsüyor ve göğsüm sıkışıyor.

Beth'in hazırladığı kızarmış ördek yemeğini paylaşıyoruz ve Sophie'ye şirketimin gidişatı hakkında bilgi veriyorum. İşler gerçekten tersine döndü. İniş ve çıkışları paylaşabileceğim birinin olması çok güzel. Duvarlarımı yıkmayı başardı ve bana kendini bir başkasıyla tamamen paylaşmanın ne demek olduğunu öğretti. Geçmişte işle ilgili tüm eksikliklerimi içime atardım. Şimdi ondan saklamam gereken hiçbir şey olmadığını biliyorum. Beni olduğum gibi kabul ediyor. Bu dünyadaki en güzel duygu. Onunlayken kendimi bütün hissediyorum.

Yemeğimizi bitirdik ve tam ona bu akşam ne yapmak istediğini soracaktım ki telefonum çalmaya başladı. Çeviriyorum ve arayan *Stella*.

ekranda görüntülendi.

"Stella seni neden arıyor?" Sophie tiksintiyle burnunu kıvırdı. "Güzel soru amına koyayım."

"Cevap ver," diyor. *Tanrım.*

İşte başlıyoruz. "Alo?"

"Merhaba Colton," diyor.

"Neden arıyorsun Stella?" Sesimdeki kızgınlık açıkça belli oluyor.

"Söylemek istediğim birkaç şey var."

"Sophie burada benimle. Seni hoparlöre alıyorum." Yanıt beklemeden telefonun hoparlör düğmesine basıyorum. Eski karımla aramızda ne konuşulduğunu merak etmesine izin vermeyeceğim ve ondan kasıtlı olarak hiçbir şey saklamayacağım.

Stella boğazını temizler ve bir an için duraklar. "Asla kötü adam olmak istemedim, Colton," diyor yumuşak bir sesle. Stella devam ederken Sophie gözlerini kısarak elimdeki telefona bakıyor. "Genç ve aptaldım. Seni sevdim -kendi tarzımda- ama evlendikten sonra bunun sonsuza kadar sürecek bir aşk olmadığını hemen anladım. Uzun saatler çalışıyordun, çok genç yaşta bir şirket kuruyordun ve çok azimli ve tek başına odaklanmıştın. Hayatımı senin işinin gölgesinde yaşamaya uygun değildim. İhmal edildiğimi hissettim ve ne kadar yanlış olsa da kendimi başka bir adamın ilgisine kaptırdım. İstendiğimi ve arzulandığımı hissettim ve bunlar senden eksikliğini duyduğum şeylerdi. Maddi olarak isteyebileceğim her şeyi sağladın ama duygusal olarak benim için uygun değildin. Ve seni suçlamıyorum. Sadece aramızda derin bir bağ yoktu. Senin önceliğin işindi."

"Tüm bunları bana neden şimdi anlatıyorsun?" Gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüyle savaşıyor soruyorum. Nasıl bir oyun oynadığını bilmiyorum ama eğer istediği affedilmekse, yanlış ağaca havlıyor. Beni aldattı - bahçıvanımızla yattı, sonra da lanet paramın yarısını aldı. İlişkiler emek ister - eğer evliliğimizde mutsuz olsaydı, bunu benimle konuşabilirdi.

Uzun bir aradan sonra Stella devam etti. "Avukatım ailedeki bir ölüm nedeniyle işsiz kaldığınızdan bahsetti. Merak ettim ve Marta'yı aradım."

Marta ile hâlâ iletişimde olduğunu bilmiyordum. Nedense bu beni kızdırıyor. Bakışlarım Sophie'ye kaydı ve onun da gözleri büyüdü.

"Evet, Sophie'nin kız kardeşi Becca'yı kaybettik," diye açıklıyorum. Sophie'nin elini t u t t u m ve parmaklarımı onunkilerin arasına geçirdim.

Stella, "Duydum ve çok üzgünüm," diyor.

"Aramanın bir nedeni var mı Stella?" Sabrım tükeniyor

İnce.

"Evet. Durumunuzu duyduğumda sanırım bir şey dikkatimi çekti. içimde. Arayıp özür dilemek istedim. Bunca zaman sonra bunun resmi olarak hiç yapmadığım bir şey olduğunu fark ettim ve basit bir *özür dilemenin* her şeyi geri almayacağını bilsem de bunu kabul edeceğini umuyorum."

Derin bir nefes çekiyorum. "Elbette, kabul edeceğim," diyorum. Bu her şeyin halının altına süpürüldüğü anlamına gelmiyor, ama artık Stella ile kavga ederek enerjimi boşa harcamayacağım. "Başka bir şey var mı?" diye soruyorum.

"Evet, aslında. İkinize de Becca'nın adına bir bağış yaptığımı söylemek istedim. Kanseri araştırmaları için iki milyon dolar."

Vay canına. Gerçekten nutkum tutuldu. Gözleri yaşlarla dolan Sophie'ye bakıyorum.

"Teşekkür ederim Stella. Çok nazıksın," diyor Sophie, sesi titreyerek.

"Bir şey değil. Tekrar özür dilerim - her şey için." dedi Stella.

Hayal edebileceğim en garip olayda, Stella hatasını telafi etti ve kahraman olarak ortaya çıktı. Pek sayılmaz ama yaptığı bağış oldukça etkileyiciydi.

Telefonu kapattıktan sonra Sophie'ye döndüm. "Bu çok garipti," Ben de diyorum ki.

"Güzeldi."

"Sanırım öyleydi." Başının üstünden öperim. "Ama güzel bir jest beni aldattığı için onu affetmem gerektiği anlamına gelmiyor."

"Onu affetmek zorunda değilsin ama sanırım bir bakıma onu biraz daha iyi anlıyorum. Ayrıca, bencilce, ikinizin yürümemesinden son derece memnunum."

"Ben de. Çünkü artık sen varsın." Gözleri benimkileri buluyor ve bana bilmem gereken her şeyi söylüyorlar. "Şimdi bana bu gece ne planladığından biraz daha bahset."

"Sana göstermeyi tercih ederim." Gözleri yaramazlıkla parlıyor ve tatlılığımın geri geldiğini biliyorum.

Sophie

En baştan çıkarıcı yryşm uygulayarak, kıyı şeridine doğru kasıla kasıla yürürken kalçalarımı sallıyorum. Ay, görebilmem için yeterli ışığı sağlıyor ve Colton'ın kısık tıslaması bana manzarayı takdir ettiğini söylüyor. Ağzımda yavaş bir gülümseme beliriyor. "Geliyor musunuz Bay Drake?"

"Tabii ki," diyor. Ayak sesleri yaklaşıyor ve bir çığlık atarak sahile doğru havalanıyorum, Colton arkamdan beni takip ediyor. Arkamdan hızlı bir bakışla takım elbisesini çıkarıp kuma fırlattığını görüyorum. Ama dalgalara ulaşana kadar durmuyorum.

Derin ve güçlendirici bir nefes alarak, dondurucu sıcaklığa rağmen doğruca suya atlıyorum. İnsanın kendini pervasız ve spontane hissetmesi için giyinik bir şekilde okyanusa atılmak gibisi yoktur.

Dalgalara vurduğum anda Becca'nın başından beri benim için ne istediğini anlamaya başlıyorum. Ayak parmaklarımin arasındaki kumun çıtırtısı, tenimin üzerinden akan soğuk su ve Colton'ın srf yaparken beni izleyen parlak gülümseme her şeyi kristal berraklığında ortaya koyuyor. Kaygısız hissediyorum. Canlı. Bir anlık netlikle bana anlatmaya çalıştığı her şeyi anlıyorum. O kadar iyi ve zgr hissettiriyor ki neredeyse ağlayacağım. Ama onun yerine gülüyorum, dudaklarımdan çiğ, ilkel bir ses çıkıyor. Tanrım, en son ne zaman güldüğümü hatırlamıyorum. Aslında yüksek sesle gülmüştüm. İnanılmaz bir his.

Colton'ın bakışları bu sesle benimkilere kayıyor ve ağzında yavaş bir gülümseme beliriyor. O da bunu hissedebiliyor. Geri döndüm. Ben hallederim. İyi olacağım. Sadece hayatta kalmayacağım. Başarılı olacağım. Becca'nın sessizce gitmemesini sağlayacağım. Eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa, mesajı yüksek sesle ve net bir şekilde duyulacak.

İçimi bir coşku kaplıyor ve kollarımı iki yana açıp bir daire iziyorum ve soğuk su üzerimden geçerken karanlık gökyüzüne bakıyorum. Sonra daha derinlere yüzüyorum, bu hissi daha fazla yaşamak istiyorum.

Colton ben göğüs hizama gelene kadar peşimden geliyor. Soğuk su beni sararken tüylerim diken diken oluyor, ıslak giysilerim vücuduma yapışıyor. Su onun beline kadar geliyor ve orada durup birbirimizi izliyoruz, nefes nefese kalıyoruz. Ay, alçak bulutlardan oluşan bir pusla kaplanmış, gece gökyüzünü karanlık ve aydınlık bir renge boyuyor.

Colton kendinden emin bir şekilde bana doğru ilerliyor. Vcuduyla o kadar rahat, yaptığı her şeyde o kadar kontrollü ki, içinde küçük ve kadınsı hissetmemek zor

onun varlığı. Güçlü duruşu dikkat çekiyor. Benimkini de tamamen ve bölünmemiş bir şekilde aldı.

Gömleğinin düğmelerini açmış, dalgaların kaslı karnını ve göğsünü yalayışını izliyorum ve beynimin benden istediği gibi eğilip onu yalamaya karar verirsem okyanus spreyinden tuzlu bir tat alıp almayacağını merak ediyorum. Aramızda bir cinsel farkındalık akımı vızıldıyor.

Suyun altında elimi buluyor ve beni daha yakına çekiyor.

Ona uzanıyorum ve bacaklarımı beline doluyorum, sıcak teninin benimkine değmesinin tadını çıkarıyorum. Bacaklarım kalçalarına dolandığında, ereksiyonunun kıpırtılarını hissetmek için merkezim tam doğru noktada duruyor.

"Hmm, ben de seni bundan biraz daha fazla heyecanlandırıldığımı düşünmüştüm," diyorum arsızca.

"Su biraz soğuk, tatlım. Bana bir dakika ver." Omuz silkiyorum. "Göreceğiz Bay Drake."

"Bana güvenin, hayal kırıklığına uğramayacaksınız," diyor, ses tonu emin ve otoriter.

"Güzel. Çünkü bu gece daha fazla şey keşfetmeyi dört gözle bekliyordum."

"Daha fazla mı?" Tek kaşını kaldırıyor, beklentiyle beni izliyor. "Daha fazla," diye onaylıyorum.

Tembel gülümsemesi geri geldi ve gözleri benimkilere kilitlendi. "Bu gece sana ne oldu? Şikayet ettiğimden değil," diye ekliyor hemen.

"Hayat," diyorum. "Bir süreliğine gözümünden kaçtı."

"Anlaşılabilir." Bir eli hâlâ popomun altında dururken, diğer eliyle yanağımı okşuyor ve saçlarımı yüzümden geriye doğru süpürüyor. "Sen benim her şeyimsin. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Başımı sallıyorum, sevgisinin derin hissinin üzerimde çağlamasına izin veriyorum. Son birkaç haftadır hissetmekten korkuyordum, ama şimdi her duygunun üzerime akmasına izin veriyorum ve bu bunaltıcı - ama mümkün olan en iyi şekilde.

"Seni kaybedemem Sophie," diye mırıldanıyor. Gözlerinden korktuğunu görebiliyorum, hiç söylememiş olsa bile davranışlarım onu endişelendirmiş.

"Ben buradayım. Söz veriyorum."

Yukarıdan gelen mükemmel bir işaret gibi yağmur yağmaya başlıyor. Bardaktan boşanırcasına. Dev yağmur damlaları üzerimize yağıyor ve okyanusu kendi vahşi enerjisiyle yaşayan çalkantılı bir güce dönüştürüyor. Kaynayan dev bir su kazanı gibi görünüyor.

Kendimi ondan kurtarıyorum ve kıyıya doğru yüzüyorum. "Haydi!" Hâlâ bıraktığım yerde durduğunu ve merakla beni izlediğini fark edince bağıriyorum.

Kumsala ulaştığımda kıyafetlerim bükülmüş ve vücudumda ağır bir şekilde asılı duruyor ve ıslak saçlarım yüzümün etrafında çılgınca dalgalanıyor.

Colton'ın elini tutuyorum - hava buz gibi - ve onu da yanıma çekerek eve doğru koşmaya başlıyorum.

İçeri girdikten sonra merdivenleri koşarak çıkıyorum, Colton'ın buz gibi ellerinden kaçarken içimde tutamadığım bir kahkaha baloncuğuyla karşılaşıyorum.

Colton peşimden gelirken arkamdan kısık bir kıkırdama duyuyorum. Ev o kadar uzun zamandır kahkahadan yoksun ki, bu ses müzik gibi. Güzel ve hayat dolu.

Yatak odasına ulaşır ulaşmaz yatağa atlıyorum. Isınmaya ihtiyacım var, kabarık yorganın içinde kendimi bir dürüm gibi sarıyorum. Yatağı sırlıslamak etmemek için giysilerimi çırparak çıkarıyorum ve sadece onları fırlatmak için yorgandan çıkıyorum - eşyaları donuk, ıslak bir gümbürtüyle haliya düşürüyorum.

Colton'ın kahkahası dudaklarında sönerken, sıcak bakışları kıvrımlarımın üzerinde kayıyor ve beni içten dışa ısıtıyor. Vücudumda yukarı doğru ilerledikten sonra gözleri benimkilere takılıyor. "Çok güzelsin amına koyayım," diyor.

Bir şekilde biliyorum ki dış görünüşümden bahsetmiyor, içimdekilerden bahsediyor. İçimde ısıtıcı ısıtıcı yanan hayatı görebiliyor. Koyu mavi bakışları beni yiyip bitirirken ve bakışlarından yayılan derin sevgi ve kabullenmeyle kendimi çok güzel hissediyorum.

"Buraya gel." Elini uzatıyor ve ben de dizlerimin üzerinde doğrulup yatağı geçerek onun önünde diz çöküyorum. Colton ağır ağır yutkunuyor ve ıslak gömleğini çıkarıp pantolonunu ve boxer'ını yere bırakarak soyunurken beni izliyor.

Beklenti içimde titreşirken bir şimşek çakması gökyüzünü aydınlatıyor. Bu geceyle ilgili her şey farklı hissettiriyor. Ve bu hoşuma gidiyor.

Tenlerimiz birbirine değdiğinde soğuk, nemli ve tuzlu sudan yapış yapış oluyoruz ama onun teni benimkine değdiğinde harika hissettiriyor.

Birkaç tatlı öpücükten sonra öne eğilip göğüslerimi avuçlarının arasına alıyor, onları ağzına götürüyor ve sıcak, ıslak öpücükler ve dil darbeleriyle her biri arasında gidip geliyor.

Aman Tanrım.

Aşağı uzanıyorum ve onu sert ve hazır buluyorum. Omuzlarından tutup üzerime çekiyorum, vücudunun ağırlığını üzerimde hissetmek hoşuma gidiyor. Hiçbir uyarıda bulunmadan kendini bana doğru çeviriyor ve beni yavaşça ama tamamen doldururken her sert santimine uyum sağlamama izin vererek ileri doğru itiyor.

Yavaşça sevişiyoruz, birlikte hareket ederken bakışlarımız kilitleniyor. Sessiziz ve ruh halimiz yoğun ve bu anla ilgili her şeyi seviyorum.

Colton tembelce girip çıkmaya devam ederken gözleri benimkileri izliyor beni.

"Kıçımı sikmeni istiyorum," diye nefes alıyorum ve ağzına bir öpücük konduruyorum. Dudakları kıpırdamıyor, tüm vücudu bir tel gibi geriliyor, sanki

Beni doğru duyduğundan emin olmak için durakladı. Sonra beni tekrar öpüyor, dili dilime değiyor ve geri çekiliyor.

"Emin misin Sophie? Yapmak zorunda değiliz..." "Evet, eminim." Sesim emin ve kararlı.

Colton yatağa doğru eğilerek komodinin çekmecesini açıyor ve küçük bir şişe yağ çıkarıyor. "Bunu eve getirdiğim zamanı hatırlıyor musun?" diye soruyor.

Başımı sallıyorum. Buradaki ikinci gecemde bana masaj yaparken kullandığı masaj yağı. "Tabii ki."

"Kayganlaştırıcı olduğunu sanıyordun." Gülümsüyor. "Benim için karnının üzerine uzan," diyor.

Güzel kokulu yağdan biraz sırtıma sürerek bana yavaş ve şehvetli bir masaj yapmaya başlıyor. Boynumdan kürek kemiklerime doğru ilerliyor, kısa süre sonra elleri kıçımın üzerinde ve avuçlarının içinde yoğuruyor. Vücudum erotik bir masaja dönüşmek üzere olan şeyin beklentisiyle mırıldanıyor. En azından öyle olmasını umuyorum.

Parmakları merkezime her yaklaştığında, kalçalarımı kaldırıyorum, bana daha aşağı dokunması için ona açık bir davetiye veriyorum. Ama o yapmıyor. Acele etmiyor, belimi, popomu ovuyor, ta ki sonunda kıç yanaklarımı ayırdığını ve parmaklarını bacaklarımın arasından kaydırarak yağın bir kısmını sırt açıklığıma sürdüğünü hissedene kadar. Karıncalanmalar merkezimden dışarı fırlıyor ve onun yavaş, dolambaçlı dokunuşlarına her zaman duyarlı olan bedenim canlanıyor. Parmak ucu yasak açıklığıma okşuyor ve nasıl ya da neden olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama oraya dokunuşu inanılmaz hissettiriyor. Erotik. Günahkâr. Ve çok seksi.

"Mükemmel bir kıçın var." Sesi alçak, sert ve tahrik edici. Bu sadece onu daha çok istememe neden oluyor.

Boğazından alçak bir hırıltı çıkıyor ve başka bir şey söylemeden önce bir, sonra iki parmağını içime sokuyor, beni geriyor, hazırlıyor. Duygular beni eziyor ve yüksek sesle inliyorum.

Birkaç itişten sonra Colton benden tamamen çekiliyor ve ben tam onu kaybetmeyi protesto etmek üzereyken arka açıklığımda sikişin küt başını hissediyorum. *Oh Tanrım*. Tüm vücudum geriliyor.

Üzerime eğiliyor ve beni rahatlatmak için kürek kemiklerimin arasına ıslak bir öpücük konduruyor. Sonra sıcak nefesini saçlarımda hissediyorum. "Sana zarar vermeyeceğim, söz veriyorum. Sadece benim için nefes al. Ve rahatla. Söz veriyorum bunu iyi hissettireceğim."

Aletini kayganlaştırıcıyla kaplarken çıkardığı kaygan sesleri duyuyorum ve sonra tekrar bana yaslanıyor, kıcımlı ayırıyor ve ileri doğru itiyor.

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum ve nefes almaya odaklanıyorum ve tıpkı söylediği gibi bedenimi gevşetiyorum.

"İşte böyle, güzel kız. Bırak gireyim." Sesi inanılmaz derecede gergin ve komutunu duyunca içim eriyor.

İleri doğru bastırıyor ve içime batıyor, vücudum gerilmenin verdiği zevk ve acının yoğunluğuyla çılgın atıyor. Ben birkaç derin nefes alırken duraklıyor ve sonra bir dizi sıkı itme hareketiyle girip çıkmaya başlıyor.

Bu his beklediğim hiçbir şeye benzemiyordu. Kendimi inanılmaz derecede dolu ve daha önce hiç deneyimlemediğim bir şekilde alınmış hissediyorum. O anda, ben onunum. Her parçam bu adama ait. Kıcımlı sahibi o. Kelimenin tam anlamıyla ve mecazi olarak.

Vücudumu kendi zevki için kullanan Colton, içime pompalıyor, beni alıyor ve coşkuyla haykırmamı sağlıyor.

Bir eliyle klitorisimi buluyor ve ben onun altında titreyip sarsılana kadar beni ovuyor. Duygular çok fazla ve ben boşaldığımda göz kapaklarımda arkasında yanıp sönen beyaz sıcak kıvılcımlarla yanıyorum.

Colton çok arkamda değil, geri çekilmeden önce iki kez daha itiyor ve cildime karşı sıcak, yapışkan bir karmaşa içinde patlıyor.

Beni kendine doğru çekiyor ve kalbinin benimki kadar sert çarptığını hissedebiliyorum. Nefes nefese kaldık ve sanki bir rüyadaymışız gibi yavaşça hareket ediyoruz.

Ilık bir duştan sonra birlikte yatağa yığılıyoruz, bağımız her zamankinden daha derin. Katlandığımız, paylaştığımız onca şeyden sonra ona, bize olan güvenim katlanarak arttı. Colton'la tanışmamış olsaydım şu anda hayatımın nasıl olacağını düşünmek beni ürpertiyor. O benim hayat çizgim. Benim

Kurtarıcı. Sabah gözlerimi açıp yataktan kalkmamın sebebi. O benim her şeyim.

Becca'nın bu dünyadaki son aylarını bu adama aşık olarak ve onunla sevişerek geçirdiğim için ne kadar utanç ve suçluluk duysam da, bunun tam da olması gerektiği gibi olduğunu biliyorum. Becca'ya olan sevgimin yeri asla doldurulamayacak, o her zaman kalbimin tam merkezinde yer alacak ama Colton'a olan sevgim olmasaydı bunu atlatamayacağımı biliyorum. Onun kaybı çok sarsıcı. Ve o beni tekrar bir araya getirdi.

Bunun için inanılmaz derecede minnettarım.

"Bana güvendiğin için teşekkür ederim," diye fısıldıyor boynuma karşı, büyük, sıcak bedenini benimkinin etrafında kıvrıyor ve bana sıkıca sarılıyor.

Sözleri tamamen yanlış, ona teşekkür eden ben olmalıydım ama ne demek istediğini anlıyorum. O gece onunla eve gitmek, ilk kez ağzımı ona dayamak, ona kalbimi vermek ve şimdi, ona en çok ihtiyacım olduğunda beni tekrar bir araya getireceğine güvenmek inanılmaz bir güven gerektiriyordu.

"Seni seviyorum," diyorum ona.

"Seni daha çok seviyorum tatlım," diye fısıldar.

Sonsöz
Sophie
Altı Ay Sonra

Colton bugün üçüncü kez Pace'e, "Gözlerini onun memelerinden uzak tut, ahbap," diye homurdanıyor.

Kıkırdıyorum ve Pace'e bakıyorum. Gözüne bir güneş gözlüğü takmadan önce bana pek de masum olmayan bir şekilde gülümsüyor. "Üzgünüm, Soph. Oldukça kurak bir dönem geçiriyorum ve ne zaman etrafta göğüsler olsa gözlerim otomatik olarak onlara gidiyor, ama bunun bir mazeret olmadığını biliyorum," diyor.

Colton onu yumruklamaya hazır görünüyor. Onu sakinleştirmek için elimi Colton'ın elinin üzerine koyuyorum. "Sorun yok, Pace."

Her şeyin kapalı olduğundan emin olmak için bikinili göğsüme bakıyorum. Kapalıydı. Tanrı'ya şükür.

"Al, üstünü ört tatlım." Colton bana bir plaj havlusu uzattı.

"Havlu giymiyorum. Bronzlaşmaya çalışıyorum," diyorum ona.

Colton dudağını ısıyor, huysuzlanıyor ama boş veriyor.

Collins'in yanında mükemmel bir gün geçiriyoruz ve itiraf etmeliyim ki kendimi biraz tanrıça gibi hissediyorum. Üç adam da çok özenli davranıyor, tekneye binmeme yardım ediyor, bana şampanya getiriyor, omuzlarıma güneş kremi sürüyor ve didişirken beni sonsuz bir eğlenceye boğuyorlar.

Bazen o artık gülemezken ben gülümsediğim ve güldüğüm için kendimi kötü hissediyorum. Ama sonra Colton parmaklarını parmaklarımın arasından geçiriyor ve düşüncelerimi okuduğunu anlıyorum. Becca mutlu olmamı isterdi, bu yüzden karanlık ve kasvetli düşünceleri bir kenara itip hayatımdaki iyi şeylere odaklanıyorum.

Güneş tepemde pırıl pırıl parlıyor, elmas ve safir nişan yüzüğüm ışıltı ışıltı parlıyor. Elimi uzatıp güneşin altında ona hayranlıkla bakıyorum ve Colton'ın cevap veren gülümsemesi bir odayı aydınlatacak kadar parlak.

Onu parmağıma taktığı gün hayatımın en mutlu günlerinden biriydi. Evlenme teklif etmeden birkaç hafta önce yanlışlıkla çorap çekmecesinde bulmuştum. Tabii ki geri koymuştum ama günler teklifsiz geçtikçe paniklemeye başlamıştım, acaba fikrini değiştirdi mi diye.

Değiştirmemişti.

Birkaç gün sonra bizi Roma'ya, Becca ile kaldığım otele geri götürdü. Ve kız kardeşimle paylaştığım aynı otel süitinde evlenme teklif etti. Etrafımız titreyen düzinelerce beyaz mum ve büyük beyaz şakayık demetleriyle çevriliydi. Ben evet dedikten sonra cebinden pembe bir Starburst çıkardı ve ikiye bölerek her birimize birer parça yedirdi. İnanılmaz derecede tatlı, romantik ve içtendi. Becca oradaydı, sessizce bizi alkışlıyordu. Neredeyse sol elimi tuttuğunu ve taşın ne kadar büyük olduğu hakkında müstehcen bir yorum yaptığını hayal edebiliyordum.

Geçen yıl hayatımın en zor yılıydı ama kederin yedi aşamasını da atlatmıştım. İnkâr. Acı. Öfke. Ve şimdi kabullenmeye ulaştım, en karanlık saatlerimde bile bu günün geleceğini hiç düşünmemiştim. Belki de gelmesini hiç istemedim. Onun kaybını kabul ettiğim yere ulaşmayı hiç istemedim.

Zorlu bir iyileşme süreci oldu ama Colton'ın sevgisi ve benim hayatı dolu dolu yaşama kararlılığım beni bir araya getirdi. Tanrı'nın başından beri bir planı vardı. Becca'yı eve çağıracağını biliyordu ve beni en beklenmedik yerde Colton'a getirdi.

Acımın asla geçmeyeceğini biliyorum ama iyileşmeye başladım. Sadece hareketleri yapmak yerine gerçekten yeniden yaşamaya. Ve içimdeki değişimin en büyük sebebi yanımda yatan bu güzel adam.

Colton tam da ihtiyacım olan şey. Durum gerektirdiğinde ipek gibi pürüzsüz, kapıları açıyor, şarap dolduruyor, boğazımdaki inci kolyeyi bağlamama yardım ediyor. İhtiyacım olduğunda da kenarları sert. Aç ağzı her santimimi yutuyor, sert bir el beni yatağa fırlatıyor, külotumu bacaklarımdan aşağı çekiyor ve beni kızartan müstehcen sözler fısıldarken güçlü vuruşlarıyla içimi cezalandırıyor. Bu adamın her yönünü seviyorum. Hepsini arzuluyorum. Parçalanıp dağılıyormuşum gibi hissettiğim zamanlarda tek bir adam tüm farklı yönlerimi tatmin etmeye yettiği için şanslı yıldızlarıma şükrediyorum.

"Kylie'yi de davet etmeliydik," diyor Pace kimseye belli etmeden. Onu birkaç kez gördüğünde hep şaşkın bir ilgiyle bakmıştı. Ben kederimle uğraşırken bana iyi bir arkadaş olmuş, eve ev yapımı çorba getirmiş ve istediğim kadar iş kaçırmama izin vermişti.

Colton ona, "Onun bir bebeği var, öyle bir anda tekneye binip gidemez," diye hatırlattı.

"Bunu hiç düşünmemiştim," diyor Pace düşünceli bir ifadeyle. "Ufaklığa göz kulak olabilirdim..." diye içinden geçiriyor.

Collins, Colton ve ben ona ne olduğunu merak ediyormuş gibi anlamlı bir bakış atıyoruz.

Becca'nın havuz partisindeki sözleri ve Colton'la ne kadar güzel bebekler olacağımıza dair mektubu aklıma geliyor ve acaba onu benimle güvertenin altına gizlice gelmeye ikna edebilir miyim diye düşünüyorum. Kimi kandırıyorum, Colton bu. Tabii ki yapacak.

Yakışıklı nişanlıma "Selam seksi şey," diyorum. "Güvertenin altına gidip serinlemek ister misin?"

Hınzır sırtışı bana aklımdan geçeni çok iyi bildiğini söylüyor. "Seni çok seviyorum," diyor. "Hadi yapalım."

Ayağa kalkıyorum ve onu yukarı çekiyorum. Boyu üstümde yükseliyor ve kendimi küçük hissetmeme neden oluyor. Sonra parmaklarını parmaklarıma doluyor ve iyi olacağımı biliyorum. *Biz* iyi olacağız.

İlişkimiz alışılmadıktı. Beklenmedik. Yüzüğü sol elime takarken, kendi kendime nasıl da dönüp dolaşıp aynı noktaya geldiğimizi düşünüyorum.

"Burada olduğumuza inanabiliyor musun? Yakında karım olacağına?" diye soruyor, düşüncelerimi yansıtarak. Benimle ilgili olarak dudaklarından dökülen *eş* kelimesi vücudumda küçük karıncalanmalara yol açıyor.

"Bir eş almanın sana bir milyon dolara mal olacağını kim düşünebilirdi ki?" Ona tatlı tatlı bakarak soruyorum ama ses tonum cüretkâr.

"Bu hiç komik değil Soph," diye uyarıyor.

"Ne? İnanılmaz mizah anlayışımın dikkatini çektiğini sanıyordum."

"Hayır, cesaretin" diyor, konuşma şakadan ciddiye dönüyor.

Bana hayranlıkla bakıyor ve sevgisinin her zerresinin çok yoğun bir şekilde yandığını hissedebiliyorum. Acaba aramız hep böyle mi olacak? Anı yaşamayı seçerek elini çekiştiriyorum. "Benimle gelin efendim. Ne kadar uygun bir koca olacağınıza karar vermeden önce size bir test sürüşü yaptırmam gerekiyor."

Ağzı tembel bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Dünyanın en iyi kocası olacağım. Şimdi seni tokatlamadan ve burada kardeşlerimin önünde sikmeden önce o seksi kıcını merdivenlerden indir."

Dönüyorum ve itaatkâr bir şekilde güvertenin altına yöneliyorum, vücudum her türlü onayla uğulduyor. Bu adamın her yönünü seviyorum ama en sevdiğim yönü, içindeki alfa erkeğinin ortaya çıkıp oynamasına izin vermesi. Bugün çok güzel bir gün olacak.

DPGROUP.ORG

Kirli Güzel Şehvet

(Kirli Güzel Yalanlar serisinin 3. Kitabı) 10 Kasım
2014'te

Pace Drake seksi seviyor. Nereden bulacağını, ne söyleyeceğini, ne yapacağını bilir ve ihtiyaçlarını karşılamak için hiçbir özür dilemez. Ancak bekâr anne Kylie Sloan'la tanıştığında, ondan büyülenir ve standart çalışma prosedürünü sorgulamaya başlar. Ne de olsa bir gece kulübünün tuvaletinde bir kadını becerirken kovalamaca ya da gizem yoktur. Kylie'nin derinliği ve kararlılığı, hafta sonlarını dolduran özensiz, sarhoş ilişkilerini boş ve sığ gösterir. Alışık olduğu umutsuz, yapışkan kadınların tam tersi. Kimsenin onunla ilgilenmesini istemiyor ya da buna ihtiyaç duymuyor ve bu da adamın onunla daha fazla ilgilenmek istemesine neden oluyor.

Kylie'nin erkeklere olan güveni yok oldu. Birlikte olduğu son adam rahmiyle ding-dong-ditch-it oynamış ve onu büyütmesi gereken bir bebekle bırakmıştır. Şimdi, seksi ve yakınlığı itiraf edebileceğinden çok daha fazla zlese de, zaman ayırabildiği tek erkek küçük oğludur. Kalbini, en çok karşılıksız seks ve rahat yaşam tarzıyla tanınan genç bir adama açmak muhtemelen aklına gelen en kötü fikirdir. Ama Pace ona hâla birkaç iyi adam kaldığını kanıtlamak istiyor ve bebeğiyle kurduğu tatlı ilişkiyi izleyince denemek istiyor... ama Pace'in vurup bıraktığı günlerin geçmişte kaldığına gerçekten güvenebilir mi?

IDS@DPGroup

Kopyanızı Şimdi Ön Sipariş Edin!

[Amazon bağlantısı](#)

Teşekkür

Gezegendeki en iyi okuyuculara sahibim. Eller aşağı. Filthy Beautiful Lies'ı New York Times ve USA Today'in en çok satan kitabı yaptığınız için çok teşekkür ederim. Colton ve Sophie'yi sevdiğiniz ve onların hikâyesine benim kadar kendinizi kaptırdığınız için teşekkür ederim.

Danielle Sanchez, sen küçük bir tanıtım tanrıçasısın. Organizasyonun ve bir kitabı piyasaya sürerken yaptığın tüm planlama ve çalışmalar için teşekkür ederim. Vay be. Bunu düşünmek bile beni yoruyor. Ve sana inanılmaz derecede minnettarım.

Kaba taslaklarımı okuyan, çok yararlı önerilerde bulunan ve havlu atmak istediğimde beni neşelendiren sevgili yazar arkadaşlarım. Rachel Brookes, Meghan March, Emma Hart - hepiniz harikasınız.

Bu seriyi destekleyen, yorum yazan ve tüm arkadaşlarına anlatan tüm blog yazarlarına teşekkür ederim. Size en içten şükranlarımı sunuyorum.

Son olarak, iki küçük oğluma ve sevgili kocama.... Sen benim sahibimsin

Kalp.

Bana En Sevdiğiniz Bölümü Söyleyin!

Kirli Güzel Aşk'ı beğendiyseniz, sizi satın aldığınız perakendeciye (Amazon, Barnes & Noble, iTunes, vb.) gitmeye ve en sevdiğiniz bölümün hangisi olduğunu bana bildirmeye davet ediyorum. Eleştirileri okumak çoğu zaman günümün en önemli olayıdır, ayrıca yeni okuyucuların kitabı keşfetmesine yardımcı olurlar. Şimdiden teşekkür ederim!

Hiçbir Yayını Kaçırmayın!

Bülten Kaydı -

Haber bültenime kaydolarak, özel ön gösterimler ve yeni sürümler hakkında anında güncellemeler alacaksınız. İstedığınız zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz ve bilgilerinizin asla paylaşılmayacağına söz veriyorum. Yukarıdaki linke tıklamanız yeterli. Ayrıca web sitemden de kaydolabilirsiniz, www.kendallryanbooks.com

Benimle İletişime Geçin:

<http://www.kendallryanbooks.com>

<http://www.facebook.com/kendallryanbooks>

<http://www.twitter.com/kendallryan1>

Ayrıca Kendall Ryan tarafından:

Beni Çöz Beni

Senin Yap Ona

Diren

Sevmek Zor

Onu Özleyerek

Çalışmanızın

Etkisi

Ya Hep Ya Hiç

Kırıldığımda

Teslim

Olduğumda

Düştüğümüzde

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

